

Закон за пазарите на финансови инструменти

Дял първи Общи положения

Глава първа Основни положения и понятия

Чл. 1. (1) С този закон се уреждат:

1. дейността на инвестиционните посредници и регулираните пазари на финансови инструменти;
2. изискванията към лицата, които управляват и контролират лицата по т. 1, както и към лицата, които притежават квалифицирано участие в лицата по т. 1;
3. държавният надзор за осигуряване спазването на този закон.

(2) Целта на този закон е:

1. осигуряване защита на инвеститорите във финансови инструменти, включително чрез създаване на условия за повишаване на тяхната информираност за пазара на финансови инструменти;
2. създаване на условия за развитието на справедлив, открит и ефективен пазар на финансови инструменти;
3. поддържане на стабилността и на общественото доверие в пазара на финансови инструменти.

Чл. 2. Регулирането и надзора върху дейностите и лицата по чл. 1 се извършват от Комисията за финансов надзор, наричана по-нататък “комисията”, както и от заместник-председателя на комисията, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност”, наричан по-нататък “заместник-председателя”.

Чл. 3. Финансови инструменти, предмет на този закон, са:

1. ценни книжа;
2. инструменти, различни от ценни книжа:
 - а) инструменти на паричния пазар;
 - б) дялове на предприятия за колективно инвестиране;
 - в) опции, фючърси, суапове, форуърдни договори с фиксиран лихвен процент (forward rate agreements) и други деривативни договори върху ценни книжа, валута, лихвени проценти, доходи или други деривативни инструменти, индекси или финансови показатели, задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез доставка или чрез парично плащане;
 - г) опции, фючърси, суапове, форуърдни договори с фиксиран лихвен процент (forward rate agreements) и други деривативни договори върху стоки, задълженията по които трябва да бъдат изпълнени чрез парично плащане или задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез парично плащане по искане на една от страните (извън случаите на неизпълнение или друго основание за прекратяване на договора);
 - д) опции, фючърси, суапове и други деривативни договори върху стоки, задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез доставка, когато те се търгуват на регулиран пазар и/или на многостранна система за търговия (МСТ);
 - е) опции, фючърси, суапове, форуърдни договори и други деривативни договори върху стоки, задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез доставка по начин, различен от посочените в буква “д”, които не са търговски ценни книжа и които съгласно чл. 38, параграф 1 от Регламент 1287/2006 на ЕК имат характеристиките на

други деривативни финансови инструменти, в зависимост от това дали подлежат на клиринг и сетълмент, включително чрез признати клирингови къщи, или се използват като обезпечение при маржин покупки или къси продажби;

ж) деривативни финансови инструменти за прехвърляне на кредитен риск;

з) договори за разлики;

и) опции, фючърси, суапове, форуърдни договори с фиксиран лихвен процент (forward rate agreements), както и всякакви други деривативни договори във връзка с изменения на климата, товарни тарифи, цени на квоти за търговия с емисии, проценти на инфлация и други официални икономически статистически показатели, задълженията по които трябва да бъдат изпълнени чрез парично плащане или задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез парично плащане по искане на една от страните (извън случаите на неизпълнение или друго основание за прекратяване на договора), както и всякакви други деривативни договори, свързани с активи, права, задължения, индекси и показатели извън посочените по този член които имат характеристиките на другите деривативни финансови инструменти, в зависимост от това дали се търгуват на регулиран пазар, подлежат на клиринг и сетълмент, включително чрез признати клирингови къщи, или се използват като обезпечение при маржин покупки или къси продажби, както и деривативните договори съгласно чл. 38, параграф от Регламент 1287/2006 на ЕК.

Чл. 4. (1) Този закон не се прилага за дейността на:

1. застрахователи по чл. 1 от Директива 73/239/ЕИО на Съвета относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане, лицата по чл. 1 от Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно животозастраховането и лицата, които извършват дейност по презастраховане и ретроцесия съгласно Директива 64/225/ЕИО на Съвета относно премахването на ограниченията относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията;

2. лица, които предоставят инвестиционни услуги единствено за своите предприятия майки, за своите дъщерни дружества или за други дъщерни дружества на техните предприятия майки;

3. лица, които предоставят инвестиционни услуги инцидентно, във връзка с извършвана от тях друга дейност на професионална основа, когато тази дейност е регулирана от законови или други регулаторни разпоредби или от етичен кодекс, които не забраняват предоставянето на тези услуги;

4. лица, които не предоставят инвестиционни услуги и не извършват други инвестиционни дейности, освен търговия с финансови инструменти за собствена сметка, и които не са маркет-мейкъри и не търгуват с финансови инструменти за собствена сметка извън регулирания пазар или МСТ на организирана, периодична и систематична основа, като осигуряват система за търговия, достъпна за трети лица с цел да търгуват с тях;

5. лица, които предоставят инвестиционни услуги, свързани единствено с администриране на схеми с участие на служителите;

6. лица, които предоставят инвестиционни услуги, които включват едновременно само администриране на схеми с участие на служителите и предоставяне на инвестиционни услуги само за техните предприятия майки, за техните дъщерни дружества или за други дъщерни дружества на техните предприятия майки;

7. членове на Европейската система на централните банки, други органи на държавите членки, изпълняващи такива функции, и други държавни органи, на които е възложено или които участват в управлението на държавния дълг;

8. предприятия за колективно инвестиране и пенсионните фондове, независимо от това дали са регулирани на ниво Европейска общност или не, както и техните депозитари и лицата, които ги управляват;

9. лица, търгуващи за собствена сметка с финансови инструменти или предоставящи инвестиционни услуги, свързани с деривативни финансови инструменти върху стоки или деривативни договори, включени в чл. 3, т. 2, буква "и", на клиенти от основния им предмет на дейност, когато тези услуги в рамките на групата са допълнителни по отношение на основния им предмет на дейност и основният им предмет на дейност не е предоставяне на инвестиционни услуги по смисъла на този закон и на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за пазарите на финансови инструменти, и не е предоставяне на банкови услуги по смисъла на Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (поправка);

10. лица, които предоставят инвестиционни консултации при извършването на друга професионална дейност, която не се регулира от този закон, когато предоставянето на такива консултации не подлежи на отделно възнаграждение;

11. лица, чиято основна дейност е търгуване за собствена сметка със стоки и/или деривативни финансови инструменти върху стоки; изключението не се прилага, когато тези лица са част от група, чиято основна дейност е предоставянето на други инвестиционни услуги по смисъла на този закон и на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за пазарите на финансови инструменти и не е предоставяне на банкови услуги по смисъла на Закона за кредитните институции и Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (поправка);

12. юридически лица, които предоставят инвестиционни услуги и/или извършват инвестиционни дейности, които се изразяват единствено в търгуване за собствена сметка на пазарите на финансови фючърси или опции или други деривативни финансови инструменти и на паричния пазар единствено с цел хеджиране на позиции на пазарите на деривативни финансови инструменти или които търгуват за сметка на други участници на тези пазари, или определят цени за тях и които са гарантирани от клирингови членове на същите пазари, когато отговорността за изпълнението на договорите, сключени от такива лица, се поема от клирингови членове на същите пазари.

(2) Правата, предоставени по силата на този закон, не обхващат предоставянето на услуги като страна по договори от държавни органи, обслужващи държавен дълг, или от членове на Европейската система на централните банки, изпълняващи своите функции в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност и с Устава на Европейската система на централните банки, или които изпълняват подобни функции в съответствие с националното законодателство.

Глава втора **Условия за извършване на дейност**

Раздел I **Общи положения**

Чл. 5. (1) Инвестиционен посредник е лице, което по занятие предоставя една или повече инвестиционни услуги и/или извършва една или повече инвестиционни дейности.

(2) Инвестиционни услуги и дейности са:

1. приемане и предаване на нареждания във връзка с финансови инструменти, включително посредничество за сключване на сделки с финансови инструменти;
2. изпълнение на нареждания за покупка или продажба на финансови инструменти за сметка на клиенти;
3. сделки за собствена сметка с финансови инструменти;
4. управление, в съответствие със сключен с клиента договор, на индивидуален портфейл, включващ финансови инструменти, по собствена преценка без специални нареждания на клиента;
5. предоставяне на инвестиционни консултации на клиент;
6. поемане на емисии финансови инструменти и/или предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти при условията на безусловно и неотменимо задължение за записване/придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка;
7. предлагане за първоначална продажба на финансови инструменти без безусловно и неотменимо задължение за придобиване на финансовите инструменти за собствена сметка;
8. организиране на МСТ.

(3) Инвестиционните посредници могат да предоставят и следните допълнителни услуги:

1. съхраняване и администриране на финансови инструменти за сметка на клиенти, включително попечителска дейност (държане на финансови инструменти и на пари на клиенти в депозитарна институция) и свързаните с нея услуги, като управление на постъпилите парични средства/предоставените обезпечения;
2. предоставяне на заеми за извършване на сделки с финансови инструменти, при условие че лицето, което предоставя заема, участва в сделката при условия и по ред, определени с наредба;
3. консултации на дружества относно капиталовата структура, промишлената стратегия и свързани с това въпроси, както и консултации и услуги, свързани със сливания и покупка на предприятия;
4. предоставяне на услуги, свързани с чуждестранни средства за плащане, доколкото те са обвързани с предоставяните инвестиционни услуги;
5. инвестиционни изследвания и финансови анализи или други форми на общи препоръки, свързани със сделки с финансови инструменти;
6. услуги, свързани с дейността по ал. 2, т. 6;
7. услуги по ал. 2 и 3 във връзка с базовия актив на деривативни финансови инструменти по чл. 3, т. 2, букви "б", "г", "д", "е" и "и", доколкото са свързани с предоставянето на услуги по ал. 2 и 3.

Чл. 6. (1) Предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие може да осъществява само акционерно дружество или дружество с ограничена отговорност със седалище и адрес на управление на територията на Република България, получило лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник от комисията при условията и по реда на този закон и на актовете по прилагането му.

(2) Предоставяне на една или повече инвестиционни услуги и извършване на една или повече инвестиционни дейности по занятие може да се осъществява и от банка, която е получила лиценз за извършване на такива услуги и дейности от Българската народна банка.

Чл. 7. (1) Инвестиционните посредници, с изключение на банките, не могат да извършват по занятие други търговски сделки.

(2) Инвестиционните посредници, които извършват инвестиционни услуги и дейности по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6, могат да извършват и сделки с чуждестранни средства

за плащане, ако са получили лиценз при условията и по реда на действащото законодателство.

Чл. 8. (1) Инвестиционен посредник, който държи пари и/или ценни книжа на клиенти и предоставя една или повече от инвестиционните услуги по чл. 5, ал. 2, т. 1, 2 и 4, трябва да разполага с начален капитал не по-малко от 250 000 лв., при условие че не извършва инвестиционните услуги и дейности по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6.

(2) Инвестиционен посредник, който не държи пари и финансови инструменти на клиенти и не извършва инвестиционните услуги и дейности по чл. 5, ал. 2, т. 3 и 6, трябва да разполага с начален капитал не по-малко от 100 000 лв.

(3) Инвестиционен посредник, който извършва инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 1 и/или 5 и не държи пари или ценни книжа на клиенти и за когото поради тази причина не могат да възникнат задължения към клиенти, трябва да отговаря на едно от следните изисквания:

1. да разполага с начален капитал в размер не по-малко от 100 000 лв.;

2. да има застраховка "Професионална отговорност", валидна за цялата територия на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство, за вредите, които могат да настъпят вследствие на виновно неизпълнение на задълженията му, свързани с неговата дейност като инвестиционен посредник. Минималната застрахователна сума на застраховката е в размер на левовата равностойност на 1 000 000 евро за всяко застрахователно събитие и левовата равностойност на 1 500 000 евро за всички застрахователни събития за една година;

3. комбинация от изискванията, посочени в т. 1 и 2, по начин, който да осигурява ниво на покритие аналогично на това по т. 1 или 2.

(4) Извън случаите по ал. 1-3 инвестиционният посредник трябва да разполага с начален капитал не по-малко от 1 500 000 лв.

(5) Не по-малко от 25 на сто от капитала по ал. 1-4 трябва да бъде внесен при подаване на заявлението за издаване на лиценз, а останалата част - в 14-дневен срок от получаване на писмено уведомление по чл. 14, ал. 4.

(6) Инвестиционният посредник е длъжен по всяко време да поддържа собствен капитал, превишаващ или равен на сумата от капиталовите изисквания за рисковете, свързани с неговата дейност.

(7) Структурата и елементите на началния и собствения капитал, изискванията за капиталова адекватност, начините и методите за изчисляването им, изискванията за водене на отчетност и разкриване на информация, както и надзора за спазването им се определят с наредба. С наредбата могат да бъдат определени и финансови инструменти, които инвестиционните посредници могат да държат за собствена сметка в случаите когато извършват инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 2.

(8) Инвестиционният посредник е длъжен да поддържа минимални ликвидни средства, определени с наредба.

(9) Инвестиционните посредници издават само безналични акции с право на един глас. Ако инвестиционният посредник е дружество с ограничена отговорност, всеки съдружник има толкова гласове в общото събрание, колкото е неговият дял в капитала.

(10) Инвестиционният посредник е длъжен да отстрани посочените от заместник-председателя непълноти и други несъответствия с изискванията на закона, включително с Международните стандарти за финансови отчети, допуснати в отчетите за капиталова адекватност и ликвидност, както и във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи в определен от заместник-председателя достатъчен срок.

Чл. 9. Годишният финансов отчет на инвестиционния посредник се заверява от регистриран одитор. Резултатите от извършената от одитора проверка на годишния

финансов отчет се отразяват в отделен доклад по образец, утвърден от заместник-председателя, който се включва в годишния отчет.

Чл. 10. (1) Инвестиционният посредник е длъжен да образува фонд "Резервен", в който средствата не могат да бъдат по-малко от 10 на сто от капитала. Когато средствата във фонд "Резервен" спаднат под този минимален размер, дружеството е длъжно да ги възстанови в срок до една година.

(2) До попълването на фонд "Резервен" инвестиционният посредник отнася в него най-малко една пета от печалбата след облагането ѝ с данъци и преди изплащането на дивиденди. Дружеството може да използва за попълване на фонда и други източници, предвидени в устава или с решение на общото събрание.

(3) Инвестиционният посредник е длъжен да формира провизии за покриване на рисковете, свързани с дейността му, определени с наредба. Провизиите са елемент на счетоводните разходи и коректив на отчетната стойност на активите.

Чл. 11. (1) Инвестиционният посредник се управлява съвместно най-малко от две лица, които отговарят на изискванията по ал. 2. Лицата по изречение първо могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.

(2) Лицата, които са членове на управителния или контролния орган на инвестиционния посредник или управляват дейността му, трябва:

1. да притежава висше икономическо или юридическо образование и професионален опит, необходим за управление на дейността на инвестиционния посредник, съобразно заявените по чл. 5, ал. 2 и 3 услуги и дейности;

2. да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер;

3. да не е било член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако са останали неудовлетворени кредитори;

4. да не е обявявано в несъстоятелност или да не се намира в производство за обявяване в несъстоятелност;

5. да не е съпруг или роднина по права или по съребрена линия до трета степен включително или по сватовство до трета степен с друг член на управителен или контролен орган на дружеството и не се намира във фактическо съжителство с такъв член;

6. да не е лишено от право да заема материалноотговорна длъжност;

7. да не е било през последната една година преди акта на съответния компетентен орган член на управителен или контролен орган на дружество, на което е бил отнет лиценз за извършване на дейност, подлежаща на лицензионен режим пред комисията или Българската народна банка, освен в случаите, когато лицензът е бил отнет по искане на дружеството, както и ако актът за отнемане на издадения лиценз е бил отменен по надлежния ред;

8. не са му налагани административни наказания през последните 3 години за извършено грубо нарушение на този закон, Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК), Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (ЗПЗФИ), Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (ЗДСИЦ) или актовете по прилагането им;

9. не са му налагани административни наказания през последните 3 години за нарушения на този закон, ЗППЦК, ЗПЗФИ, ЗДСИЦ или актовете по прилагането им, които се квалифицират като системни;

10. не е било освобождавано от длъжност в управителен или контролен орган на дружество по този закон, ЗППЦК или ЗДСИЦ въз основа на приложена принудителна административна мярка, освен в случаите когато актът на комисията е бил отменен по надлежния ред.

(3) Член на управителен или контролен орган на инвестиционен посредник, както и лице, оправомощено да го управлява или представлява, трябва да бъде лице, което се ползва с добра репутация и не застрашава управлението на инвестиционния посредник, интересите на инвеститорите и не възпрепятства инвестиционния надзор.

(4) Изискванията на ал. 2-3 се отнасят и за физическите лица, които представляват юридически лица - членове на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник.

(5) Изискванията на ал. 2-3 се отнасят и за всички други лица, които могат да сключват самостоятелно или съвместно с друго лице сделки за сметка на инвестиционния посредник.

(6) Обстоятелствата по ал. 2, т. 3-8 се удостоверяват с декларация.

(7) Лицата по ал. 2 и 5 подлежат на одобряване от заместник-председателя преди вписването в търговския регистър, а лицата по ал. 4 – преди определянето им за представители на юридическите лица - членове на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник. Заместник-председателят се произнася в 15-дневен срок от подаване на заявлението с приложени към него документи, удостоверяващи спазването на изискванията, приложими за тези лица. Заместник-председателят отказва да издаде одобрение, ако някое от тези лица не отговаря на изискванията на този закон или с дейността си или с влиянието си върху вземането на решения, може да навреди на сигурността на дружеството или на неговите операции.

(8) Професионален опит по смисъла на ал. 2, т. 1 е налице, ако лицето е работило:

1. не по-малко от една година в предприятия от небанковия финансов сектор или банки, като задълженията на лицето са били свързани с основната дейност на тези предприятия; или

2. не по-малко от три години в държавни институции или други публичноправни субекти, чиито основни функции включват управление и контрол на държавни или международни публични финансови активи или управление, контрол и инвестиране на парични средства, набрани в образувани по силата на нормативен акт фондове.

(9) Комисията прилага принудителната административна мярка по чл. 118, ал. 1, т. 5, когато лице по ал. 2-5 престане да отговаря на изискванията на ал. 2 или 3.

Чл. 12. Изискванията, на които трябва да отговарят физическите лица, които по договор непосредствено извършват сделките с финансови инструменти и предоставят инвестиционни консултации, както и редът за придобиване и отнемане на правото да упражняват такава дейност, се определят с наредба.

Раздел II

Издаване и отнемане на лиценз

Чл. 13. (1) За извършване по занятие на една или повече услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 от лица, които не са банки, се изисква лиценз от комисията.

(2) За издаване на лиценз по ал. 1 се подава заявление по образец, към което се прилагат:

1. уставът или дружественият договор;
2. данни за капитала по чл. 8;
3. програма за дейността на дружеството, включваща данни за дейността, която дружеството предвижда да извършва, както и за неговата вътрешна организация;
4. данни за лицата по чл. 11;
5. общи условия, приложими към договорите с клиентите;

6. правилата за личните сделки с финансови инструменти на членовете на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник, служителите на инвестиционния посредник;

7. данни за лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано участие, в дружеството – заявител, както и за броя на притежаваните от тях гласове; лицата представят писмени декларации по определен от заместник-председателя образец относно произхода на средствата, от които са направени вноските срещу записаните акции, включително дали средствата не са заемни, и заплатените от тях данъци през последните пет години;

8. данни за други лица, с които заявителят се явява свързано лице;

9. други документи и данни, определени с наредба.

(3) В случаите когато инвестиционен посредник, иска да извършва услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3, които не са включени в неговия лиценз, то следва да подаде заявление до комисията за разширяване на обхвата на лиценза, към което се прилагат документите по ал. 2, т. 1, 2, 3 и 5, както и други документи и сведения, определени с наредба.

(4) В случаите, когато пазарен оператор, който иска да бъде лицензиран да организира МСТ, и лицата, които управляват дейността на МСТ са едни и същи с лицата, които управляват дейността на регулирания пазар, тези лица се счита че отговарят на изискванията на чл. 11, ал. 1.

(5) Комисията издава лиценз на пазарен оператор за организиране на МСТ, ако той отговаря на съответните изисквания по глава втора, с изключение на чл. 14, ал. 4, т. 1 и чл. 16, ал. 1, т. 7.

Чл. 14. (1) Комисията се произнася по заявлението в срок до три месеца от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - в срок един месец от получаването им.

(2) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на искания лиценз, съответно за разширяване на обхвата на издаден лиценз. Ако представените данни и документи са непълни, неточни, несъобразени с нормативните изисквания или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата допълнителна информация и документи.

(3) В случаите по чл. 111, ал. 1 и 2, комисията изисква мнението на съответния компетентен орган на другата държава членка, като срокът по ал. 1 започва да тече от получаване на поисканото мнение. Комисията се произнася не по-късно от шест месеца от получаване на заявлението и поисканите по реда на ал. 2 допълнителни сведения и документи.

(4) Срокът по ал. 1, съответно по ал. 3, се счита спазен, ако в него комисията уведоми писмено заявителя, че ще издаде лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник, съответно ще разшири обхвата на издаден лиценз, ако в 14-дневен срок от получаване на уведомлението заявителят удостовери, че:

1. е внесена встъпителна вноска във Фонда за компенсиране на инвеститорите;

2. изискуемият капитал по чл. 8 е изцяло внесен.

Чл. 15. (1) Комисията издава лиценз за предоставяне на инвестиционни услуги и извършване на инвестиционни дейности по занятие, съответно за разширяване на обхвата на издаден лиценз, само ако прецени, че заявителят отговаря на изискванията на този закон или на актовете по прилагането му.

(2) Комисията може да не издаде лиценз, съответно да откаже разширяване на обхвата на издаден лиценз, за част от заявените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2, за

които прецени, че заявителят не отговаря на изискванията на този закон или на актовете по прилагането му.

(3) Лицензът по ал. 1 определя изчерпателно инвестиционните услуги и дейности, които лицето има право да извършва. Лицензът може да включва право за извършване на една или повече услуги по чл. 5, ал. 3. Лицензът не може да бъде издаден само за предоставяне на услугите по чл. 5, ал. 3.

(4) Лицензът по ал. 1 дава право на извършване на посочените в него услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 в рамките на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство чрез учредяване на клон или при условията на свободното предоставяне на услуги, освен ако комисията изрично е разрешила извършването им и в трети държави.

(5) Комисията може да издаде лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 на територията на Република България чрез клон на юридическо лице от трета държава, при условие че:

1. лицето има право по националното си законодателство да извършва тези услуги и дейности, и

2. органът, контролиращ пазара на финансови инструменти в държавата, където лицето е регистрирано, упражнява надзор върху него на консолидирана основа.

(6) Когато е предвидено в международен договор, по който страна е Република България, комисията може да признае лиценза за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3, издаден на юридическо лице от трета държава.

(7) Лицето от трета държава има правата и задълженията на инвестиционен посредник, за когото Република България е държава членка по произход, доколкото в закона не е предвидено друго.

Чл. 16. (1) Комисията отказва издаването на лиценз, съответно разширяването на обхвата на издаден лиценз, ако:

1. капиталът на заявителя не отговаря на изискванията по чл. 8 ;

2. някой от членовете на управителния или на контролния орган на дружеството или от лицата по чл. 11, ал. 2, 4 и 5 не отговаря на изискванията на този закон, с дейността си или с влиянието си върху вземането на решения, може да навреди на сигурността на дружеството или на неговите операции;

3. лице, което притежава пряко или непряко квалифицирано участие в заявителя, с дейността си или с влиянието си върху вземането на решения, може да навреди на сигурността на дружеството или на неговите операции;

4. общите условия по чл. 13, ал. 2, т. 5 не осигуряват в достатъчна степен интересите на инвеститорите;

5. заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание;

6. лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано участие в дружеството - заявител, са направили вноски със заемни средства;

7. не бъде внесена встъпителната вноска във Фонда за компенсиране на инвеститорите;

8. поради свързаност между заявителя и други лица могат да възникнат съществени затруднения за ефективното упражняване на надзор от комисията;

9. нормативните актове, приложими в трета държава, регулиращи дейността на свързано със заявителя лице, или трудности при тяхното прилагане ще създадат пречки за ефективното упражняване на надзорните функции на комисията, съответно на заместник-председателя;

10. от съдържанието на програмата за дейността или от други документи на заявителя е видно, че основната част от дейността ще бъде осъществявана на територията на друга държава членка, а иска да получи лиценз от комисията с цел да

избегне по-строгите изисквания към инвестиционните посредници в държавата членка, на чиято територия възнамерява да извършва дейност;

11. заявителят не отговаря на другите изисквания, установени със закона и актовете по прилагането му.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1, 2, 4, 6 и 11 комисията отказва издаването на лиценз само ако заявителят не е отстранил несъответствията и не е представил изискуемите документи в определения от нея срок, който не може да бъде по-малък от един месец.

(3) Освен в случаите по ал. 1 комисията може да откаже издаването на лиценз на инвестиционен посредник от трета държава да извършва услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 на територията на Република България чрез клон, ако прецени, че осъществяваният върху този инвестиционен посредник надзор на консолидирана основа от съответния компетентен орган в държавата по седалището му не съответства на изискванията, установени в този закон или актовете по прилагането му.

(4) Отказът на комисията да издаде лиценз се мотивира писмено.

Чл. 17. В случаите на отказ заявителят може да подаде ново заявление за получаване на лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 не по-рано от шест месеца от влизането в сила на решението за отказ.

Чл. 18. (1) Лице, което не притежава лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 съгласно изискванията на този закон, не може да използва в своето наименование, рекламна или друга дейност думи на български или на чужд език, означаващи извършване на услуги и дейности във връзка с финансови инструменти.

(2) Не се издава лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник на заявител с наименование, което наподобява наименованието на съществуващ в страната инвестиционен посредник.

Чл. 19. Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър дружеството, съответно правото да се извършват услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 в неговия предмет на дейност, след като ѝ бъде представен издаденият от комисията лиценз.

Чл. 20. (1) Комисията отнема издадения лиценз, ако:

1. инвестиционният посредник не започне да извършва разрешените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 в срок 12 месеца от издаването на лиценза или изрично се откаже от издадения лиценз;

2. инвестиционният посредник е представил неверни данни, които са послужили като основание за издаване на лиценза или е използвал други незаконни способности за получаване на лиценз;

3. инвестиционният посредник престане да отговаря на условията, при които е издаден лицензът;

4. инвестиционният посредник и/или лица по чл. 11 са извършили и/или са допуснали извършването на нарушение по чл. 35, ал. 1 и чл. 115, по чл. 8-11 ЗПЗФИ или друго грубо нарушение на този закон, ЗППЦК, ЗПЗФИ, ЗДСИЦ или на актовете по прилагането им;

5. инвестиционният посредник не е изпълнил наложената принудителна мярка в случаите по чл. 77о, ал. 1 ЗППЦК.

(2) Комисията може да отнеме издадения лиценз, ако:

1. инвестиционният посредник не е извършвал разрешените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 повече от 6 месеца;

2. инвестиционният посредник престане да отговаря на изискванията на закона и на подзаконовите актове по приложението му за капиталова адекватност и ликвидност, и не предложи в 5-дневен срок от възникване на несъответствието оздравителна програма за привеждането му в съответствие с тези изисквания или оздравителната програма не бъде одобрена от комисията в 14-дневен срок от предлагането ѝ, или не изпълнява одобрената от комисията оздравителна програма;

3. инвестиционният посредник е в трайно влошено финансово състояние и не може да изпълнява задълженията си;

4. инвестиционният посредник и/или лица по чл. 11 са извършили и/или са допуснали извършването на системни нарушения на този закон, ЗППЦК, ЗПЗФИ, ЗДСИЦ или на актовете по прилагането им;

5. ако от осъществяваната дейност на посредника е видно, че основната част от дейността се извършва на територията на друга държава членка, а е получен лиценз от комисията с цел да се избегнат по-строгите изисквания към инвестиционните посредници в другата държава членка.

(3) Комисията уведомява писмено дружеството в 7-дневен срок от вземане на решението за отнемане на лиценза.

(4) След влизане в сила на решението за отнемане на лиценза комисията незабавно отправя искане до съответния окръжен съд за образуване на производство за ликвидация на дружеството, а когато то има и друг предмет на дейност - за заличаване на тази част от предмета му на дейност, или за откриване на производство по несъстоятелност, и предприема необходимите мерки за уведомяване на обществеността.

Чл. 21. (1) Инвестиционният посредник е длъжен в 7-дневен срок от решението на общото събрание за неговото прекратяване или отказ от дейността, при изтичане на срока, за който е учреден, както и при настъпване на други основания за прекратяване, предвидени в неговия устав или дружествен договор, да поиска от комисията отнемане на издадения лиценз .

(2) Заедно с искането по ал. 1 инвестиционният посредник представя и план за уреждане на отношенията с клиенти. Планът включва прехвърляне на клиентските финансови инструменти, пари и други активи при посочен от клиентите инвестиционен посредник, който е дал съгласие.

(3) Когато условието по ал. 2, изречение второ не е налице, планът следва да предвижда прехвърляне на клиентските финансови инструменти, пари и други активи в депозитарна институция, включително чрез откриване на нови сметки на отделните клиенти.

(4) Разходите по осъществяване на плана за уреждане на отношенията с клиенти са за сметка на инвестиционния посредник.

(5) Комисията отнема лиценза на инвестиционния посредник след уреждане на отношенията с неговите клиенти.

(6) Окръжният съд образува производство по ликвидация, съответно заличава от предмета на дейност на дружеството извършването на услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2 и 3 след отнемане на лиценза за извършване на дейност като инвестиционен посредник и получаване на искането по чл. 20, ал. 4.

Чл. 22. (1) Извън случая по чл. 21, ал. 1 в срок три работни дни от узнаване за вземането на решение за отнемане на лиценза, инвестиционният посредник уведомява своите клиенти за това решение и за възможността да посочат друг инвестиционен посредник, при когото да се прехвърлят техните финансови инструменти, пари и други активи.

(2) В срок пет работни дни от изтичане на срока по ал. 1 инвестиционният посредник прехвърля клиентските финансови инструменти, пари и други активи при условията на чл. 21, ал. 2, изречение второ, ал. 3 и 4.

(3) С вземане на решението за отнемане на лиценза комисията може да задължи инвестиционния посредник да извърши действията по ал. 2 в по-кратък срок. Заместник-председателят може да задължи инвестиционния посредник по реда на чл. 118-121 да предприеме и други конкретни мерки за защита на интересите на неговите клиенти.

(4) За осъществените действия по ал. 2 и 3 инвестиционният посредник уведомява:

1. своите клиенти - в срок три работни дни от извършването;
2. комисията - в срок три работни дни от изтичане на срока по ал. 2 или от изтичане на срока, предоставен с решението по ал. 3.

Чл. 23. (1) Инвестиционният посредник няма право да извършва услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2 и 3 след отнемане на издадения му лиценз, както и от съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност.

(2) Заместник-председателят може да разпорежи извършването на проверки и може да прилага принудителни административни мерки по чл. 118 до заличаването на дружеството от търговския регистър, а когато то има друг предмет на дейност - до окончателното уреждане на отношенията с неговите клиенти.

(3) Всички документи и друга информация, свързани с извършените от инвестиционния посредник услуги и дейности по чл. 5, ал. 2, 3 и чл. 7, ал. 2, се съхраняват за срок 5 години :

1. от инвестиционния посредник, когато той не се заличава от търговския регистър, като срокът започва да тече от отнемането на лиценза;
2. от друго лице, за което се уведомява комисията, като срокът започва да тече от заличаването на посредника от търговския регистър; уведомяването се извършва от посредника, чийто лиценз е отнет, в 14-дневен срок от отнемането на лиценза.

Раздел III

Изисквания към организацията на инвестиционния посредник. Квалифицирано участие

Чл. 24. (1) Инвестиционният посредник изгражда и поддържа вътрешна организация в съответствие с извършваната от него дейност, включително квалифициран персонал, материално, техническо и програмно осигуряване, която:

1. да създаде условия за извършването на инвестиционните услуги и дейности непрекъснато и редовно и в съответствие с изискванията на този закон и актовете по прилагането му;
2. да създаде условия за избягване и установяване на конфликти на интереси, а когато такива конфликти възникнат - за справедливо третиране на клиентите, разкриване на информация и предотвратяване на увреждането на интересите на клиентите;
3. да създаде условия за спазване на съществуващите правила за лични сделки в инвестиционния посредник;
4. да създаде условия за съхраняването на цялата информация за извършените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3;
5. да създаде условия, в случаите когато държи финансови инструменти и парични средства на клиенти, за спазване изискванията на чл. 34;
6. да създаде условия за незабавно и точно изпълнение на клиентски нареждания, както и за изпълнение на идентични нареждания по реда на постъпването им;
7. да създаде условия за запазване на клиентския интерес в случаите на обединяване на нареждания;
8. да създаде ефективни правила за оценка и управление на риска, за водене на счетоводна отчетност;
9. да създаде ефективни правила за ограничаване на риска при възлагане на изпълнението на важни оперативни функции или услуги по чл. 5, ал. 2 и 3 на трето лице;

10. да създаде ефективни процедури за контрол и защита на информационните системи.

(2) Вътрешната организация по ал. 1 се определя с правила, приети от управителния орган на инвестиционния посредник, чието минимално съдържание се определя с наредба. Правилата по изречение първо трябва да осигуряват изпълнение на идентични клиентски нареждания по реда на постъпването им.

(3) Инвестиционният посредник е длъжен да разполага с отдел за вътрешен контрол, който функционира независимо и осъществява постоянен контрол за спазване от страна на лицата, на които е възложено управлението на инвестиционния посредник, и всички други лица, които работят по договор за инвестиционния посредник, на този закон и актовете по прилагането му. Структурата, организацията, правомощията и взаимоотношенията на отдела за вътрешен контрол с другите органи и лица, работещи за инвестиционния посредник, се определят с правила, приети от управителния орган на инвестиционния посредник.

(4) В случай на подадено от клиент лимитирано нареждане с предмет акции, допуснати до търговия на регулиран пазар, което нареждане не се изпълнява незабавно съгласно действащите пазарни условия, инвестиционният посредник е длъжен, освен ако клиентът даде изрично други нареждания, да улесни възможно най-ранното изпълнение на подаденото нареждане, като го оповести публично по начин, достъпен и за другите участници на пазара.

(5) Задължението по ал. 4 се счита изпълнено от инвестиционния посредник с прехвърлянето на лимитираното нареждане на регулиран пазар и/или МСТ.

(6) В наредба може да бъде предвидено, че инвестиционният посредник може да не спазва задължението по ал. 4, ако обемът на нареждането не съответства на нормалния пазарен обем съгласно чл. 98, ал. 3.

(7) Съхраняваната от инвестиционния посредник информация за сключените сделки с финансови инструменти за сметка на клиент трябва да съдържа най-малко данни за самоличността на клиента и данни за предприетите действия по изпълнение на Закона за мерките срещу изпирането на пари и Закона за мерките срещу финансирането на тероризма.

(8) Инвестиционният посредник съхранява информацията за извършените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 най-малко 5 години.

Чл. 25. (1) Само след предварителното одобрение от комисията може да бъде извършено преобразуване на инвестиционен посредник.

(2) За издаване на одобрение по ал. 1 се подава заявление до комисията, към което се прилагат документи и данни, определени с наредба.

(3) Комисията издава или отказва да издаде одобрение по ал. 1 в срок един месец от получаване на заявлението, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - от получаването им. Член 14, ал. 2 се прилага съответно.

(4) Комисията отказва да издаде одобрение, ако действието по ал. 1 не отговаря на изискванията на закона, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание или не са осигурени интересите на клиентите на инвестиционния посредник.

(5) Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър промяната по ал. 1, след като ѝ бъде представено издаденото от комисията одобрение.

(6) Инвестиционният посредник уведомява заместник-председателя за всяка промяна в общите си условия по чл. 13, ал. 2, т. 5. Към уведомлението се предоставя пълния текст на общите условия и протокола на управителния орган за тяхното приемане. При условие, че приетите промени не отговарят на изискванията на този закон или подзаконовите актове по прилагането му заместник-председателя има право

да изисква в едномесечен срок от представянето на общите условия отстраняването на установените непълноти, несъответствия и противоречия.

Чл. 26. (1) Лице, което възнамерява да придобие пряко или непряко квалифицирано участие в инвестиционния посредник, трябва да уведоми предварително заместник-председателя.

(2) Лице, което възнамерява да прехвърли притежавано пряко или непряко квалифицирано участие в инвестиционния посредник, трябва да уведоми предварително заместник-председателя.

(3) Изискването по ал. 1 и 2 се прилага и при придобиване или прехвърляне на участие, което води до достигане или преминаване на праговете от 20, 33 или 50 на сто от капитала или от гласовете в общото събрание на инвестиционен посредник или в резултат на което инвестиционният посредник ще стане дъщерно дружество на лицето, което ще придобие такова участие, или ще престане да бъде дъщерно дружество на лицето, което ще прехвърли такова участие.

(4) Лицата по ал. 1-3 подават до комисията уведомление, в което посочват участието в капитала, съответно в гласовете от общото събрание, които възнамеряват да придобият или да прехвърлят. Към уведомлението по изречение първо лицата прилагат и други данни и документи, определени с наредба.

(5) Заместник-председателят в едномесечен срок от уведомяването по ал. 4 или от предоставянето на допълнителните документи може да издаде забрана за извършване на придобиването или прехвърлянето по ал. 1-3, ако установи, че не са изпълнени изискванията на закона, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание, застрашено е стабилното управление и сигурността на инвестиционния посредник или не са осигурени по друг начин интересите на клиентите на инвестиционния посредник.

(6) В случай че лицето, което желае да придобие участие съгласно ал. 1 или 3, е инвестиционен посредник, кредитна институция, застрахователно дружество, управляващо дружество, получили лиценз в друга държава членка, предприятие майка на такова дружество или лице, контролиращо такова дружество, ако в резултат на исканото придобиване инвестиционният посредник ще стане дъщерно дружество или ще бъде контролирано от лицето, което ще придобие гласовете в общото събрание, заместник-председателят в 7-дневен срок от получаване на уведомлението по ал. 2 или 3 изисква мнението на съответния компетентен орган на другата държава членка, като срокът по ал. 5, изречение първо започва да тече от получаване на поисканото мнение.

(7) Ако не издаде забрана, в срока по ал. 5, съответно в срока по ал. 6 заместник-председателят може да определи срок, в който да бъде извършено придобиването или прехвърлянето.

(8) Ако в срока по ал. 5, съответно в срока по ал. 6 заместник-председателят не издаде забрана, лицата по ал. 1-3 могат да придобият или прехвърлят заявеното участие в инвестиционния посредник.

(9) Лице, придобило дялово участие въпреки забраната по ал. 5, или без да е подало преди придобиването уведомлението по ал. 4, няма право да упражнява правото си на глас в общото събрание на инвестиционния посредник.

(10) В случай че лица, притежаващи квалифицирано участие в инвестиционния посредник, могат да навредят на стабилното управление и сигурността на инвестиционния посредник, заместник-председателят може да наложи временна или окончателна забрана за упражняването на право на глас от тези лица в общото събрание на инвестиционния посредник.

Изисквания към дейността на инвестиционните посредници
Раздел I
Отношения с клиенти

Чл. 27. (1) Инвестиционният посредник извършва услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 за сметка на клиент на основата на писмен договор с клиента.

(2) При извършване на услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2 и 3 инвестиционният посредник е длъжен да действа честно, справедливо, като професионалист в съответствие с най-добрите интереси на своите клиенти, както и да ги уведомява за рисковете от сделките с финансови инструменти.

(3) Инвестиционният посредник е длъжен да уведомява своите клиенти за съществуващата система за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти, включително за нейния обхват и за гарантирания размер на клиентските активи, а при поискване да предостави данни относно условията и реда за компенсиране.

(4) Информацията, която инвестиционният посредник дава на клиентите си, както и на потенциални клиенти, включително в рекламните си материали и публичните изявления на членовете на управителните и контролните органи на посредника и на лицата, работещи по договор за него, трябва да бъде разбираема, вярна, ясна и да не бъде подвеждаща. Рекламните материали на инвестиционния посредник трябва ясно да са означени като такива.

(5) Инвестиционният посредник предоставя по подходящ начин и при спазване на ал. 4 на своите клиенти следната информация:

1. данни за инвестиционния посредник и за предлаганите от него услуги, включително дали извършва дейност или сключва сделки с финансови инструменти за своя сметка;

2. финансовите инструменти, предмет на предоставяните от посредника инвестиционни услуги и предлаганите инвестиционни стратегии;

3. рисковете, свързани с инвестиции в инструментите по т. 2 или по отношение на конкретни инвестиционни стратегии;

4. местата на изпълнение на сделките;

5. видовете разходи за клиента и техния размер;

6. други обстоятелства, определени с наредба.

(6) Информацията по предходната алинея се предоставя на клиента по такъв начин, който да му позволява да разбере естеството и рисковете за инвестиционната услуга и на конкретния вид финансов инструмент, който се предлага и впоследствие да направят базирано на информираност инвестиционно решение. Тази информация може да се предоставя в стандартизирана форма.

(7) Инвестиционният посредник е длъжен да предоставя на клиентите си достатъчно информация за предоставената услуга, която съдържа най-малко разходите и услугите предоставени за сметка на клиента.

Чл. 28. (1) При извършване на услуги по чл. 5, ал. 2, т. 4 и 5 инвестиционният посредник изисква от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите финансови възможности, инвестиционни цели, знания, опит относно услугите по чл. 5, ал. 2, т. 4 и 5 и готовност да рискува, както и да актуализира тази информация. Инвестиционният посредник няма право да извършва услугите по чл. 5, ал. 2, т. 4 и 5 за клиент, който не е предоставил информацията по изречение първо.

(2) При предоставяне на услугите по ал. 1 инвестиционният посредник се ръководи от получената по ал. 1 информация.

(3) При предоставяне на инвестиционни услуги, различни от посочените в ал. 1, инвестиционният посредник изисква от клиента, съответно от потенциалния клиент, информация за неговите знания и опит по отношение на предоставяната услуга, както и да актуализира тази информация.

(4) Въз основа на информацията по ал. 3 инвестиционният посредник преценява дали предлаганата инвестиционна услуга е подходяща за клиента, съответно за потенциалния клиент. Инвестиционният посредник предупреждава писмено клиента, съответно потенциалния клиент, при условие че въз основа на получената по ал. 3 информация прецени, че предлаганата инвестиционна услуга няма да е подходяща за него.

(5) В случай че клиентът, съответно потенциалният клиент, не предостави информацията по ал. 3 или предоставената информация е недостатъчна за извършване на преценката по ал. 4, инвестиционният посредник е длъжен писмено да уведоми клиента, съответно потенциалния клиент, че не може да прецени дали предлаганата инвестиционна услуга е подходяща за него.

(6) Инвестиционен посредник, предоставящ инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 1 и/или 2, може да предоставя такива услуги на клиент, без последният да предостави информацията по ал. 3, ако:

1. услугите са с предмет акции, които са допуснати до търговия на регулиран пазар или на еквивалентен пазар на трета държава съгласно списък на Европейската комисия, облигации или други дългови ценни книжа (с изключение на тези облигации или други дългови ценни книжа, които закрепят деривативен инструмент), инструменти на паричния пазар, дялове на колективни инвестиционни схеми и други некомплексни финансови инструменти;

2. услугата се предоставя по инициатива на клиента или на потенциален клиент;

3. клиентът или потенциалният клиент е уведомен писмено, че инвестиционният посредник няма да спазва задълженията по ал. 4;

4. инвестиционният посредник спазва изискванията за третиране на конфликт на интереси.

(7) Изискванията по ал. 1-6 не се прилагат, когато инвестиционната услуга се предлага като част от финансов продукт, който се регулира от правото на Европейската общност или от общи европейски стандарти във връзка с кредитни институции или потребителски кредити относно оценка на риска за клиентите и/или изискванията за предоставяне на информация.

Чл. 29. (1) При извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 инвестиционният посредник предприема всички необходими действия за установяване на конфликти на интереси между:

1. него, включително лицата по чл. 11, ал. 1 и 2, всички други лица, които работят по договор за инвестиционния посредник и свързаните чрез контрол лица, с инвестиционния посредник, от една страна и клиентите на инвестиционния посредник от друга;

2. отделните клиенти на инвестиционния посредник.

(2) В случай, че въпреки прилагането на правилата по чл. 24, ал. 2, продължава да съществува риск за интересите на клиента, инвестиционният посредник не може да извършва дейност за сметка на клиент, ако не е информирал клиента за общото естество и/или източници на потенциалните конфликти на интереси.

Чл. 30. (1) Инвестиционният посредник изпълнява нареждането на клиента в най-добър интерес на клиента. Инвестиционният посредник е изпълнил това си задължение, ако е положил разумни усилия да установи най-добрата за клиента цена съгласно условията на нареждането, размер на разходите, вероятност за изпълнение, както и всички други обстоятелства, касаещи изпълнението на нареждането. При

конкретни инструкции от страна на клиента инвестиционния посредник трябва да изпълни поръчката, следвайки тези инструкции. (2) Инвестиционният посредник приема, актуализира и уведомява клиентите си за политиката за изпълнение на клиентски нареждания, осигуряваща изпълнение на задълженията по ал. 1, както и за съществени промени в тази политика.

(3) Политиката по ал. 2 включва информация за местата за изпълнение на клиентските нареждания (вид финансов инструмент), предимствата и недостатъците на всяко място на изпълнение (според обема, цената и разходите на изпълнение) и местата, на които посредникът може да постигне най-добро изпълнение. В политиката за изпълнение се включват най-малко онези места за изпълнение, които позволяват на инвестиционният посредник да получава постоянно най-добрите възможни резултати за изпълнението на нарежданията на клиентите си.

(4) Инвестиционният посредник не може да изпълнява нареждания за сметка на клиенти, ако те не са дали своето предварително съгласие със следваната от посредника политика.

(5) Инвестиционният посредник е длъжен да изпълнява клиентските нареждания съобразно приетата политика за изпълнение и своевременно да уведомява клиента за промени в тази политика.

(6) При условие, че политиката за изпълнение на нареждания предвижда възможност нареждания на клиенти да се изпълняват и извън регулиран пазар или МСТ, нарежданията могат да бъдат изпълнявани по този начин, само ако клиентите на посредника са предварително уведомени и са дали изрично съгласие за това.

(7) По искане на клиент инвестиционният посредник е длъжен да докаже, че е изпълнил нареждания съобразно обявената политика по ал. 2.

(8) Инвестиционният посредник следи за ефективността на политиката за изпълнение на нареждания и в случаите, когато е възможно, отстранява установените от него нередовности. Инвестиционният посредник извършва периодична проверка дали включените в политиката за изпълнение на нареждания места за изпълнение осигуряват най-доброто изпълнение на нареждането на клиентите, както и дали се налагат промени в тази връзка.

Чл. 31. (1) Инвестиционен посредник, извършващ инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 1, 2 и 3, може да сключва сделки с приемливи насрещни страни, без да е длъжен да спазва изискванията по чл. 28, 30 и 33 по отношение на конкретните сделки или всяка допълнителна услуга пряко свързана с тези сделки.

(2) Всеки субект, определен като приемлива насрещна страна по този закон, може изрично да поиска да не се счита за такава изцяло или за конкретна сделка.

Чл. 32. (1) Инвестиционен посредник, извършващ инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 2 или допълнителни услуги за сметка на трето лице, съгласно нареждане от друг посредник, има право да получи информацията за третото лице, събрана от този посредник.

(2) Инвестиционният посредник, по чието нареждане се извършват услугите по ал. 1, носи отговорност за пълнотата и точността на предоставената информация.

(3) Инвестиционен посредник, извършващ инвестиционни услуги по чл. 5, ал. 2, т. 2, има право да получи и да се позове на препоръките, предоставени на трето лице от другия посредник по отношение на услугата.

(4) Инвестиционният посредник, по чието нареждане се извършват услугите по ал. 3, носи отговорност за правилността на препоръките, предоставени на клиента.

(5) Инвестиционният посредник по ал. 1 и 3 носи отговорност за изпълнението на нареждането, по което е сключена сделка въз основа на получената информация и препоръки по ал. 1 и 3.

(6) Инвестиционен посредник не може да прехвърля изпълнение на инвестиционни и допълнителни услуги за сметка на клиент към друг посредник, както и изпълнението на важни оперативни функции на трето лице, ако по този начин ще се осуети осъществяването на ефективен вътрешен контрол или възможността на комисията да реализира надзорните си функции.

(7) Случаите, в които инвестиционният посредник може да прехвърля важни оперативни функции и изпълнението на инвестиционни услуги за сметка на клиент към друг посредник, се уреждат с наредба.

Чл. 33. (1) Инвестиционният посредник завежда в специален дневник по реда на постъпването им всички нареждания на своите клиенти.

(2) Инвестиционният посредник е длъжен да изпълнява незабавно, честно и точно приетите клиентски нареждания, включително да спазва реда на постъпване на идентични нареждания.

(3) Дневникът се води на хартиен и на магнитен носител.

(4) За всяка сделка се отбелязват името или наименованието на страните по нея, времето на сключване, както и други данни, определени с наредба.

(5) Инвестиционният посредник е длъжен да регистрира в съответен дневник по реда на сключването им сделките с финансови инструменти не по-късно от края на работния ден.

Чл. 34. (1) Инвестиционният посредник е длъжен да отдели своите финансови инструменти и парични средства от тези на своите клиенти. Инвестиционният посредник не отговаря пред кредиторите си с финансовите инструменти и паричните средства на своите клиенти, както и с ценни книжа, които са базови спрямо депозитарни разписки.

(2) Инвестиционният посредник не може да съхранява при себе си паричните средства на своите клиенти.

(3) Инвестиционният посредник депозира паричните средства на своите клиенти в:

1. централна банка;
2. кредитна институция;
3. банка, лицензирана в трета държава;
4. колективна инвестиционна схема, получила разрешение за извършване на дейност съгласно Директива 85/611/ЕИО на Съвета или друго предприятие за колективно инвестиране, което подлежи на надзор от компетентния надзорен орган в държава членка, ако отговарят на следните условия:

а) основната им инвестиционна цел е да поддържа определена средна нетна стойност на активите (нетна печалба) или нетна стойност на активите, равна на привлечения от инвеститорите капитал плюс печалба;

б) инвестират набраните парични средства изключително в инструменти на паричния пазар с най-висок възможен кредитен рейтинг, даден от агенция за кредитен рейтинг, чийто падеж или остатъчен срок до падежа е не повече от 397 дни, или в инструменти с постоянна доходност, близка до тази на инструментите в предходното предложение, или в инструменти, чийто среден остатък до падежа е 60 дни; допълнително може да инвестират паричните средства в банкови депозити;

в) осигурява ликвидност на същия ден или сетълмент на следващия ден.

(4) Инвестиционният посредник може да депозира паричните средства на своите клиенти в лицата по ал. 3, с които се явява свързано лице, само ако клиентите са дали писмено съгласие за това.

(5) Инвестиционният посредник съхранява финансовите инструменти на своите клиенти в депозитарна институция по клиентски сметки към сметката на

инвестиционния посредник или по сметки, открити към сметката на трето лице при условия и по ред, определени с наредба

(6) Инвестиционният посредник редовно уведомява клиентите си за наличностите и операциите по сметките за парични средства и за финансови инструменти, които съхранява, и за условията на договорите за тяхното съхраняване.

(7) Освен в случаите, определени с наредба, инвестиционният посредник няма право да използва:

1. за своя сметка паричните средства и финансовите инструменти на своите клиенти;

2. за сметка на свой клиент парични средства или финансови инструменти на други клиенти;

3. за сметка на клиент свои парични средства или финансови инструменти.

(8) Съхранението и регистрацията на държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, се осъществява при условията и реда, определени в Закона за държавния дълг и подзаконовите актове по прилагането му.

Чл. 35. (1) При осъществяване на дейността си инвестиционният посредник е длъжен да пази търговските тайни на своите клиенти, както и техния търговски престиж.

(2) Членовете на управителните и контролните органи на инвестиционния посредник, лицата, работещи по договор за инвестиционния посредник, не могат да разгласяват, освен ако не са оправомощени за това, и да ползват за облагодетелстване на себе си или на други лица факти и обстоятелства, засягащи наличностите и операциите по сметките за финансови инструменти и за пари на клиенти на инвестиционния посредник, както и всички други факти и обстоятелства, представляващи търговска тайна, които са узнали при изпълнение на служебните и професионалните си задължения.

(3) Всички лица по ал. 2 при встъпване в длъжност или започване на дейност за инвестиционния посредник подписват декларация за спазване на тайната по ал. 2.

(4) Разпоредбата на ал. 2 се отнася и за случаите, когато посочените лица не са на служба или дейността им е преустановена.

(5) Освен на комисията, заместник-председателя и оправомощени длъжностни лица от администрацията на комисията, или на регулиран пазар, на който е член, за целите на контролната им дейност и в рамките на заповедта за проверка, инвестиционният посредник може да дава сведения по ал. 2 само:

1. със съгласието на своя клиент, или

2. по решение на съда, издадено при условията и по реда на ал. 6 и 7.

(6) Съдът може да постанови разкриване на сведенията по ал. 2 по искане на:

1. прокурора - при наличие на данни за извършено престъпление;

2. министъра на финансите или упълномощено от него лице - в случаите на чл. 143, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. директора на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, когато:

а) се представят доказателства, че проверяваното лице е осуетило извършването на ревизия или проверка или не води необходимата отчетност, както и ако в нея има съществени непълноти;

б) с акт на компетентен държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетната документация на проверяваното лице;

4. Комисията за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност и директорите на териториалните ѝ дирекции;

5. директора на Агенцията за държавна финансова инспекция, когато с акт на орган на Агенцията за държавна финансова инспекция е установено, че:

а) ръководството на проверяваната организация или лице осуетява извършването на финансова инспекция;

б) в проверяваната организация или лице не се води счетоводна отчетност или тя е непълна или недостоверна;

в) има данни за липси или престъпления;

г) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установени при финансова инспекция вземания;

д) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетна документация на проверяваната организация или лице;

6. директора на Агенция "Митници" и директорите на регионалните митнически дирекции, когато:

а) с акт на митническите органи е установено, че проверяваното лице е осуетило извършването на митническа проверка или не води необходимата отчетност, както и ако тя е непълна или недостоверна;

б) с акт на митническите органи са установени митнически нарушения;

в) е необходимо налагането на запори върху банкови сметки за обезпечаване на установени от митническите органи вземания, събирани от тях, както и за обезпечаване на глоби, законни лихви или други;

г) с акт на държавен орган е установено настъпването на случайно събитие, довело до унищожаване на отчетната документация на проверявания от митническите органи обект.

7. директора на Национална служба "Полиция" на Министерството на вътрешните работи - за целта на разследването по образувано наказателно производство;

8. директора на Национална служба "Сигурност" на Министерството на вътрешните работи - когато това е необходимо за защита на националната сигурност.

(7) Районният съдия се произнася по искането с мотивирано решение в закрито заседание не по-късно от 24 часа от постъпването му, като определя срока за разкриване на сведенията по ал. 2. Решението на съда не подлежи на обжалване.

(8) По писмено искане на директора на Националната следствена служба, на Национална служба "Сигурност" или на Национална служба "Полиция" инвестиционните посредници предоставят информация за наличностите и движението по сметките на дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие.

(9) При наличие на данни за организирана престъпна дейност или за изпиране на пари главният прокурор или оправомощен от него заместник може да поиска от инвестиционните посредници да предоставят сведенията по ал. 2.

Чл. 36. (1) Инвестиционният посредник осигурява възможност за своите професионални клиенти по раздел I от приложението да се ползват от по-висока степен на защита, която се предоставя на непрофесионалните клиенти. Инвестиционният посредник уведомява професионалния клиент по раздел I от приложението преди началото на предоставяне на инвестиционни услуги, че въз основа на получената от клиента информация той се счита за професионален клиент и по отношение на него ще се прилагат правилата за професионалните клиенти, освен ако инвестиционният посредник и клиентът не уговорят друго.

(2) Инвестиционният посредник уведомява професионалния клиент по раздел I от приложението, че има право да поиска промяна в условията на договора с цел осигуряване на по-висока степен на защита за клиента.

(3) Инвестиционният посредник осигурява по-висока степен на защита за клиент по раздел I от приложението по негово искане, когато клиентът прецени, че не може

правилно да оцени и управлява рисковете, свързани с инвестирането във финансови инструменти.

(4) По-високата степен на защита по ал. 3 се предоставя въз основата на писмено споразумение между инвестиционния посредник и клиента по раздел I от приложението, в което изрично се посочват конкретните услуги, дейности, сделки, финансови инструменти или други финансови продукти, във връзка с които на клиента ще се осигурява по-висока степен на защита.

(5) По-високата степен на защита по ал. 3 осигурява, че клиентът по раздел I от приложението няма да се счита за професионален клиент за целите на приложимия режим към дейността на инвестиционния посредник.

Чл. 37. (1) Клиентите, извън тези по раздел I от приложението, включително държавни органи и частни индивидуални инвеститори, могат да поискат спрямо тях да не се прилагат правилата за извършване на дейност от инвестиционните посредници, които осигуряват по-висока степен на защита за клиентите.

(2) Инвестиционният посредник може да третира клиент по ал. 1 като професионален клиент, ако са налице критериите по т. 1 на раздел II от приложението и е спазена процедурата по т. 2 на раздел II от приложението. За клиент, за който са изпълнени условията по изречение първо, не може да се счита, че притежава знания и опит като клиентите по раздел I от приложението.

(3) Инвестиционният посредник не прилага съответните правила, които осигуряват по-висока степен на защита за клиентите, само ако въз основа на оценката му за опита, уменията и знанията на клиента може да направи обосновано заключение, че съобразно характера на сделките или услугите, които клиентът възнамерява да ползва или да сключва, клиентът може да взема самостоятелни инвестиционни решения и да преценява рисковете, свързани с тях.

(4) Оценката по ал. 3 може да се извършва съгласно условията и реда за оценка, предвидени за лицата, които управляват дейността на инвестиционните посредници, застрахователите или кредитните институции, съгласно правото на Европейската общност. В случаите, когато клиентът по ал. 2 няма самостоятелен управителен орган, на оценка подлежи лицето, което има право да сключва самостоятелно сделки за сметка на юридическото лице.

(5) В случаите, когато клиент на инвестиционния посредник е определен като професионален клиент въз основа на процедура и съобразно критерии, аналогични на тези по раздел II от приложението, чл. 37 не се прилага.

(6) Инвестиционният посредник прилага подходящи писмени вътрешни процедури и политики за определяне на клиентите като професионални клиенти.

(7) Клиентите на инвестиционния посредник, определени като професионални клиенти съгласно ал. 1-6, са длъжни да уведомяват инвестиционния посредник за всяка промяна в данните, послужили като основание за определянето им като професионални клиенти.

(8) В случаите, когато инвестиционният посредник, в хода на извършваната от него дейност установи, че клиент, определен като професионален клиент съгласно ал. 1-6, е престанал да отговаря на условията по т. 1 от раздел II на от приложението, при които е определен като професионален клиент, инвестиционният посредник предприема необходимите мерки за прилагане на по-високата степен на защита по отношение на този клиент съгласно вътрешните процедури и политики по ал. 6.

Раздел II

Разкриване на информация от инвестиционните посредници

Чл. 38. (1) Инвестиционният посредник уведомява комисията за сключените от него на територията на Република България сделки с финансови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар, при първа възможност, но не по-късно от края на работния ден, следващ деня на сключване на сделката.

(2) Уведомлението по ал. 1 може да се извърши или пряко от инвестиционния посредник, или от трето лице, действащо от негово име. Уведомлението по ал. 1 може да се извърши и чрез система за търговия или отделна система за отчетност, одобрени от заместник-председателя или чрез регулирания пазар или МСТ, посредством чиято търговска система е сключена сделката. В случаите по изречение второ когато уведомяването за сделките се извършва директно от системата, ал. 1 не се прилага.

(3) Уведомленията по ал. 1 трябва да съдържат за всяка сделка:

1. вид и емисия на финансовия инструмент;
2. вид сделка;
3. брой на финансовите инструменти – предмет на сделката;
4. единична цена;
5. дата и час на сключване на сделката;
6. насрещна страна по сделката;
7. други данни, определени с наредба.

(4) Комисията предоставя информацията по ал. 1 на компетентната институция по отношение на най-относимия пазар за тези финансови инструменти. Комисията предоставя тази информация, когато я е получила в качеството си на компетентен орган на приемащата държава, и на компетентния орган на държавата по произход, освен ако компетентният орган заяви, че не желае да получава тази информация.

(5) Инвестиционният посредник, който сключва извън регулиран пазар и МСТ сделки с акции, допуснати до търговия на регулиран пазар, е длъжен да оповести публично информация за вида, емисията, броя и единичната цена на финансовите инструменти, предмет на сделката, валутата на сделката, датата и часа на сключване на сделката, като посочи, че сделката е сключена извън регулиран пазар и МСТ.

(6) Оповестяването по ал. 5 трябва да бъде извършено при разумни търговски условия чрез:

1. публикуване на информацията чрез технически средства на регулиран пазар, на който акциите се търгуват, в случай че този пазар допуска такова оповестяване;
2. технически средства на МСТ, на която акциите се търгуват;
3. публикуване на информацията на интернет страницата на инвестиционния посредник или по друг общодостъпен начин.

(7) Оповестяването по ал. 5 трябва да бъде извършено:

1. до 3 минути от сключването на сделката, ако сделката е сключена в рамките на търговската сесия на най-относимия пазар или в рамките на обичайните часове за търговия на инвестиционния посредник;

2. извън случаите по т. 1 – преди откриването на следващата търговска сесия на най-относимия пазар или незабавно след началото на обичайните часове за търговия на инвестиционния посредник, ако този момент настъпва по-рано.

(8) Изискването по ал. 7 не се прилага, в случай че за конкретна сделка могат да бъдат приложени правилата на най-относимия пазар за отложено оповестяване на информация, като в този случай се прилагат сроковете, предвидени в тези правила.

Чл. 39. (1) Инвестиционният посредник уведомява комисията за:

1. откриването или закриването на клон;
2. изменение на наименованието, вписано в издадения лиценз, както и за изменение на седалището или адреса на управлението;

3. изменения и допълнения в устава или дружествения договор и в другите документи, които са послужили като основание за издаване на лиценза на инвестиционния посредник;

4. промени в състава на лицата по чл. 11;

5. други обстоятелства, определени с наредба.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява от инвестиционния посредник в 7-дневен срок от вземане на решението, внасяне или узнаване на изменението или допълнението, а в случаите, когато обстоятелството подлежи на вписване в търговския регистър – от вписването.

Чл. 40. (1) Инвестиционният посредник уведомява комисията за всяко придобиване или прехвърляне на участие съгласно чл. 26, ал. 1-3 в срок 1 ден от узнаването.

(2) Инвестиционният посредник предоставя на заместник-председателя два пъти годишно, към 30 юни и 31 декември, в 10-дневен срок от посочените дати списък на лицата, които притежават пряко или непряко квалифицирано участие, както и данни за притежаваните от тях гласове в общото събрание.

(3) Когато установи, че лице, притежаващо участие в инвестиционен посредник съгласно чл. 26, ал. 1, с дейността си или с влиянието си върху вземането на решения може да навреди на сигурността на дружеството или на неговите операции, заместник-председателят може да издаде забрана за лицето да упражнява правото си на глас в общото събрание на инвестиционния посредник.

Чл. 41. (1) Чуждестранни лица, имащи право по националното си законодателство да извършват услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2, които при условията на чл. 15, ал. 5 и 6 или като клиенти на инвестиционен посредник за който Република България е държава по произход, са придобили финансови инструменти на свое име, но за сметка на други чуждестранни лица, са длъжни да идентифицират клиентите си и извършените за тяхна сметка сделки пред комисията в срок три работни дни от писменото искане.

(2) С наредба се определят задълженията за периодично уведомяване на комисията от чуждестранните лица по ал. 1, придобили ценни книжа на свое име, но за сметка на други чуждестранни лица.

Чл. 42. (1) Одиторът на инвестиционния посредник уведомява незабавно комисията за всяко обстоятелство, което му е станало известно при извършване на одита и което се отнася до инвестиционния посредник и съставлява съществено нарушение на този закон или на актовете по прилагането му, или може да повлияе неблагоприятно върху осъществяването на дейността на инвестиционния посредник, или представлява основание за отказ за изразяване на мнение, основание за изразяване на резерви или основание за изразяване на отрицателно мнение.

(2) Одиторът на инвестиционния посредник уведомява комисията и за всяко обстоятелство по ал. 1, което му е станало известно при извършване на одит на свързано лице с инвестиционния посредник.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 не се прилагат ограниченията за разкриване на информация, предвидени в закон, в подзаконов нормативен акт или в договор.

Чл. 43. Други изисквания към дейността на инвестиционните посредници, насочени към защита интересите на клиентите и стабилността на пазара за ценни книжа, включително за определена вътрешна организация и предотвратяване на конфликти на интереси, водене на отчетност, обработка и съхранение на информация, сключване и изпълнение на договори с клиенти, за тяхното съдържание, за разкриване на информация пред клиенти, се определят с наредба.

Раздел III

Оповестяване на оферти

Чл. 44. (1) Инвестиционен посредник, който действа като систематичен участник по отношение на акции, допуснати до търговия на регулиран пазар и за които съществува ликвиден пазар, е длъжен да публикува своите оферти за тези акции.

(2) В случай, че за акциите няма ликвиден пазар, инвестиционният посредник по ал. 1 предоставя оферти само при поискване от клиент.

(3) Инвестиционният посредник по ал. 1 приема, оповестява и спазва правила, които по обективен и недискриминационен начин уреждат:

1. начина за определяне на клиентите, които могат да получават оферти по ал. 1 и 2, еднакъв за всички клиенти;

2. условията, при които може да откаже установяването или да прекрати отношения с клиенти по т. 1;

3. ограничения относно броя на сделките на един клиент;

4. ограничения относно общия брой на сделки на всички клиенти за определен период от време, ако броят и/или обемът на нарежданията на клиентите значително надвишават установените норми.

(4) Инвестиционният посредник по ал. 1 може да откаже да встъпи в или може да прекрати съществуващи търговски отношения с инвеститори по търговски съображения, такива като кредитния статус на инвеститора, рискът от неизпълнение на задълженията по сделката от насрещната страна, и окончателният сетълмент на сделката.

Чл. 45. (1) За всеки конкретен клас акции офертата включва:

1. вид на офертата;

2. цена „купува” и/или „продава” за размер не по-голям от стандартния пазарен размер за съответния клас акции;

3. размер на офертата.

(2) Цените на акциите по ал.1 са съобразени с пазарните условия за съответния клас акции. Акциите се групират в класове на базата на средноаритметичната стойност на поръчките, изпълнени на пазара за всеки клас акции. Стандартният пазарен размер за всеки клас акции е средноаритметичната стойност на нарежданията, изпълнени на пазара на този клас акции, включени в него. Пазарът за всеки клас акции се състои от всички нареждания за тези акции, изпълнени в Европейския съюз, с изключение на акциите, чийто размер е по-голям от обичайния пазарен размер за тях.

(3) Инвестиционен посредник по чл. 44, ал. 1 има право да определя размера или размерите, в рамките на които ще отправя оферти, при условие че същите са близки до цените по сравними оферти за същите акции, обявени на регулиран пазар, МСТ или от друг систематичен участник.

(4) Инвестиционният посредник по чл. 44, ал. 1 е длъжен да съхранява информация за офериранияте цени за период не по-кратък от една година от отправяне на офертата.

(5) Комисията, когато е компетентна институция на най-относимия пазар за определени акции, определя ежегодно и оповестява класа акции, към който принадлежи, като взема предвид средната аритметична стойност на изпълнените нареждания за тази емисия акции.

Чл. 46. (1) Систематичните участници са длъжни да оповестяват периодично, по достъпен начин и при разумни търговски условия офертите си периодично и непрекъснато по време на обичайните часове за търговия на инвестиционния посредник по някой от начините, посочени в чл. 38, ал. 6.

(2) Систематичните участници имат право по всяко време да осъвременяват офертите си.

(3) При изключителни пазарни условия систематичен участник може да оттегли офертите си.

Чл. 47. (1) Систематичните участници са длъжни да изпълняват съобразно изискванията на чл. 30 подадените от непрофесионални клиенти нареждания за акции, по отношение на които посредникът е систематичен участник, по офериранияте цени към момента на получаване на нареждането.

(2) Систематичният участник изпълнява нареждания на професионални клиенти за акции, по отношение на които е систематичен участник, по офериранияте цени към момента на получаване на нареждането.

(3) Инвестиционният посредник по чл. 44, ал. 1 може да сключва сделки за сметка на свои професионални клиенти и при по-добра цена от офериранията, ако цената е близка до пазарните условия и нарежданията са в размер по голям от 15 000 лева.

(4) Инвестиционният посредник може да изпълнява нареждания на професионални клиенти при цена, различна от офериранията, ако е изпълнено някое от следните условия:

1. при сключване на сделка, която има за предмет повече от 10 вида ценни книжа;

2. определена е цена на нелимитирано нареждане, която не съответства на преобладаващите пазарни условия.

Чл. 48. (1) Систематичен участник може да изпълни нареждане на клиент на обща стойност, по-голяма от общата стойност на единствената публикувана от него оферта или на офертата с най-висока обща стойност, но по-ниска от стандартния пазарен размер, в пълен размер на офериранията цена, ако не са налице предпоставките по чл. 47, ал. 2-4.

(2) Систематичен участник, който е публикувал оферти на различна обща стойност и получи нареждане от клиент между посочените стойности, може да изпълни нареждането по една от офериранияте цени при спазване на изискванията по чл. 33, ал. 2, ако не са налице предпоставките по чл. 47, ал. 2-4.

Чл. 49. Този раздел се прилага за систематични участници, които търгуват само в рамките на стандартния пазарен размер.

Чл. 50. Други изисквания към дейността на инвестиционните посредници–систематични участници, се определят с наредба.

Раздел IV

Многостранна система за търговия

Чл. 51. (1) Инвестиционен посредник, който организира МСТ, е длъжен, заедно със спазването на изискванията по чл. 24, ал. 1 и чл. 27, ал. 2, да приеме и прилага ясни и задължителни за всички участници в МСТ правила за законосъобразна, честна и организирана търговия и обективни критерии за изпълнение на нарежданията.

(2) Инвестиционният посредник по ал. 1 е длъжен да осигури и поддържа необходимите отношения за улесняването на сетълмента на сделките, сключени чрез организираната от него МСТ.

(3) Инвестиционният посредник по ал. 1 е длъжен да приеме и прилага ясни правила относно:

1. изискванията към участниците в МСТ;

2. инструментите, които могат да бъдат търгувани чрез организираната от него МСТ, включително гарантиращи наличието на публично достъпна информация, осигуряваща вземането на информирано инвестиционно решение от участниците в системата, съобразно вида на участниците и търгуваните чрез системата инструменти;

3. сетълмента на сделките, сключени чрез МСТ, и информиране на участниците в системата за задълженията им във връзка със сетълмента на сключените от тях сделки.

(4) Изискванията по чл. 24, ал. 1, т. 4 и 6, ал. 4-6 и 8, чл. 27, ал. 2 и 4-7, чл. 28, чл. 30 и чл. 33, ал. 2 не се прилагат за сделки, сключени чрез МСТ съгласно правилата на системата, в отношенията между участниците в системата, както и между тези лица и организатора на МСТ във връзка с ползването на МСТ. Участниците в системата не са освободени от спазването на посочените изисквания в отношенията си с клиенти, когато за тяхна сметка сключват сделки чрез такава система.

(5) Заместник-председателят може да приложи принудителна административна мярка на основанията, посочени в чл. 118, за временно или окончателно спиране на търговията с определен финансов инструмент чрез организираната МСТ от инвестиционния посредник по ал. 1.

(6) В случаите, когато ценни книжа, допуснати до търговия на регулира пазар, се търгуват и на МСТ без съгласието на емитента, той не е длъжен да разкрива предвидената в ЗППЦК и актовете по прилагането му финансова информация по отношение на тази многостранна система.

(7) За организиране на МСТ за държавни ценни книжа, на територията на Република България се изисква предварително одобрение от министъра на финансите и управителя на Българската народна банка на правилата за допускане до търговия, критериите за изпълнение на поръчките, регистрацията и сетълмента на държавни ценни книжа.

Чл. 52. (1) Инвестиционният посредник по чл. 51, ал. 1 трябва да упражнява контрол за спазването от участниците в организираната от него МСТ на правилата по чл. 51, ал. 1 и 2, както и да поддържа вътрешна организация, която позволява упражняването на такъв контрол.

(2) Инвестиционният посредник по чл. 51, ал. 1 е длъжен незабавно да уведоми комисията за:

1. извършени от участници в организираната от него МСТ нарушения на правилата по чл. 51, ал. 1 и 2;

2. създадени от лица по т. 1 предпоставки за извършване на нарушения на правилата по чл. 51, ал. 1 и 2;

3. действия на лица по т. 1, съдържащи признаци на нарушения на ЗПЗФИ.

Чл. 53. (1) Инвестиционният посредник по чл. 51, ал. 1 е длъжен да оповестява публично и при разумни търговски условия непрекъснато в обичайните часове за търговия на организираната от него МСТ текущите цени “купува” и “продава”, както и количеството на направените оферти чрез системата за акции, търгувани на регулиран пазар.

(2) Изискването по ал. 1 няма да се прилага за нареждания с обем, по-голям от обикновения пазарен обем за този вид акции, както и в други случаи, определени с наредба, според модела на пазара и вида на нарежданията.

(3) Инвестиционният посредник по чл. 51, ал. 1 е длъжен до 3 минути от сключването на сделката да оповестява публично и при разумни търговски условия информация за емисията, броя и единичната цена на търгувани на регулиран пазар акции, предмет на сделката, валутата на сделката, датата и часа на сключване на сделката.

(4) Изискването по ал. 3 не се прилага, в случай че за конкретна сделка могат да бъдат приложени одобрени от заместник-председателя правила за отложено оповестяване на информация, включително за сделки с обем, по-голям от обикновения пазарен обем за този вид акции, като в този случай се прилагат сроковете, предвидени в тези правила.

(5) Изискването по ал. 3 няма да се прилага за сделки, които се оповестяват публично чрез средствата на регулиран пазар.

Чл. 54. (1) Инвестиционният посредник по чл. 51, ал. 1 уведомява комисията за сключените чрез организираната от него МСТ сделки с финансови инструменти най-късно до края на следващия работен ден.

(2) Уведомленията по ал. 1 трябва да съдържат за всяка сделка:

1. вид и емисия на финансовия инструмент;
2. вид сделка;
3. брой на финансовите инструменти – предмет на сделката;
4. единична цена;
5. дата и час на сключване на сделката;
6. данни за страните по сделката;
7. друга информация, определена с наредба.

(3) Комисията, на регулярна основа или при поискване, предоставя на Министерството на финансите и Българската народна банка информация относно сделки с държавни ценни книжа, извършени на МСТ.

Чл. 55. (1) Инвестиционен посредник по чл. 51, ал. 1, който възнамерява да предоставя дистанционен достъп до организираната от него МСТ на участници, установени на територията на друга държава членка, предварително уведомява за това комисията за държавата членка, в която възнамерява да извършва тази дейност.

(2) Комисията предоставя информацията по ал. 1 на съответния компетентен орган на приемащата държава в едномесечен срок от получаването ѝ, като при поискване предоставя и информация за установените на територията на тази държава-членка участници в организираната МСТ от инвестиционния посредник по чл. 51, ал. 1.

Чл. 56. Инвестиционен посредник, който организира МСТ в друга държава членка, може да предоставя дистанционен достъп до организираната от него МСТ на участници, установени на територията на Република България.

Чл. 57. (1) Инвестиционен посредник по чл. 51, ал. 1 има право да използва централен съконтрагент, клирингова къща или система за сетълмент на друга държава членка с цел осигуряване на клиринг и сетълмент на сделки, сключени чрез организираната от него система, след предварително одобрение на заместник-председателя. По отношение на търговията с държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар заместник-председателят издава такова одобрение след предварително съгласие на министъра на финансите и управителя на Българската народна банка .

(2) За издаване на одобрение по ал. 1 се подава заявление, към което се прилагат документи и данни, определени с наредба.

(3) Заместник-председателят издава или отказва да издаде одобрение по ал. 1 в срок един месец от получаване на заявлението, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - от получаването им. Член 14, ал. 2 се прилага съответно.

(4) Заместник-председателят отказва да издаде одобрение, ако действието по ал. 1 би попречило на функционирането на организираната от инвестиционния посредник МСТ, не е осигурен бърз и ефективен сетълмент или техническите условия не позволяват доброто функциониране на системата.

Чл. 58. Други изисквания към дейността на инвестиционните посредници, свързана с организирането на МСТ, се определят с наредба.

Чл. 59. Изискванията по този раздел се прилагат и за пазарния оператор, когато организират МСТ.

Раздел V

Извършване на дейност от инвестиционни посредници в държава членка

Чл. 60. (1) Инвестиционен посредник, който има лиценз за извършване на услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 и възнамерява да създаде клон в държава членка, наричана по-нататък "приемащата държава", трябва предварително да уведоми за това комисията. Всички клонове, създадени от инвестиционния посредник в приемащата държава, се считат за един клон.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа:

1. посочване на приемащата държава, в която инвестиционният посредник възнамерява да създаде клон, както и неговия адрес;

2. програма за дейността, включваща информация за услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2 и 3, които инвестиционният посредник ще извършва в приемащата държава, както и организационната структура на клона;

3. името на управителя на клона.

(3) Комисията предоставя на съответния компетентен орган на приемащата държава информация по ал. 2 в срок един месец от уведомяването по ал. 1, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - в срок един месец от получаването им, както и информация за действащата в страната система за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти, в която инвестиционният посредник участва. Комисията уведомява незабавно инвестиционния посредник за предоставянето на информацията по изречение първо.

(4) Комисията може да откаже в срока по ал. 3 да предостави информацията по ал. 3 на съответния компетентен орган в приемащата държава с решение, ако административната структура или финансовото състояние на инвестиционния посредник не осигуряват интересите на инвеститорите, за което уведомява незабавно инвестиционния посредник. Комисията предоставя на инвестиционния посредник мотивите за своето решение в срок до три месеца от получаване на цялата информация по ал. 2.

(5) Инвестиционният посредник може да създаде клон и да започне да извършва дейност на територията на приемащата държава след получаване на уведомление от съответния компетентен орган на приемащата държава, съответно след изтичане на два месеца от уведомяването по ал. 3 на съответния компетентен орган на приемащата държава, ако в този срок не е получил уведомление.

(6) Инвестиционният посредник, който е създал клон на територията на приемаща държава, уведомява писмено комисията за всяка промяна в данните и документите по ал. 2 най-малко един месец преди осъществяване на промяната.

(7) Комисията уведомява съответния компетентен орган на приемащата държава за промените по ал. 6, както и за всяка промяна, свързана с действащата в страната система за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти, в която инвестиционният посредник участва.

Чл. 61. (1) Инвестиционен посредник, който възнамерява да извършва разрешените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 в приемаща държава при условията на свободно предоставяне на услуги, без да открива клон на територията ѝ, предварително уведомява за това комисията.

(2) Уведомлението по ал. 1 съдържа:

1. посочване на приемащата държава, в която инвестиционният посредник възнамерява да извършва дейност;

2. програма за дейността, включваща данни за услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2 и 3, които инвестиционният посредник ще извършва в приемащата държава.

(3) Комисията предоставя информацията по ал. 2 на съответния компетентен орган на приемащата държава в едномесечен срок от получаването ѝ, като уведомява за това и инвестиционния посредник.

(4) Инвестиционният посредник може да започне да извършва дейност на територията на приемащата държава, след като бъде уведомен от комисията за предоставянето на информацията по ал. 3.

(5) Инвестиционният посредник уведомява писмено комисията за всяка промяна в данните и документите по ал. 2 най-малко един месец преди осъществяване на промяната. Комисията уведомява съответния компетентен орган на приемащата държава за промените по изречение първо.

Чл. 62. (1) Комисията, съответно заместник председателят, упражняват надзор върху дейността на инвестиционния посредник, извършвана в приемащата държава чрез клон или при условията на свободното предоставяне на услуги.

(2) Когато съответният компетентен орган в приемащата държава уведоми комисията за извършени нарушения от инвестиционния посредник по ал. 1, комисията, съответно заместник-председателят, предприемат необходимите мерки и уведомяват за това компетентния орган в приемащата държава.

(3) Комисията, съответно заместник-председателят, при упражняване на надзорните си правомощия може да извърши проверка на място в клона на инвестиционния посредник, след като предварително уведоми съответния компетентния орган в приемащата държава.

Чл. 63. Комисията незабавно уведомява съответния компетентен орган в приемащата държава за отнемането на издадения на инвестиционния посредник лиценз за извършване на дейност.

Раздел VI

Извършване на дейност в Република България от инвестиционни посредници със седалище в държава членка

Чл. 64. Инвестиционен посредник, чието седалище е в държава членка и който е получил лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник в съответствие с правото на Европейската общност от съответния компетентен орган на тази държава членка, наричан по-нататък "инвестиционен посредник от държава членка", може да извършва дейността, за която му е издаден лиценз, на територията на Република България чрез клон или при условията на свободното предоставяне на услуги. Допълнителни услуги могат да се предоставят само заедно с инвестиционна услуга и/или дейност. Всички клонове, създадени от инвестиционния посредник в Република България, се считат за един клон.

Чл. 65. (1) В срок два месеца от получаването на информация от съответния компетентен орган за инвестиционен посредник от държава членка, който възнамерява да създаде клон на територията на Република България, комисията уведомява инвестиционния посредник за получаването на информацията.

(2) Инвестиционният посредник от държава членка може да създаде клон и да започне дейност на територията на Република България след получаване на уведомление от комисията по ал. 1, съответно след изтичането на срока по ал. 1, ако в този срок не е получил уведомление.

Чл. 66. Инвестиционен посредник от държава членка, който възнамерява да извършва разрешените услуги и дейности по чл. 5, ал. 2 и 3 на територията на Република България при условията на свободно предоставяне на услуги, без да създава

клон, може да започне да извършва дейност, след като комисията получи информация от съответния компетентен орган относно програмата за дейността на инвестиционния посредник в страната и системата за компенсиране на инвеститорите, в която посредникът членува.

Чл. 67. (1) Инвестиционният посредник от държава членка е длъжен да спазва изискванията на закона и актовете по прилагането му, които са приложими за неговата дейност, включително да съхранява цялата информация за извършваните услуги и дейности на територията на Република България.

(2) Инвестиционният посредник от държава членка е длъжен да представя в комисията и да публикува на български език в Република България всички документи и информация съгласно изискванията на този закон и актовете по прилагането му.

(3) При извършване на дейност в Република България инвестиционният посредник от държава членка трябва да използва наименование, под което извършва дейност в държавата членка, в която е неговото седалище, като посочва държавата членка по произход.

(4) Инвестиционни посредници, лицензирани в друга държава членка, имат право на достъп до централен съконтрагент и системи за клиринг и сетълмент на територията на Република България при същите условия, както и инвестиционните посредници, лицензирани в Република България. Централният съконтрагент и операторите на системи за клиринг и сетълмент имат право да откажат достъп по изречение първо само при наличието на законно основание за това.

Чл. 68. (1) Комисията, съответно заместник-председателят упражняват надзор върху дейността на инвестиционния посредник от държава членка, извършвана чрез клон в Република България, за спазване изискванията на чл. 24, ал. 1, т. 4 и ал. 4, 7 и 8, чл. 27, 28, 30, 38 и раздел III, както и на актовете по прилагането им.

(2) Компетентният орган в държавата членка, в която инвестиционният посредник по чл. 64 е получил лиценз, при упражняване на надзорните си правомощия може да извършва проверки на място в клона на инвестиционния посредник, след като предварително уведоми комисията.

Раздел VII

Надзор на консолидирана основа

Чл. 69. (1) Комисията осъществява надзор на консолидирана основа върху инвестиционните посредници, групите, финансовите холдинги и холдингите със смесена дейност при условията и по реда на този закон.

(2) Група е налице, когато предприятието майка е инвестиционен посредник и има за дъщерни дружества други инвестиционни посредници, кредитни институции и/или финансови институции.

(3) В обхвата на надзора на консолидирана основа съгласно този раздел се включват и управляващите дружества по начина и в степента, в която са включени финансовите институции.

Чл. 70. (1) Комисията осъществява надзор на консолидирана основа в случаите, когато:

1. предприятието майка е инвестиционен посредник майка със седалище в Република България или лицензиран в Република България инвестиционен посредник майка от Европейския съюз;

2. предприятието майка на инвестиционен посредник, лицензиран в Република България, е финансов холдинг майка от държава членка или финансов холдинг майка от Европейския съюз, учреден в държава членка.

(2) Когато финансов холдинг майка, учреден в Република България, или финансов холдинг майка от Европейския съюз, учреден в Република България, е предприятие майка на инвестиционни посредници, лицензирани в две или повече държави членки, един от които е лицензиран в Република България, надзорът на консолидирана основа се осъществява от комисията.

(3) Когато предприятия майки са финансови холдинги, учредени в различни държави членки и имат за дъщерни дружества инвестиционни посредници, лицензирани във всяка от тези държави, комисията осъществява надзор на консолидирана основа, ако инвестиционният посредник с най-голямо балансово число е лицензиран в Република България.

(4) Когато финансов холдинг е предприятие майка на повече от един инвестиционни посредници, лицензирани в различни държави членки и никой от тези инвестиционни посредници не е лицензиран в държавата членка, в която финансовият холдинг е учреден, надзорът на консолидирана основа се осъществява от комисията, ако инвестиционният посредник с най-голямо балансово число е лицензиран в Република България. Този инвестиционен посредник се счита за контролиран от финансов холдинг майка от Европейския съюз.

(5) По споразумение с компетентните органи на съответните държави членки комисията може да не приложи критериите по ал. 2-4, ако прилагането им е неподходящо с оглед инвестиционните посредници, участващи във финансовия холдинг и относителната значимост на тяхната дейност в отделните държави. В споразумението се определя компетентният орган, който ще осъществява надзор на консолидирана основа. Преди сключване на споразумението комисията дава възможност на инвестиционния посредник с най-голямо балансово число, инвестиционния посредник майка в държава членка или инвестиционния посредник от Европейския съюз в определен от нея срок да изрази своето мнение.

(6) По искане на компетентен орган от държава членка комисията може да участва в консултации и да подписва споразумения относно определяне на орган, който ще осъществява консолидиран надзор съгласно ал. 5. В този случай комисията може да поеме осъществяването на консолидиран надзор, без да са налице условията по ал. 2-4.

(7) Комисията уведомява Европейската комисия за сключените споразумения по ал. 6, съгласно които тя ще осъществява надзор на консолидирана основа.

Чл. 71. Лицата, избрани за членове на управителния орган на финансов холдинг, трябва да бъдат с добра репутация и да притежават професионален опит, необходим за управление на дейността на холдинга.

Чл. 72. Комисията упражнява надзор на консолидирана основа по този раздел при условия и по ред, определени с наредба.

Дял втори

Регулирани пазари на финансови инструменти

Глава четвърта

Учредяване и управление

Раздел I

Общи положения

Чл. 73. (1) Регулиран пазар е многостранна система организирана и/или управлявана от пазарен оператор, която среща или съдейства за срещането на интересите за покупка и продажба на финансови инструменти на множество трети

страни, чрез системата и в съответствие с нейните недискреционни правила - по начин, който има за резултат сключване на договор във връзка с финансовите инструменти, допуснати до търговия съгласно нейните правила и/или системи, и които са лицензирани и функционират редовно в съответствие с изискванията на този закон. Пазарен оператор може да бъде самият регулиран пазар.

(2) Регулиран пазар е и всяка многостранна система, която е лицензирана и функционира в съответствие с изискванията на дял трети от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

Чл. 74. (1) Комисията издава лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар, ако системата за търговия и нейният пазарен оператор отговарят на изискванията на този закон и актовете по прилагането му. Комисията може да издаде разрешение на пазарен оператор за организиране на МСТ. Когато на регулирания пазар се осъществява и търговия с държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, Комисията издава лиценз след предварително одобрение от министъра на финансите и управителя на Българската народна банка на правилника за дейността на регулирания пазар, правилата за търговия, вътрешната организация, регистрацията и сетълмента на държавни ценни книжа.

(2) Пазарният оператор организира дейността и операциите на регулирания пазар. Пазарният оператор отговаря за спазване изискванията на закона и на подзаконовите актове от организирания от него регулиран пазар. Пазарният оператор има право да упражнява правата, свързани с регулирания пазар.

(3) Регулираният пазар и неговият пазарен оператор трябва по всяко време да отговарят на условията, при които е издаден лицензът по ал. 1.

(4) Комисията упражнява надзор върху дейността на регулирания пазар и пазарния оператор.

(5) Търговията с финансови инструменти на регулиран пазар по ал. 1 се извършва при условията и по реда на българското законодателство.

(6) В случаите, когато регулираният пазар е юридическо лице, различно от пазарния оператор, начинът за разпределяне на задълженията между тях във връзка с дейността на регулирания пазар съгласно този закон и актовете по прилагането му, се определят с наредба.

Чл. 75. (1) Пазарният оператор е акционерно дружество, което трябва по всяко време да разполага с капитал не по-малко от 5 000 000 лв.

(2) Регулираният пазар трябва по всяко време да разполага с финансови ресурси, необходими за неговото надлежно функциониране, съобразно естеството и обхвата на сделките, сключвани чрез неговата система, както и в зависимост от обхвата и степента на рисковете, на които той е изложен.

Чл. 76. Регулираният пазар разполага с вътрешна организация и структура, които да осигурят, че извършваната от него дейност отговаря на изискванията на закона и на подзаконовите актове по прилагането му.

Чл. 77. (1) Лицата, които са членове на управителния орган на регулирания пазар и/или на пазарния оператор или управляват дейността на регулирания пазар и/или на пазарния оператор трябва да:

1. притежават висше образование, квалификация и професионален опит в областта на икономиката, правото, финансите, банковото дело или информатиката;

2. не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер;

3. не са били членове на управителен или контролен орган или неограничено отговорни съдружници в дружество, прекратено поради несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;

4. не са обявявани в несъстоятелност или да не се намират в производство за обявяване в несъстоятелност;

5. не са свързани лица по смисъла на този закон;
6. не са лишени от право да заемат материалноотговорна длъжност;
7. не застрашават по друг начин стабилността и благоразумното управление и операциите на регулирания пазар.

(2) Лицата отговарят на изискванията по ал. 1, ако към момента на издаване на решението на комисията те са членове на управителен орган или управляват дейността на регулиран пазар, лицензиран съгласно изискванията на този закон или на Директива 2004/39/ЕО.

Чл. 78. (1) Лицата, които притежават квалифицирано участие в регулирания пазар и/или пазарния оператор, трябва да са подходящи съгласно критериите по ал. 2 съобразно влиянието, което ще упражняват върху дейността на регулирания пазар.

(2) Оценка на лицата по ал. 1 от заместник-председателят се извършва по следните критерии:

1. репутацията на лицето, което ще придобие квалифицирано участие;
2. репутацията и опита на лицата, които ще управляват дейността на регулирания пазар в резултат на придобиването;
3. финансовата стабилност на лицето, което ще придобие квалифицирано участие с оглед дейността и операциите на регулирания пазар;
4. дали в резултат на придобиването регулираният пазар, съответно пазарният оператор ще е в състояние да изпълнява задълженията си по този закон и актовете по прилагането му;
5. дали могат да бъдат направени обосновани съмнения, че е извършено или предстои да бъде извършено действие, представляващо изпиране на пари или насочено към финансиране на тероризма във връзка с това придобиване.

(3) Условията и реда за извършване на оценка съгласно ал. 2 се определят с наредба.

Чл. 79. Организацията и управлението на регулирания пазар се извършва въз основа на Правилник за дейността на регулирания пазар, който се приема от съвета на директорите, съответно от управителния съвет на пазарния оператор.

Раздел II

Издаване на лиценз за извършване на дейност

Чл. 80. (1) За издаване на лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар се подава заявление до комисията по образец, към което се прилагат следните документи:

1. уставът на дружеството;
2. правилник за дейността на регулирания пазар;
3. данни за внесенния капитал;
4. данни за членовете на управителния и контролния орган на дружеството и за всички други лица, които имат право да управляват дейността на регулирания пазар;
5. данни за лицата, които имат квалифицирано участие в дружеството;
6. данни за помещенията и техническото оборудване на регулирания пазар;
7. програма за дейността на регулирания пазар, която съдържа:
 - а) видовете дейност, която регулираният пазар ще извършва;
 - б) организационната структура на регулирания пазар;
8. в случаите, когато регулираният пазар е различен от пазарния оператор и следните данни и документи:
 - а) данните по т. 1-5 за пазарния оператор;
 - б) документите, удостоверяващи разпределението на задълженията между регулирания пазар и пазарния оператор съгласно чл. 74, ал. 6;

в) други документи, определени с наредба, установяващи изпълнение на изискванията на закона.

(2) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на лиценз. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на констатираните непълноти и несъответствия или за представяне на допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от 1 месец и по-дълъг от 2 месеца.

(3) Ако съобщението по ал. 2 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(4) Комисията се произнася по заявлението в срок до 3 месеца от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - от получаването им, съответно от изтичането на срока по ал. 2, изречение второ.

(5) В срока по ал. 4 комисията уведомява писмено заявителя, че ще издаде лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар, ако в 14-дневен срок от получаване на уведомлението заявителят удостовери, че изискуемият капитал по чл. 8, ал. 1 е изцяло внесен.

(6) Заявителят се уведомява писмено за взетото решение в 7-дневен срок.

Чл. 81. (1) Комисията отказва издаването на лиценз, ако:

1. лицата, които са членове на управителния орган на регулирания пазар и/или на пазарния оператор или управляват дейността на регулирания пазар и/или на пазарния оператор, не отговарят на изискванията на този закон или устава;

2. лицата, които притежават квалифицирано участие съгласно чл. 78, ал. 1 могат да застрашат стабилното и благоразумно управление на регулирания пазар;

3. правилникът за дейността на регулирания пазар не отговаря на изискванията на този закон;

4. принципите или методите на търговия не осигуряват на членовете или участниците на регулирания пазар равни условия за участие в търговията;

5. пазарният оператор или системата за търговия на регулирания пазар не отговарят на изискванията на закона;

6. не са спазени други изисквания на този закон.

(2) В случаите по ал. 1 комисията отказва издаването на лиценз само ако заявителят не е отстранил констатираните непълноти и несъответствия или не е представил изискуемата допълнителна информация и документи в определения от нея срок.

(3) Отказът на комисията да издаде лиценз се мотивира писмено.

Чл. 82. В случаите на отказ по чл. 81 заявителят може да направи ново искане за издаване на лиценз не по-рано от 6 месеца от влизането в сила на решението за отказ.

Чл. 83. (1) Агенцията по вписванията вписва в търговския регистър регулирания пазар, след като ѝ бъде представен лицензът, издаден от комисията.

(2) Лицата, които не притежават лиценз за извършване на дейност като регулиран пазар, не могат да използват в своето наименование и в рекламна или друга дейност думите "регулиран пазар" или тяхна производна на български или на чужд език, или друга дума, означаваща извършването на такава дейност.

Чл. 84. (1) Комисията може да отнеме издадения лиценз на регулиран пазар:

1. ако регулираният пазар не започне да извършва дейност до 12 месеца от

издаването на лиценза,

2. изрично поиска отнемане на лиценза;

3. не извършва дейност в продължение на 6 месеца;

4. ако са предоставени неверни сведения, които са послужили като основание за издаване на лиценза;

5. при извършване на системни нарушения на този закон и на актовете по прилагането му, както и на ЗПЗФИ и актовете по прилагането му;

6. ако регулираният пазар престане да отговаря на изискванията на закона и на актовете по прилагането му за извършване на дейност като регулиран пазар.

(2) С решението за отнемане на лиценза комисията назначава един или няколко квестора.

(3) От момента на влизане в сила на решението за отнемане на лиценза на регулирания пазар не могат да се сключват нови сделки, освен ако това е необходимо за изпълнението на вече сключени сделки или за защита на инвеститорите.

Глава пета

Условия за извършване на дейност

Раздел I

Организационни изисквания

Чл. 85. (1) Само след предварително одобрение от заместник-председателя могат да бъдат извършени следните действия:

1. промяна в състава на лицата, които са членове на управителния орган на регулирания пазар и/ или на пазарния оператор или които имат право да управляват дейността на регулирания пазар и/ или на пазарния оператор;

2. придобиване от едно лице на квалифицирано участие в регулирания пазар и/или на пазарния оператор.

3. изменения и допълнения в правилника за дейността на регулирания пазар

(2) За издаване на одобрение по ал. 1 пазарният оператор, съответно регулираният пазар подават заявление, към което прилагат данни и документи, определени с наредба.

(3) Комисията, съответно заместник-председателят издава или отказва да издаде одобрение по ал. 1 в срок един месец от получаване на заявлението. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на констатираните непълноти и несъответствия или за представяне на допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от две седмици и по-дълъг от 1 месец. Член 80, ал. 3 се прилага съответно.

(4) Комисията, съответно заместник-председателят, отказва да издаде одобрение, ако действието по ал. 1 не отговаря на изискванията на закона, застрашено е стабилното и благоразумно управление на регулирания пазар, заявителят е представил неверни данни или документи с невярно съдържание или не са осигурени интересите на клиентите и членовете на регулирания пазар.

(5) Регулираният пазар уведомява комисията в 7-дневен срок за изменения и допълнения в другите документи, послужили като основание за издаване на лиценза. Срокът по изречение първо тече от вземане на решението, внасяне или узнаване на изменението или допълнението.

(6) Регулираният пазар представя в комисията годишен отчет до 31 март на следващата година, както и шестмесечен отчет до 31 август на съответната година. Съдържанието на отчетите по изречение първо се определя с наредба.

(7) Пазарният оператор публикува информация за лицата, които притежават квалифицирано участие в регулирания пазар и/или пазарния оператор, за размера на това участие и актуализира тази информация.

Чл. 86. (1) Регулираният пазар приема и прилага подходящи мерки и процедури за:

1. установяване по категоричен начин и за предотвратяване на възможни неблагоприятни последици за операциите на регулирания пазар или за неговите членове, които са резултат от конфликти на интереси между регулирания пазар, и лицата, които притежават квалифицирано участие в регулирания пазар или пазарния оператор, ако тези неблагоприятни последици застрашават стабилното функциониране на регулирания пазар и, по-конкретно, когато могат да попречат на надлежното осъществяване на функциите, делегирани на регулирания пазар от комисията;

2. за управление на рисковете, свързани с дейността на регулирания пазар, за установяване на съществените рискове за надлежното функциониране на регулирания пазар, както и за ограничаване на тези рискове;

3. за осигуряване стабилното управление на техническите операции на системата на регулирания пазар, включително за предприемането на ефективни мерки за управление на риска от срив в системата;

4. осигуряване на справедлива и надлежна търговия и обективни критерии за ефективното изпълнение на нарежданията за сключването на сделки с финансови инструменти;

5. гарантиране на ефективен и навременен сетълмент на сделките, сключени на регулирания пазар.

(2) Мерките и процедурите по ал. 1 се уреждат в правилника по чл. 79.

(3) За регулираните пазари се прилага съответно чл. 35.

Раздел II

Допускане на финансови инструменти до търговия на регулиран пазар

Чл. 87. (1) Регулираният пазар приема ясни и прозрачни правила за допускане на финансови инструменти до търговия, които са част от правилника по чл. 79.

(2) Правилата по ал. 1 гарантират, че финансовите инструменти, допуснати до търговия на регулирания пазар, могат да се търгуват справедливо, надлежно и ефективно, а в случаите на ценни книжа – те да са свободно прехвърлими.

(3) В случаите на търговия с деривативни финансови инструменти, правилата гарантират, че структурата и съдържанието на деривативните договори позволява те да бъдат правилно оценени, както и че са налице ефективни условия за сетълмент.

(4) Съдържанието на правилата по ал. 1, както и условията и реда за допускане на финансови инструменти до търговия на регулиран пазар, се определят при спазване изискванията на Регламент 1287/2006 на ЕК.

Чл. 88. (1) Регулираният пазар създава и поддържа подходящи процедури за установяване дали емитентите, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулирания пазар, изпълняват задълженията си по силата на правото на Европейската общност във връзка с първоначалното, последващо и инцидентно разкриване на информация. Процедурите по изречение първо трябва да отговарят на изискванията на Регламент 1287/2006 на ЕК.

(2) Регулираният пазар осигурява на своите членове и участници улеснен достъп до информацията, която е станала публична по силата на правото на Европейската общност, при спазване на изискванията на Регламент 1287/2006 на ЕК.

(3) Регулираният пазар осъществява постоянен контрол по отношение на финансовите инструменти, допуснати до търговия, за спазване изискванията за допускане до търговия на регулирания пазар.

Чл. 89. (1) Прехвърлими ценни книжа, които са допуснати до търговия на регулиран пазар, могат да бъдат допуснати до търговия и на друг регулиран пазар и без съгласието на емитента, ако са изпълнени изискванията на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета.

(2) В случаите по ал. 1 регулираният пазар, на който е извършено последващо допускане до търговия уведомява емитента за допускането на ценните книжа до търговия на този регулиран пазар. Емитентът не може да бъде задължаван да предоставя пряко или непряко информацията по чл. 88, ал. 2 на регулирания пазар.

Чл. 90. (1) Регулираният пазар може да организира официален и/или неофициален пазар на ценни книжа.

(2) Ако приемането на ценните книжа на официалния пазар се предшества от първично публично предлагане по чл. 5, ал. 1, т. 1 ЗППЦК, допускането до търговия може да бъде извършено след крайния срок на подписката.

(3) Общите изисквания към ценните книжа, както и към реда и начина за допускане на ценни книжа до търговия на официален пазар, се определят с наредба.

Раздел III

Спиране на търговията с финансови инструменти и отстраняване на финансови инструменти от търговия на регулиран пазар

Чл. 91. (1) Пазарният оператор може да спре търговията с финансови инструменти или да отстрани от търговия финансови инструменти, които не отговарят на изискванията, установени в Правилника за дейността на регулирания пазар, ако това няма да увреди съществено интересите на инвеститорите и надлежното функциониране на пазара.

(2) Регулираният пазар оповестява публично решението за спиране на търговията с финансови инструменти или за отстраняването на финансови инструменти от търговията и уведомява за това комисията при условия и по ред, определени с наредба. Комисията предоставя информацията по изречение първо на компетентните органи от другите държави-членки.

(3) Регулираният пазар може да уведоми за решението си по ал. 2 директно пазарните оператори на другите регулирани пазари, на които съответните финансови инструменти са допуснати до търговия.

Чл. 92. (1) В случаите, когато изисква спиране на търговията с финансови инструменти или отстраняване на финансови инструменти от търговия на един или повече регулирани пазари съгласно чл. 118, ал. 1, т. 4 и 9, комисията публикува незабавно решението си и информира компетентните органи на другите държави членки.

(2) В случаите, когато получи информация от компетентен орган на друга държава членка за спиране на търговията с финансови инструменти или за отстраняване на финансови инструменти от търговия на един или повече регулирани пазари, комисията изисква спиране на търговията или отстраняване от търговия с тези финансови инструменти на регулираните пазари или МСТ, които извършват дейност на територията на Република България, освен ако това би могло да наруши сериозно интересите на инвеститорите и правилното функциониране на пазара.

Раздел IV

Достъп до регулирания пазар

Чл. 93. (1) Регулираният пазар създава и поддържа ясни и недискриминационни правила, основани на обективни критерии, които да уреждат достъпът до регулирания пазар или членството на регулирания пазар. Правилата са част от правилника по чл. 79.

(2) Правилата по ал. 1 уреждат задълженията за членовете на регулирания пазар във връзка с:

1. учредяването и администрирането на регулирания пазар;
2. правилата относно сделките, сключвани на регулирания пазар;
3. професионалните стандарти, които трябва да бъдат покрити от служителите на инвестиционните посредници или кредитните институции, които извършват операции на регулирания пазар;
4. условията, на които трябва да отговарят членовете или участниците на регулирания пазар, когато не са инвестиционни посредници или кредитни институции съгласно ал. 3;
5. правилата и процедурите за клиринг и сетълмент на сделките, сключени на регулирания пазар.

(3) Регулираният пазар може да допуска до участие в търговията или да приема за членове инвестиционни посредници, кредитни институции, както и други лица, които отговарят на следните изисквания:

1. имат необходимата професионална квалификация, компетентност и опит, както и добра репутация;
2. имат необходимата компетентност и търговски умения;
3. разполагат с адекватна организационна структура в зависимост от дейността, която извършват;
4. разполагат с необходимите ресурси за функциите, които ще извършват във връзка с дейността на регулирания пазар, като се вземат предвид различните финансови споразумения, които регулираният пазар предвижда да сключи или е сключил за осигуряване на адекватен сетълмент за сделките.

Чл. 94. (1) Участниците и членовете на регулирания пазар могат да не спазват изискванията по чл. 24, ал. 4, 7 и 8, чл. 27, ал. 2, 4 и 5, чл. 28, чл. 30 и чл. 33, ал. 1 и 2 при извършването на сделки на регулирания пазар между тях. Участниците и членовете на регулирания пазар са длъжни да спазват изискванията по изречение първо в отношенията с техните клиенти, когато действайки за сметка на клиенти, изпълняват техни нареждания на регулирания пазар.

(2) Инвестиционните посредници и кредитните институции участват или членуват присъствено или дистанционно на регулирания пазар при условия, определени в правилата по чл. 93, ал. 1.

(3) Пазарният оператор предоставя на комисията информация за членовете или участниците на регулирания пазар и я уведомява за всяка промяна на тази информация.

Раздел V

Предоставяне на достъп на местни лица до системите на регулиран пазар, получил разрешение за извършване на дейност в друга държава членка.

Предоставяне на достъп на лица от държава членка до системите на регулиран пазар, получил лиценз в Република България.

Чл. 95. (1) Регулиран пазар, получил разрешение за извършване на дейност от компетентен орган на друга държава членка, може да сключва споразумения на територията на Република България за улесняване достъпа до системите си за търговия и извършването на търговия на този пазар от местни лица като дистанционни членове

или участници на този регулиран пазар след получаване на уведомление от компетентния орган от държава членка.

(2) Във връзка с упражняване на надзорните си функции комисията може да поиска от компетентния орган от държава членка по ал. 1 информация за членовете или участниците на регулирания пазар по ал. 1, установени в Република България.

Чл. 96. (1) Регулиран пазар, получил лиценз за извършване на дейност в Република България, може да сключва споразумения на територията на друга държава членка за улесняване достъпа до системите си за търговия и извършването на търговия на този пазар от лица от другата държава членка като дистанционни членове или участници на този регулиран пазар, след като уведоми за това комисията. Условието и редът за уведомяване и съдържанието на уведомлението по ал. 1 се определят с наредба.

(2) Комисията предоставя на съответния компетентен орган по ал. 1 информацията, съдържаща се в уведомлението в срок 1 месец от получаването му. Комисията уведомява незабавно регулирания пазар за предоставянето на информацията по изречение първо.

(3) Комисията може да откаже в срока по ал. 2 да предостави информацията, съдържаща се в уведомлението, на съответния компетентен орган по ал. 1 с мотивирано решение, ако предвидените от регулирания пазар споразумения не осигуряват в достатъчна степен свободния достъп до неговите системи за търговия или по друг начин не са осигурени интересите на участниците в търговията на регулирания пазар.

(4) По искане на компетентния орган от другата държава членка комисията му предоставя информация за членовете или участниците на регулирания пазар, установени в тази държава-членка.

Раздел VI

Контрол за спазване изискванията на закона и на правилата на регулирания пазар

Чл. 97. (1) Регулираният пазар създава и поддържа ефективни правила и процедури за постоянен контрол за спазване на създадените от него правила от членове или участниците на регулирания пазар.

(2) Регулираният пазар осъществява контрол спрямо сделките, извършвани от участниците или членовете чрез неговите системи за търговия, с цел установяване на нарушения на законовите изисквания и на правилата на регулирания пазар, извършване на търговия в нарушение на установения ред или поведение, което може да е свързано с извършването на пазарни манипулации.

(3) Пазарният оператор уведомява комисията за съществени нарушения на правилата на регулирания пазар, извършване на търговия в нарушение на установения ред или поведение, което може да е свързано с извършването на пазарни манипулации. Регулираният пазар оказва пълно съдействие на комисията и заместник-председателя при упражняване на контролните им функции във връзка с пазарните злоупотреби с финансови инструменти.

Раздел VII

Разкриване на пазарна информация от регулирания пазар

Чл. 98. (1) В обичайните часове за търговия, регулираният пазар оповестява непрекъснато, при подходящи търговски условия, информация за обявените чрез неговата система текущи цени „купува” и „продава” на допуснатите до търговия акции, както и за направените нареждания по тези цени.

(2) Регулираният пазар може да осигури при подходящи търговски условия достъп до системите и механизмите, които той използва за оповестяване на информацията по ал. 1 за инвестиционните посредници, които са задължени да публикуват определените от тях котировки за акции съгласно чл. 44.

(3) Комисията може да разреши на регулирания пазар да не спазва изискването за публикуване на информацията по ал. 1 в зависимост от пазарния модел, вида и обема на нарежданията в случаите по ал. 4, включително когато тази информация се отнася до сделки, които са големи по обем в сравнение с нормалния пазарен обем за съответната емисия акции или вид акции.

(4) Регулираният пазар на регулярна основа и при поискване предоставя на Министерство на финансите и Българска народна банка информацията относно сделките с държавни ценни книжа, извършени на регулирания пазар.

(5) С Регламент 1287/2006 на ЕК се определят:

1. обхвата на цените за покупка и продажба или на котировки, определяни от признати маркет-мейкъри, както и направените нареждания по тези цени, за които следва да бъде публикувана информацията съгласно ал. 1;

2. вида и размера на нарежданията, за които се прилага ал. 3;

3. пазарния модел, за който може да бъде поискано освобождаване от задължението за публикуване на информацията съгласно ал. 3;

4. приложимостта на задължението по ал.1 по отношение на методите за търговия, прилагани от регулираните пазари, които сключват сделки съгласно приетите по тях правила въз основа на цени, определени извън регулирания пазар или чрез периодичен аукцион.

Чл. 99. (1) Регулираният пазар публикува при подходящи търговски условия възможно най-близко до реалното време цената, обема и времето на сключване на сделките с акции, приети за търговия.

(2) Регулираният пазар може да предостави на посредниците, задължени да публикуват информацията по чл. 53, при подходящи търговски условия, равен достъп до средствата, които използва за публикуването на информацията по ал. 1.

(3) Комисията може да разреши на регулирания пазар да предвиди отложено оповестяване на информацията по ал. 1 за сделки с обем, по-голям от обикновения пазарен обем за тази емисия акции или този клас акции, както и в други случаи с оглед вида и размера на сключените сделки.

(4) Условията, при които регулираният пазар предвижда отложено оповестяване на информацията по ал. 3 и промените в тях се одобряват от заместник-председателя и се публикуват в Интернет страницата на регулирания пазар или се оповестяват пред участниците на регулирания пазар и инвеститорите по друг подходящ начин.

(5) С Регламент 1287/2006 на ЕК се определят:

1. обхвата и съдържанието на информацията, която трябва да бъде публикувана съгласно ал. 1;

2. условията, при които регулираният пазар може да предвиди отложено оповестяване на информацията за сделките и критериите, които следва да се прилагат при определяне на сделките, за които поради обема или вида на акциите, е допустимо отложено оповестяване на информацията.

Раздел VIII

Централен съконтрагент и споразумения за клиринг и сетълмент. Списък на регулираните пазари

Чл. 100. (1) Регулираният пазар определя система за сетълмент на сключените сделки с финансови инструменти, която да осигурява тяхното ефективно и навременно финализиране.

(2) Регулираните пазари дават право на своите участници и членове да определят система за сетълмент на сделките с финансови инструменти, сключени на регулирания пазар, ако са изпълнени следните условия:

1. осигурени са необходимите връзки и споразумения между системата за сетълмент и друга система или способ за сетълмент с цел постигане на ефективен и икономичен сетълмент на сделките;

2. комисията е разрешила сетълментът на сделките с финансови инструменти, сключени на регулирания пазар, да се извършва чрез система за сетълмент, различна от тази, която регулираният пазар е приел и чиито технически условия осигуряват надлежното функциониране на финансовите пазари.

(3) При издаването на разрешение по ал. 2, т. 2 комисията взема предвид надзора, който се упражнява върху участниците в системата за сетълмент, с цел да бъде избегнато ненужното дублиране на контрол. Правомощието на комисията за издаване на разрешението по ал. 2, т. 2 не засяга надзорните функции на централна банка или друг орган, осъществяващ надзор спрямо съответната система за сетълмент.

(4) Изискванията към системата за сетълмент по ал. 1 и условията и реда за издаване на разрешение по ал. 2, т. 2 се определят с наредба.

Чл. 101. (1) Регулираният пазар може да сключва споразумения с централен съконтрагент или клирингова къща и система за сетълмент в друга държава членка за извършване на клиринг и/или сетълмент на някои или на всички сделки, сключени от пазарните участници чрез неговата система за търговия.

(2) За сключването на споразумение по ал. 1 се изисква предварително одобрение от заместник-председателя. Условията и редът за издаването на одобрението по изречение първо се определят с наредба. По отношение на търговията с държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, заместник-председателят издава такова одобрение след предварително съгласие на министъра на финансите и управителя на Българската народна банка.

(3) Заместник-председателят се произнася по искането за издаване на одобрение по ал. 2, отчитайки условията, на които трябва да отговарят системите за сетълмент съгласно чл. 100. Заместник-председателят не може да откаже издаването на одобрение по ал. 2, освен ако сключването на споразумението по ал. 1 може да застраши надлежното функциониране на регулирания пазар.

(4) При упражняване на надзорните си функции с цел да бъде избегнато ненужното дублиране на контрол комисията взема предвид надзора по отношение на системата за клиринг и сетълмент по ал. 1, упражняван от централната банка или от друг надзорен орган на държавите членки.

Чл. 102. (1) Комисията изготвя и поддържа актуален списък на регулираните пазари, за които Република България е държава по произход. Комисията публикува списъка по изречение първо на интернет-страницата си и го предоставя на съответните компетентни органи на другите държави членки и на Европейската комисия.

(2) Комисията уведомява държавите членки и Европейската комисия за всяка промяна в списъка по ал. 1.

Дял трети
Взаимодействие с компетентните органи от държава членка
Глава шеста

Сътрудничество и обмен на информация с компетентните органи на държави

членки

Раздел I

Сътрудничество с компетентните органи на държави членки

Чл. 103. (1) При осъществяване на надзорните си функции по този закон и актовете по прилагането му комисията предоставя информация и си сътрудничи със съответните компетентни органи на други държави членки.

(2) За целите на ал. 1 комисията използва предоставените ѝ със закон правомощия и в случаите, когато действието, предмет на разследване от компетентните органи на други държави членки, не представлява нарушение на законодателството на Република България.

(3) Комисията определя лица за контакти, чрез които се приемат искания за предоставяне на информация или за сътрудничество, и уведомява за това Европейската комисия и другите държави членки.

Чл. 104. (1) Когато дейността на територията на Република България на регулиран пазар от държава членка е от изключително значение за функционирането на пазарите на ценни книжа и защитата на интересите на инвеститорите в Република България, комисията и съответният компетентен орган от държавата членка предприемат съразмерни мерки за сътрудничество.

(2) Мерките по ал. 1 се предприемат и в случаите, когато дейността на територията на държава членка на регулиран пазар, получил разрешение за извършване на дейност в Република България, е от изключително значение за функционирането на пазарите на ценни книжа и защитата на интересите на инвеститорите в тази държава членка.

(3) Случаите в които регулирания пазар по ал. 1 и 2 е от изключително значение за функционирането на пазарите на ценни книжа и защитата на интересите на инвеститорите се определят с Регламент № 1287/2006 на ЕК.

Чл. 105. (1) В случаите, когато комисията има основателни съмнения да предполага, че лице, върху чиято дейност тя не осъществява надзорни правомощия, извършва или е извършило действия в нарушение на изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета на територията на друга държава членка, тя уведомява за това компетентните органи на съответната държава членка.

(2) В случаите, когато комисията е уведомена от компетентни органи на държава членка, че лице, върху чиято дейност те не осъществяват надзорни правомощия, извършва на територията на Република България действия в нарушение на изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, тя предприема необходимите мерки и уведомява съответните компетентни орган на държавата членка за резултатите от тях.

Чл. 106. (1) При осъществяване на надзорната си дейност, при извършване на проверки на място или на разследване, комисията може да поиска съдействие от съответния компетентен орган на друга държава членка.

(2) В случаите по ал. 1, отнасящи се до инвестиционни посредници, които са дистанционни членове на регулиран пазар в Република България, комисията може да упражни правомощията си по отношение на тях, директно като уведоми за това компетентните органи на държавата членка по произход.

(3) Когато комисията получи искане за съдействие при извършване на проверка на място или на разследване от компетентен орган на друга държава членка, тя в рамките на своите правомощия:

1. извършва проверката или разследването самостоятелно;

2. разрешава извършването на проверката или разследването от компетентния орган на другата държава членка;
3. разрешава извършването на проверката или разследването от одитори или експерти.

Раздел II

Обмен на информация с компетентните органи на държави членки

Чл. 107. (1) За получаване на информация, необходима за осъществяване функциите на комисията, лицата за контакти по чл. 103, ал. 3 подават искане до лицата за контакти от съответната държава членка. В случай, че при предоставянето на исканата информация лицата за контакти от съответната държава членка са отбелязали, че тази информация не може да бъде разкривана пред трети лица без изричното съгласие на компетентния орган от държавата членка, комисията може да предоставя информацията на трети лица единствено за целите, за които компетентният орган от държавата членка е дал съгласието си.

(2) При получаване на искане за предоставяне на информация, лицата за контакти по чл. 103, ал. 3 предоставят на лицата за контакти от съответната държава членка информацията, необходима за осъществяване на надзорните функции на компетентните ѝ органи. При предоставянето на информацията по изречение първо лицата за контакти по чл. 103, ал. 3 могат да отбележат, че тази информация не може да бъде разкривана пред трети лица без изричното съгласие на комисията.

(3) Изискванията, които се спазват при подаване на искане за получаване на информация по реда на ал. 1 и при предоставянето на информация по реда на ал. 2 се определят с Регламент № 1287/2006 на ЕК.

Чл. 108. (1) Лицата за контакти по чл. 103, ал. 3 могат да предоставят на Българска народна банка при условия и по ред, определени със съвместна инструкция на комисията и Българската народна банка, информация, получена по реда на чл. 42 и чл. 107, ал. 1, и информация, получена от съответните компетентни органи на трета държава.

(2) Лицата за контакти по чл. 103, ал. 3 не могат да предоставят информацията по ал. 1 на други органи или физически и юридически лица без изричното съгласие на компетентните органи, разкрили информацията, и само за случаите, за които те са дали съгласие, с изключение на случаите, когато надлежно обосновани обстоятелства налагат това, за които случаи лицата за контакти по чл. 103, ал. 3 незабавно информират лицата за контакти, предоставили информацията.

(3) Комисията, заместник-председателят, Българската народна банка, както и други органи или физически и юридически лица, на които е предоставена информация, получена по реда на чл. 42 и чл. 107, ал. 1, и информация, получена от съответните компетентни органи от трета държава, могат да я използват само във връзка с изпълнение на техните функции:

1. за проверка за спазване на изискванията за издаване на разрешение за извършване на дейност като инвестиционен посредник и за улесняване на надзора на неконсолидирана и консолидирана основа, особено във връзка с изискванията за капиталовата адекватност по Директива 2006/49/ЕО, административните и счетоводните процедури и механизмите за вътрешен контрол;

2. за контрол върху дейността на местата за търговия;

3. при налагане на принудителни административни мерки и административни наказания;

4. при обжалване по административен или съдебен ред на актове на комисията и заместник председателя, както и актовете на Българската народна банка по чл. 16, ал. 2 и чл. 103, ал. 8 от Закона за кредитните институции;

5. при извънсъдебни процедури за решаване на потребителски спорове относно инвестиционните услуги и дейности, предоставени на инвестиционни посредници.

Чл. 109. (1) Независимо от разпоредбите на чл. 107 и 108 от този закон и чл. 24 и 25 ЗКФН, комисията предоставя на централните банки, Европейската система от централни банки и Европейската централна банка, в качеството им на органи, осъществяващи платежен надзор, а при необходимост, и на други публични органи, осъществяващи надзора върху платежните системи и системите за сетълмент, информация, необходима за осъществяване на тяхната дейност.

(2) Комисията може да поиска от органите по ал. 1 да и предоставят информацията необходима за осъществяване на нейната дейност.

Чл. 110. (1) Комисията може да откаже съдействие при извършване на проверка на място или на разследване по чл. 103, ал. 2 и за предоставяне на информация чл. 107, ал. 2, чл. 108 и чл. 109, когато:

1. извършването на проверка на място или на разследване и предоставянето на информация могат да засегнат по неблагоприятен начин суверинитета, сигурността или държавната политика на Република България;

2. по отношение на същите действия и лица, във връзка с които е поискано съдействие, е образувано производство пред органите на съдебната власт в Република България;

3. по отношение на същите действия и лица, във връзка с които е поискано съдействие, е налице влязло в сила съдебно решение в Република България.

(2) В случаите по ал. 1 комисията уведомява органа, поискал съдействие, и му предоставя подробна информация за причините за отказа.

Чл. 111. (1) Комисията провежда консултации със съответните компетентни органи от друга държава членка, преди да се произнесе по заявлението, когато заявителят е:

1. дъщерно дружество на друг инвестиционен посредник, или кредитна институция, получили разрешение за извършване на дейност от компетентните органи на друга държава членка;

2. дъщерно дружество на предприятие майка на друг инвестиционен посредник, или кредитна институция, получили разрешение за извършване на дейност от компетентните органи на друга държава членка;

3. лице, което се контролира от физическо или юридическо лице, което контролира инвестиционен посредник, или кредитна институция, получили разрешение за извършване на дейност от компетентните органи на друга държава членка;

(2) Комисията провежда консултации с Българска народна банка преди да се произнесе по заявлението, когато заявителят е:

1. дъщерно дружество на кредитна институция, получила разрешение за извършване на дейност по реда на Закона за кредитните институции;

2. дъщерно дружество на предприятие майка на кредитна институция, получила разрешение за извършване на дейност по реда на Закона за кредитните институции;

3. лице, което се контролира от физическо или юридическо лице, което контролира кредитна институция, получила разрешение за извършване на дейност по реда на Закона за кредитните институции

(3) Комисията провежда консултации със съответните компетентни органи по ал. 1 и ал. 2 и при преценка на лицата с дялово участие, при преценка на репутацията и опита на лицата, които ще представляват и управляват инвестиционния посредник, ако участват в управлението и на друго лице в групата.

(4) Комисията консултира съответния компетентен орган от държава членка във връзка с издаване на разрешение за извършване на дейност като инвестиционен посредник на лице, което е:

1. дъщерно дружество на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховане;

2. дъщерно дружество на предприятие майка на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховане;

3. лице, което се контролира от физическо или юридическо лице, което контролира инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховане.

(5) Комисията консултира съответния компетентен орган от държава членка и при преценка на лицата с дялово участие, при преценка на репутацията и опита на лицата, които ще представляват и управляват инвестиционния посредник, ако участват в управлението и на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност по този закон, или застраховател, получил лиценз за извършване на дейност по Кодекса за застраховане.

Чл. 112. (1) За статистически цели комисията може да изисква посредниците от държава членка, които извършват дейност на територията на Република България чрез клон, да представят периодични отчети с форма и съдържание, определени с наредба.

(2) При изпълнение на функциите си комисията изисква от посредниците от държава членка, които извършват дейност на територията на Република България чрез клон, необходимата информация за осъществяване на надзора за изпълняване на задълженията на тези посредници по чл. 68, които задължения не могат да бъдат по-строги от тези, установени за инвестиционните посредници, получили лиценз за извършване на дейност по този закон.

Чл. 113. (1) Когато заместник-председателят има очевидни причини да счита, че инвестиционен посредник от държава членка, който извършва дейност чрез клон или при условията на свободно предоставяне на услуги на територията на Република България, нарушава изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, върху които комисията, съответно заместник-председателят нямат правомощия да осъществяват надзор, той уведомява за това компетентния орган от държавата членка по произход.

(2) Ако въпреки приложените от компетентния орган на държавата членка по произход мерки или ако тези мерки са се оказали недостатъчни или неподходящи и инвестиционният посредник продължава да извършва действия в нарушение на интересите на инвеститорите или на нормалното функциониране на капиталовите пазари на територията на Република България, заместник-председателят може, след като уведоми компетентния орган на държавата членка по произход, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите и осигуряване на нормалното функциониране на капиталовите пазари, а ако е необходимо, и да забрани на инвестиционният посредник да извършва дейност на територията на Република България. Комисията незабавно уведомява Европейската комисия за предприетите мерки по изречение първо.

Чл. 114. (1) Когато заместник-председателят установи, че инвестиционен посредник от държава членка, който извършва дейност чрез клон на територията на Република България, нарушава изискванията на този закон и актовете по прилагането му, които съгласно изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета трябва да спазва, за което комисията, съответно заместник-председателят

има правомощие да осъществява надзор, той разпорежда писмено да се преустановят и отстранят в определен срок допуснатите нарушения и вредните последици от тях.

(2) Ако инвестиционният посредник не изпълни разпореждането по ал. 1, заместник-председателят предприема всички необходими мерки за преустановяване на нарушенията и уведомява за характера на тези мерки компетентния орган на държавата членка по произход.

(3) Ако въпреки приложените по ал. 2 мерки инвестиционният посредник не преустанови нарушението по ал. 1, комисията, съответно заместник-председателят могат, след като уведомят компетентния орган на държавата членка по произход, да предприемат необходимите мерки, за да предотвратят или накажат бъдещи нарушения и, ако е необходимо, да забранят на инвестиционния посредник да извършва дейност на територията на Република България. Комисията незабавно уведомява Европейската комисия за предприетите по изречение първо мерки.

Чл. 115. (1) Когато заместник-председателят има очевидни причини да счита, че регулиран пазар или МСТ от държава членка нарушава изискванията на Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, той уведомява за това компетентния орган на държавата членка по произход.

(2) Ако въпреки приложените от компетентния орган на държавата членка по произход мерки или ако тези мерки са се оказали недостатъчни или неподходящи и регулираният пазар или МСТ продължава да извършва действия в нарушение на интересите на инвеститорите или на нормалното функциониране на капиталовите пазари на територията на Република България, заместник-председателят може, след като уведоми компетентния орган на държавата членка по произход, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите и осигуряване на нормалното функциониране на капиталовите пазари, а ако е необходимо, и да забрани на регулирания пазар или МСТ да извършват дейност на територията на Република България. Комисията незабавно уведомява Европейската комисия за предприетите мерки по изречение първо.

Чл. 116. Мерките, предприети от комисията или заместник-председателя по чл. 113, 114 и 115, включващи санкции или ограничения за дейността на инвестиционния посредник или за регулирания пазар, се мотивират писмено и се съобщават на инвестиционния посредник, съответно на регулирания пазар.

Раздел III

Предоставяне на информация на Европейската комисия

Чл. 117. (1) Комисията уведомява Европейската комисия за възникнали съществени затруднения за инвестиционни посредници, за които Република България е държава членка по произход при установяването им или при извършване на услугите и дейностите по чл. 5, ал. 2 и 3 в трета държава.

(2) По искане на Европейската комисия, комисията ограничава или спира за срок до три месеца издаването на разрешения за извършване на дейност на територията на Република България от инвестиционен посредник от трета държава както и производствата във връзка с придобиването на участие от предприятие майка, което се регулира от законодателството на тази трета държава. По решение на Съвета на Европейския съюз срокът по изречение първо може да бъде удължен.

(3) Алинея 2 не се прилага по отношение на дъщерно дружество на инвестиционен посредник, получил разрешение за извършване на дейност в рамките на Европейския съюз, или дъщерно дружество на такова дъщерно дружество.

(4) По искане на Европейската комисия, в случаите когато трета държава не осигурява на инвестиционни посредници от държава членка извършване на дейност

при пазарни условия равностойни на тези, които правото на Европейската общност гарантира на инвестиционните посредници от тази трета държава, или когато трета държава не предоставя режим на национално третиране при извършване на дейност на нейна територия от инвестиционни посредници от държава членка, комисията я уведомява за :

1. всяко подадено заявление за издаване на лиценз на инвестиционен посредник, който се явява пряко или непряко дъщерно дружество на предприятие майка, което се регулира от законодателството на тази трета държава;

2. всяко подадено уведомление от предприятие майка, което се регулира от законодателството на тази трета държава и възнамерява да придобие участие в инвестиционен посредник, за който Република България е държава членка по произход, в резултат на което инвестиционният посредник става дъщерно дружество на това предприятие майка.

(5) Уведомяването по реда на ал. 4 се преустановява след постигане на споразумение между Европейския съюз и третата държава за предоставяне от страна на третата държава на инвестиционните посредници от Европейската общност на условия за извършване на дейността им равностойни на тези, които правото на Европейската общност гарантира на инвестиционните посредници от тази трета държава, за предоставяне на режим на национално третиране или след изтичане на срока по ал. 2

Дял четвърти

ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ И АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНА

ОТГОВОРНОСТ

Раздел I

Принудителни административни мерки

Чл. 118. (1) Когато установи, че инвестиционен посредник или регулиран пазар, техни служители, лица, които по договор изпълняват ръководни функции, лица, които сключват сделки за сметка на посредника, както и лица, притежаващи квалифицирано участие, са извършили или извършват дейност в нарушение на този закон, на актовете по прилагането му, на правилника или други одобрени от заместник-председателя вътрешни актове на регулираните пазари на финансови инструменти, на решения на комисията или на заместник-председателя, както и когато се възпрепятства упражняването на контролна дейност от комисията или от заместник-председателя или са застрашени интересите на инвеститорите, комисията, съответно заместник-председателят, може:

1. да ги задължи да предприемат конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите, в определен от нея срок;

2. при определен дневен ред да свика общо събрание и/или да насрочи заседание на управителните или на контролните органи на контролираните лица за вземане на решения за мерките, които трябва да бъдат предприети;

3. да информира обществеността за дейност, която застрашава интересите на инвеститорите;

4. да спре търговията с определени финансови инструменти;

5. да разпорежи писмено на поднадзорно лице да освободи едно или повече лица, оправомощени да управляват и представляват съответното лице, и да отнеме управителните и представителните му права до освобождаването му;

6. да назначи квестори в случаите, предвидени в този закон;
7. да назначи регистриран одитор, който да извърши финансова или друга проверка съгласно изисквания, определени от заместник-председателя, на поднадзорно лице;
8. да иска налагане на заповед върху имущество;
9. да отстрани от търговия на регулиран пазар или друга система за търговия финансови инструменти.

(2) Когато установи, че банка извършва дейността си в нарушение на този закон или на актовете по прилагането му, заместник-председателят може да приложи мерките по ал. 1, т. 1 и да предложи на Българската народна банка прилагането на мерките по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции. Българската народна банка е длъжна да уведоми заместник-председателя за решението си в едномесечен срок от получаването на предложението на заместник-председателя.

(3) Заместник-председателят може да предложи на Българската народна банка да отнеме разрешението на банка само ако съответното лице системно нарушава разпоредбите на този закон или на актовете по прилагането му.

(4) По искане на комисията, съответно на заместник-председателя, Агенцията по вписванията вписва обстоятелствата, съответно обявява актовете по ал. 1 в търговския регистър.

Чл. 119. (1) Производството по прилагане на принудителните административни мерки започва по инициатива на заместник-председателя, а в случаите по чл. 118, ал. 1, т. 5 и 6 - по инициатива на комисията.

(2) Уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 могат да се извършват и с препоръчано писмо с обратна разписка, с телеграма, по телефона, телекса или факса. Уведомяванията и съобщаванията с препоръчано писмо с обратна разписка или с телеграма се удостоверяват с известие за доставянето им, по телефона - писмено от длъжностното лице, което ги е извършило, а по телекса или факса - с писмено потвърждение за изпратено съобщение.

(3) Ако уведомяванията и съобщаванията в производството по ал. 1 не бъдат приети на посочените от лицата или вписани в съответния регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор адрес, телефон, телекс или факс, уведомяванията и съобщаванията се считат за извършени с поставянето им на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на заместник-председателя.

(4) Принудителните административни мерки по чл. 118, ал. 1, т. 1 - 4, и 7 се прилагат с писмено мотивирано решение на заместник-председателя, а принудителните административни мерки по чл. 118, ал. 1, т. 5 и 6 - с писмено мотивирано решение на комисията, което се съобщава на заинтересованото лице в 7-дневен срок от постановяването му.

Чл. 120. Решението за прилагане на принудителна административна мярка подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвано.

Чл. 121. Доколкото в тази глава не са предвидени особени правила, прилагат се съответните разпоредби на Административнопроцесуалния кодекс.

Раздел II

Квестор

Чл. 122. (1) Комисията може да назначи един или няколко квестори:

1. на регулиран пазар в случая по чл. 84, ал. 2;
2. на инвестиционен посредник:

а) с вземането на решение за налагане на мярка по чл. 118, ал. 1, т. 1 или 5 за срок до 3 месеца, или

б) при отнемане на лиценза за извършване на дейност - до назначаването от съда на ликвидатор, съответно на синдик.

(2) Ако с изтичането на тримесечния срок по ал. 1, т. 2, буква "а" не бъде отнет лицензът за извършване на дейност на посредника, правомощията на квестора се прекратяват и правата на органите на дружеството се възстановяват.

(3) Комисията може по всяко време да прекрати правомощията на квестора и да назначи друг на неговото място. Актът не подлежи на обжалване.

Чл. 123. (1) Квесторът е физическо лице.

(2) Квесторът трябва да отговаря съответно на изискванията по чл. 11, ал. 2, т. 1-4, 6-10 и:

1. да не е съпруг, роднина по права или по съребрена линия до шеста степен или по сватовство до трета степен на член на управителен орган на лицето по чл. 122, ал. 1, чиито правомощия са преустановени с акта на назначаване на квестора;

2. да не се намира с лицето по чл. 122, ал. 1 или с негов длъжник в отношения, които пораждат основателно съмнение в неговото безпристрастие.

(3) Квесторът декларира писмено пред комисията обстоятелствата по ал. 2. Той е длъжен да уведоми незабавно комисията за промяна в тези обстоятелства.

Чл. 124. (1) След издаване на акта за назначаване на квестор комисията го връчва незабавно на лицето по чл. 122, ал. 1 и публикува съобщение най-малко в един централен ежедневник.

(2) С назначаването на квестор всички правомощия на надзорния и на управителния съвет, съответно на съвета на директорите на лицето по чл. 122, ал. 1, се преустановяват и се упражняват от квестора, доколкото в акта на назначаването му не са предвидени ограничения. Квесторът взема всички необходими мерки за защита на интересите на инвеститорите.

(3) По време на управлението на квестора общото събрание на акционерите може да се свиква само от квестора и да взема решение по обявения от него дневен ред.

(4) Действия и сделки, извършени от трети лица от името и за сметка на лицето по чл. 122, ал. 1 без предварително упълномощаване от квестора, са нищожни.

(5) Ако са назначени двама или повече квестори, те вземат решения с единодушие и упражняват правомощията си съвместно, освен ако комисията реши друго.

(6) Комисията може да издава задължителни предписания на квесторите във връзка с дейността им.

(7) Квесторът се отчита за дейността си само пред комисията и при поискване ѝ представя незабавно отчет за дейността си.

Чл. 125. (1) Квесторът има неограничен достъп до и контрол върху помещенията на лицето по чл. 122, ал. 1, счетоводната и друга документация и неговото имущество.

(2) По искане на квестора прокуратурата и органите на Министерството на вътрешните работи са длъжни да оказват съдействие за упражняване на правомощията му по ал. 1.

Чл. 126. (1) Квесторът упражнява правомощията си с грижата на добър стопанин. Той носи отговорност само за вреди, причинени от него умишлено или при груба небрежност.

(2) Всички служители на лицето по чл. 122, ал. 1 са длъжни да съдействат на квестора при осъществяване на неговите правомощия.

(3) Квесторът получава за своята работа възнаграждение за сметка на лицето по чл. 122, ал. 1, определено от комисията.

Раздел III

Административнонаказателна отговорност и имуществени санкции

Чл. 127. (1) Който извърши или допусне извършване на нарушение на:

1. чл. 28, ал. 1-5, чл. 33, ал. 1 и 5, чл. 34, ал. 4, чл. 39, ал. 2, чл. 44, ал. 1-3, чл. 45, ал. 2, 3 и 4, чл. 85, ал. 5, или на нормативните актове по прилагането на закона, се наказва с глоба в размер от 500 до 2000 лв.;

2. чл. 7, ал. 2, чл. 18, ал. 1, чл. 23, ал. 3, чл. 24, ал. 4, чл. 25, ал. 1, т. 2, чл. 26, ал. 1, 2 и 3, чл. 30, ал. 2, 4 и 6, чл. 35, ал. 3, чл. 38, ал. 1 и 4 5, чл. 39, ал. 1, чл. 42, ал. 1 и 2, чл. 46, ал. 1, чл. 47, ал. 1 и 2, чл. 48, ал. 2, чл. 51, ал. 1, 2 и 3, чл. 52, ал. 1 и 2, чл. 53, ал. 1 и 3, чл. 54, ал. 1, чл. 55, ал. 1, чл. 84, чл. 85, ал. 1 и 6, чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 35, ал. 3, чл. 89, ал. 2 чл. 91, ал. 2, изречение първо се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв.;

3. чл. 7, ал. 1, чл. 10, ал. 1 и 2, чл. 11, ал. 8, чл. 22, ал. 1 и 4, чл. 24, ал. 1, 3, чл. 27, ал. 2, 3 и 4, чл. 29, ал. 1 и 2, чл. 30, ал. 5, чл. 32, ал. 6, чл. 34, ал. 1, 2, 3, 5 и 7, чл. 35, ал. 1 и 5, чл. 40, ал. 1 и 2, чл. 60, ал. 1, 5 и 6, чл. 61, ал. 1, 4 и 5, чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 35, ал. 1 и 5, чл. 90, ал. 2, чл. 94, ал. 3, чл. 97, ал. 3, чл. 98, ал. 1, чл. 99, ал. 1, чл. 101, ал. 1 се наказва с глоба в размер от 2000 до 5000 лв.;

4. чл. 21, ал. 1 и 2, чл. 22, ал. 2, чл. 25, ал. 1, т. 1, чл. 26, ал. 8, чл. 30, ал. 1, чл. 33, ал. 2, чл. 75, ал. 2, чл. 87, ал. 2, чл. 88, ал. 3 се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв.

(2) В случай на повторно нарушение по ал. 1 виновното лице се наказва с глоба в размер, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 - от 1000 до 4000 лв.;

2. за нарушения по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 6000 лв.;

3. за нарушения по ал. 1, т. 3 - от 5000 до 10 000 лв.;

4. за нарушения по ал. 1, т. 4 - от 10 000 до 20 000 лв.

(3) Който извършва или допусне извършването на инвестиционни услуги по занятие, без да е получил лиценз, при условията и по реда на този закон, се наказва с глоба от 5000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(4) Който извърши или допусне извършване на нарушение на чл. 6, ал. 1, чл. 23, ал. 1, чл. 35, ал. 2 и 4, чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 35, ал. 2 и 4 се наказва с глоба в размер от 20 000 до 50 000 лв., ако деянието не съставлява престъпление.

(5) В случай на несъобразяване с приложена принудителна административна мярка по чл. 113, ал. 1 извършителите и допустителите се наказват с глоба в размер от 5000 до 20 000 лв.

(6) В случаите по ал. 3 и 5 се наказват и подбудителите, помагачите и укривателите, като се вземат предвид характерът и степента на тяхното участие.

(7) За нарушения по ал. 1 - 5 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва:

1. за нарушения по ал. 1, т. 1 - от 1000 до 2000 лв., а при повторно нарушение - от 2000 до 6000 лв.;

2. за нарушения по ал. 1, т. 2 - от 2000 до 6000 лв., а при повторно нарушение - от 5000 до 10 000 лв.;

3. за нарушения по ал. 1, т. 3 - от 5000 до 10 000 лв., а при повторно нарушение - от 10 000 до 20 000 лв.;

4. за нарушения по ал. 1, т. 4 - от 10 000 до 20 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 50 000 лв.;

5. за нарушения по ал. 3 и 4 - от 50 000 до 100 000 лв., а при повторно нарушение - от 100 000 до 200 000 лв.;

б. за нарушения по ал. 5 - от 10 000 до 50 000 лв.

(8) Доходите, придобити от неправомерно извършваната дейност, се отнемат в полза на държавата в степента, в която не могат да бъдат възстановени на увредените лица.

Чл. 128. (1) Актовете за констатираните нарушения по чл. 127 се съставят от упълномощени от заместник-председателя длъжностни лица, а наказателните постановления се издават от заместник- председателя.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания .

Чл. 129. Комисията може да оповестява всяка приложена мярка и наложена санкция за нарушаване на разпоредбите на този закон или актовете по прилагането му, освен ако това би застрашило сериозно стабилността на капиталовите пазари или може да причини вреди, несъответстващи на извършеното нарушение, на лицата, за които тази информация се отнася.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на закона:

1. “Ценни книжа” са прехвърлими права, регистрирани по сметки в Централния депозитар, а за държавните ценни книжа – регистрирани по сметки в Българската народна банка или в поддепозитар на държавни ценни книжа, или в чуждестранни институции извършващи такива дейности (безналични ценни книжа), или документи, материализиращи прехвърлими права (налични ценни книжа), които могат да бъдат търгувани на капиталовия пазар, с изключение на платежните инструменти, като:

а) акции в дружества и други ценни книжа еквивалентни на акции в капиталови дружества, персонални дружества и други юридически лица, както и депозитарни разписки за акции;

б) облигации и други дългови ценни книжа, включително депозитарни разписки за такива ценни книжа;

в) други ценни книжа, които дават право за придобиване или продажба на такива ценни книжа или които водят до парично плащане, определено посредством ценни книжа, валутни курсове, лихвени проценти или доходност, стоки или други индекси или показатели.

2. “Инвестиционна консултация” е предоставяне на лична препоръка на клиент, по негово искане или по инициатива на инвестиционния посредник, във връзка с една или повече сделки, свързани с финансови инструменти. Препоръката е лична ако се предоставя на лице в качеството му на инвеститор или потенциален инвеститор, съответно на агент на инвеститор или потенциален инвеститор. Препоръката не е лична, когато се предоставя изключително чрез дистрибуторски канали по смисъла на ЗПЗФИ или на публиката.

Личната препоръка трябва да бъде представена като подходяща за лицето, на което се предоставя или трябва да бъде изготвена при отчитане на обстоятелствата, имащи отношение към знанията, уменията и опита на лицето в областта на инвестирането във финансови инструменти. Личната препоръка представлява препоръка за предприемане на едно от следните действия:

а) покупка, продажба, записване, замяна, обратно изкупуване, държане или поемане на определени финансови инструменти;

б) да се упражни или да не се упражни право по определени финансови инструменти за покупка, продажба, записване, замяна или обратно изкупуване на финансови инструменти.

3. “Изпълнение на нареждания за сметка на клиенти” е извършване на действия, насочени към сключването на сделки за покупка или продажба на един или повече видове финансови инструменти от името и за сметка на клиент.

4. “Търгуване за собствена сметка” е извършване на търговия със собствени средства, водеща до сключването на сделка с един или повече видове финансови инструменти.

5. “Систематичен участник” е инвестиционен посредник, който на организирана, периодична и систематична основа търгува за собствена сметка с финансови инструменти като изпълнява клиентски нареждания извън регулирания пазар или МСТ.

6. “Маркет-мейкър” е лице, което присъства трайно на финансовите пазари с цел да търгува за собствена сметка чрез закупуване и продажба на финансови инструменти срещу свои собствени средства по определени от него цени.

7. “Управление на портфейл” е управление, в съответствие с дадено пълномощие от клиента и по преценка на инвестиционния посредник за всеки отделен клиент, на един или повече инвестиционни портфейли, които включват един или повече финансови инструменти.

8. “Клиент” е физическо или юридическо лице, което се ползва от инвестиционни и/или допълнителни услуги, предоставяни от инвестиционния посредник.

9. “Професионален клиент” е клиент, който притежава опит, знания и умения за да взема самостоятелно инвестиционни решения и правилно да оценява рисковете, свързани с инвестирането, и който отговаря на критериите съгласно приложението.

10. “Непрофесионален клиент” е клиент, който не отговаря на изискванията за професионален клиент.

11. “Пазарен оператор” е едно или повече лица, които управляват и/или организират дейността на регулиран пазар. Пазарният оператор може да бъде самият регулиран пазар.

12. “Лимитирано нареждане” е нареждане за покупка или продажба на финансови инструменти в определен обем и по определена или по-добра от нея цена.

13. “Инструменти на паричния пазар” са инструменти, които обичайно се търгуват на паричния пазар, като краткосрочни държавни ценни книжа (съкровищни бонове), депозитни сертификати и търговски ценни книжа, с изключение на платежните инструменти.

14. “Държава членка по произход”е:

а) за инвестиционен посредник

аа) когато инвестиционният посредник е физическо лице това е държавата-членка, в която се намира главното му управление;

аб) когато инвестиционният посредник е юридическо лице това е държавата-членка където се намира адресът му на управление, вписан в търговския регистър или друг аналогичен регистър;

ав) ако по силата на националното законодателство на инвестиционния посредник няма вписан адрес на управление – държавата членка, в която се намира главното му управление;

б) за регулиран пазар - държавата членка, в която е регистриран (вписан) регулираният пазар, или, ако съгласно законодателството на регулирания пазар той няма вписан адрес на управление, това е държава членка, в която се намира главното му управление.

15. “Приемаща държава членка” е държава членка, различна от държавата членка по произход, в която инвестиционният посредник има клон или предоставя инвестиционни услуги и/или извършва инвестиционни дейности, съответно в която регулираният пазар осъществява дейност, като осигурява улеснен достъп до търговия чрез неговата система, за неговите дистанционни членове или за участниците, които са регистрирани в същата държава членка.

16. “Компетентен орган” е орган на държава членка, който изпълнява аналогични функции на тези по дял трети, доколкото друго не е предвидено в този закон.

17. “Кредитна институция” е кредитна институция по смисъла на Закона за кредитните институции, както и всяка кредитна институция съгласно Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитни институции (поправка).

18. “Управляващо дружество на колективна инвестиционна схема” е управляващо дружество по смисъла на ЗППЦК, както и всяко управляващо дружество на колективна инвестиционна схема съгласно Директива 85/611/ЕИО на Съвета.

19. “Многостранна система за търговия” е многостранна система, организирана от инвестиционен посредник или пазарен оператор, която комбинира насрещни нареждания на трети лица за покупка и продажба на финансови инструменти в рамките на системата и въз основа на правила, които не дават възможност за преценка при комбиниране на насрещните нареждания, и когато това комбиниране води до сключването на сделка в съответствие с разпоредбите на глава трета, раздел IV.

20. “Клон” на инвестиционен посредник е място на извършване на дейност, различно от главното управление, което е част от инвестиционния посредник, не е самостоятелно юридическо лице, чрез което инвестиционен посредник предоставя инвестиционни услуги и/или извършва инвестиционни дейности, както и допълнителни услуги, за които инвестиционният посредник е получил лиценз; всички места на извършване на дейност, установени в една и съща държава членка от инвестиционен посредник с управление на дейността в друга държава членка, се считат за един клон.

21. “Квалифицирано участие” е пряко или непряко участие, което представлява 10 или над 10 сто от капитала или от правата на глас в общото събрание, определени съгласно чл. 146 от ЗППЦК, или което дава възможност за съществено влияние върху управлението на дружеството.

22. “Предприятие майка” е предприятие майка по § 1, т.9 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати.

23. „Дъщерно дружество” е дъщерно дружество по § 1, т.10 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати.

24. “Контрол” е контрол по § 1, т.8 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати.

25. “Свързани лица” е положение на свързаност на две или повече физически или юридически лица чрез:

а) участие, което представлява притежаване, пряко или чрез контрол, на 20 или повече от 20 на сто от правата на глас или от капитала на дружеството (предприятие);

б) упражняване на контрол от предприятие майка спрямо негово дъщерно дружество, във всички случаи, посочени в Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати или подобна връзка между физическо или юридическо лице и дружество; всяко дъщерно дружество на дъщерно дружество също се счита за дъщерно дружество на неговото предприятие майка, което е начело на групата от тези дъщерни дружества.

Когато две или повече физически или юридически лица са постоянно свързани с едно и също лице чрез отношения на контрол, ще се считат за свързани лица.

26. “Депозитарна институция” е:

а) относно парични средства - лице по чл. 34, ал. 3;

б) относно финансови инструменти - лице, което осъществява дейност по регистриране на финансови инструменти и на прехвърляния на такива инструменти чрез откриване и водене на сметки на техните емитенти и /или притежатели.

27. “Група” е група от дружества, която се състои от:

а) предприятие майка и неговите дъщерни дружества; в групата се включват и дружествата, в които предприятието майка или дъщерните му дружества имат участия, или

б) дружества, които се управляват общо по силата на договор или учредителните им актове или устави, или

в) дружества, в които повече от половината от членовете на управителните или контролните им органи са едни и същи лица през съответната финансова година и до датата на изготвяне на консолидирания финансов отчет.

28. “Държава членка” е държава, която е членка на Европейския съюз, или друга държава, която принадлежи към Европейското икономическо пространство.

29. “Приемлива насрещна страна” е инвестиционен посредник, кредитна институция, застрахователно дружество, колективна инвестиционна схема, управляващо дружество, пенсионен фонд, пенсионноосигурително дружество, други финансови институции, лицата по чл. 4, ал. 1, т. 11 и 12, правителства на държави, държавни органи, които управляват държавен дълг, централни банки и международни институции, както и такива субекти от трети държави, ако изрично са поискали да бъдат третирани като такива.

30. “Важни оперативни функции” за дейността на инвестиционния посредник са:

а) тези функции, при които недостатък или грешка при тяхното извършване може съществено да засегне изпълнението на условията, при които инвестиционният посредник е получил лиценз, или изпълнението на другите изисквания на закона, или да повлияе на неговото финансово състояние, на стабилността и последователността при извършването на инвестиционни услуги и дейности от инвестиционния посредник;

б) независимо от ролята на останалите функции, следните функции няма да се считат за важни и съществени за дейността на инвестиционния посредник за целите по буква “а”:

аа) предоставянето на съвети на инвестиционния посредник, както и извършването на други услуги, които не представляват инвестиционна дейност или услуга, извършвана от името на инвестиционния посредник, включително предоставянето на юридически съвети на инвестиционния посредник, обучение на служителите на инвестиционния посредник;

бб) получаване на стандартизирани услуги, включително такива по предоставянето на пазарна ценова информация.

31. “Опция” е деривативен финансов инструмент, който изразява правото за закупуване или продажба на определен брой ценни книжа или други финансови инструменти по предварително фиксирана цена до изтичането на определен срок или на определена дата.

32. “Фючърс” е деривативен финансов инструмент, който изразява правото и задължението за закупуване или продажба на определен брой ценни книжа или други финансови инструменти по предварително фиксирана цена на определена дата.

33. “Договори за разлики” е деривативен финансов инструмент, който изразява правото за получаване, съответно задължението за заплащане на разликата между пазарната стойност на определен брой ценни книжа или други финансови

инструменти и предварително фиксираната им в договора цена.

34. “Финансов холдинг” е финансова институция, дъщерните дружества на която са изключително или предимно инвестиционни посредници или други финансови институции, от които поне една е инвестиционен посредник и не е финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на § 1, т. 14 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати.

35. “Финансов холдинг майка в държава членка” е финансов холдинг, който не е дъщерно дружество на инвестиционен посредник или кредитна институция, лицензиран в същата държава членка, или на финансов холдинг, учреден в същата държава членка.

36. “Финансов холдинг майка от Европейския съюз” е финансов холдинг майка в държава членка, който не е дъщерно дружество на инвестиционен посредник или кредитна институция, лицензиран в държава членка, или на друг финансов холдинг, учреден в държава членка.

37. “Финансов холдинг със смесена дейност” е предприятие майка, различно от инвестиционен посредник, финансов холдинг или финансов холдинг със смесена дейност по смисъла на § 1, т. 14 от допълнителните разпоредби на Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати, и което има поне едно дъщерно дружество, което е инвестиционен посредник.

38. “Инвестиционен посредник майка в държава членка” е инвестиционен посредник, който има за дъщерно дружество друг инвестиционен посредник, кредитна или финансова институция или има участие в такава институция и което не е дъщерно дружество на друг инвестиционен посредник или кредитна институция, лицензирана в същата държава членка, или на финансов холдинг, учреден в същата държава членка.

39. “Инвестиционен посредник майка от Европейския съюз” е инвестиционен посредник майка от държава членка, който не е дъщерно дружество на друг инвестиционен посредник или кредитна институция, лицензирани в държава членка, или на финансов холдинг, учреден в държава членка.

40. “Системно нарушение” е налице, когато са извършени три или повече административни нарушения на закона или на актовете по прилагането му в срок до една година.

41. „Повторно” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

42. “Инцидентно предоставяне на инвестиционни услуги” е предоставянето на инвестиционни услуги по-малко от 3 пъти годишно.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Този закон въвежда разпоредбите на:

1. Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета;

2. Директива 2006/73/ЕК на Европейската комисия, имплементираща Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пазарите на финансови инструменти относно организационните изисквания и условията за извършване на дейност от инвестиционните посредници и относно даването на определения за целите на тази директива;

3. Директива 2006/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно капиталовата адекватност на инвестиционните посредници и кредитните институции (поправка).

§ 3. Инвестиционни посредници, които са установили търговски отношения със свои клиенти и са ги класифицирали като професионални клиенти въз основа на критерии и при спазване на изисквания, еквивалентни на предвидените в този закон, могат да продължат да третират тези клиенти като професионални без да прилагат процедурата, предвидена в този закон. В случаите по изречение първо инвестиционните посредници са длъжни да уведомят тези свои клиенти за изискванията, предвидени в този закон.

§ 4. Минималният размер на застрахователната сума на задължителната застраховка по чл. 8, ал. 3, т. 2 се осъвременява на всеки 5 години, като стойността ѝ в евро се увеличава с процентното увеличение на Европейския индекс на потребителските цени, публикуван от Евростат, за периода от последното осъвременяване. Първото осъвременяване се извършва към 20 юли 2011 г. Резултатът се закръглява до цяло евро.

§ 5. Търговски системи, които отговарят на понятието за МСТ и се оперират от лице, което е пазарен оператор, са длъжни да подадат заявление за издаване на разрешение за организиране на МСТ в срок 18 месеца от влизане в сила на този закон.

§ 6. (1) За кредитните институции, извършващи една или повече инвестиционни дейности и/или предлагащи една или повече инвестиционни услуги чл. 4, ал. 2, чл. 6, ал. 2, чл. 12, чл. 24, чл. 25, ал. 1, т. 2 и ал. 2-4, чл. 27-33, чл. 34, ал. 7, т. 2 и 3 и ал. 8, чл. 35-39, чл. 41-59, чл. 62, ал. 1 и 2, чл. 64, чл. 67, чл. 68, чл. 108-110 и 112 се прилагат съответно.

(2) За нарушение на разпоредбите по ал. 1 Комисията за финансов надзор налага съответните глоби и санкции, предвидени в чл. 127.

§ 7. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 61 от 2002 г.; изм., бр. 93 и 101 от 2002 г., бр. 8 от 2003 г.; доп., бр. 31 от 2003 г.; изм., бр. 67 от 2003 г.; доп., бр. 71 от 2003 г.; изм., бр. 37 от 2004 г.; доп., бр. 19 и 31 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 39 от 2005 г.; изм., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 34, 59, 63 и 80 от 2006 г.; изм., бр. 84 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2006 г., бр. 25 от 23.03.2007 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1:

а) в ал. 1, т. 1 и 2 се изменят така:

“1. публичното предлагане на ценни книжа, издаването и разпореждането с безналични ценни книжа, включително извън случаите на публично предлагане, както и ограниченията относно разпореждането с ценни книжа, издадени чрез непублично предлагане;

2. дейността на Централния депозитар, на инвестиционните и управляващите дружества, както и условията за извършване на тези дейности;”;

б) в ал. 3 думата “търговията” се заличава.

2. В чл. 2, ал. 1, в текста преди т. 1 след думата “депозитар” се поставя запетая и думите “или чуждестранна институция, извършваща такава дейност” се заменят с “а за държавните ценни книжа – регистрирани по сметки в Българската народна банка или в

поддепозитар на държавни ценни книжа, или в чуждестранни институции, извършващи такива дейности”.

3. Членове 6 и 7 се отменят.

4. Дял втори се отменя.

5. В дял трети, глава пета, раздели I – III се отменят.

6. В чл. 55 се създават ал. 8 и 9:

„(8) По искане на Европейската комисия, комисията ограничава или спира за срок от три месеца издаването на лицензии за извършване на услуги и дейности по чл. 54, ал. 2 и 3 на територията на Република България от юридическо лице от трета държава. По решение на Съвета на Европейския съюз срокът по изречение първо може да бъде удължен.

(9) Алинея 8 не се прилага по отношение на дъщерно дружество на инвестиционен посредник, получил разрешение за извършване на дейност в рамките на Европейския съюз, или дъщерно дружество на такова дъщерно дружество.”

7. В чл. 71 се правят следните допълнения:

1. В ал. 6 се създават точки 7 и 8:

„7. директора на Национална служба „Полиция” – за целта на разследването по образувано наказателно производство;

8. директора на Национална служба „Сигурност” – когато това е необходимо за защита на националната сигурност.”

2. Създават се алинеи 9 и 10:

„(9) По писмено искане на директора на Националната следствена служба, на Национална служба „Сигурност” или на Национална служба „Полиция” инвестиционните посредници предоставят информация за наличностите и движението по сметките на дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие.

(10) При наличие на данни за организирана престъпна дейност или за изпиране на пари главният прокурор или оправомощен от него заместник може да поиска от инвестиционните посредници да предоставят сведенията по ал. 2”

8. В чл. 74б се създава ал. 8:

„(8) По искане на Европейската комисия, разглеждането на уведомленията по ал. 5 за придобиване пряко или непряко на участие от предприятие майка, което се регулира от законодателството на трета държава, се ограничава или спира за срок до три месеца. По решение на Съвета на Европейския съюз срокът по изречение първо може да бъде удължен.”

9. В чл. 77а се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите “в ценни книжа” се заличават;

б) в ал. 4:

аа) в основния текст думите “чуждестранни инвестиционни посредници” се заменят с “инвестиционни посредници от трета държава”;

бб) в т. 1 и 2 думите “чуждестранния инвестиционен посредник” се заменят с “инвестиционния посредник”.

10. В чл. 77б се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1, т. 2 думите “чл. 68, ал. 1, т. 5” се заменят с “чл. 20, ал. 2, т. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

б) създава се нова ал. 3:

(3) На клиентите на чуждестранен инвестиционен посредник фондът изплаща компенсация при настъпване на събития, аналогични на тези по ал. 1, които са основание за изплащане на компенсация съгласно съответното законодателство.

в) досегашната ал. 3 става ал. 4.

11. В чл. 77в, ал. 2 думите “чл. 54, ал. 2 и 3” се заменят с “чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

12. В чл. 77г, ал. 2т. 14 се изменя така:

“14. други професионални клиенти по смисъла на § 1, т. 9 от Закона за пазарите на финансови инструменти.”

13. В чл. 77е, ал. 3, т. 1 и 2 думите “чл. 54, ал. 2 и 3” се заменят с “чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

14. В чл. 77н, ал. 1 думите “чл. 54” се заменят с “чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

15. В чл. 77о, ал. 1 думите “по чл. 68, ал. 1, т. 5 или по чл. 212, ал. 1” се заменят с “ по чл. 118, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти” и се създава изречение второ: “Ако въпреки предприетите мерки по изречение първо инвестиционният посредник не изпълни задължението си за плащане, комисията, съответно Българската народна банка, отнема лиценза на инвестиционния посредник”.

16. Навсякъде в глава пета, раздел IV думите “ценни книжа”, “в ценни книжа” и “ценните книжа” се заменят съответно със “финансови инструменти”, “във финансови инструменти” и “финансовите инструменти”.

17. В чл. 77ш, ал. 1 се създават т. 8 и 9:

“8. “Предприятие за колективно инвестиране, което не е от затворен тип” е инвестиционно дружество или дялов тръст, чиято цел е колективно инвестиране на средства, набрани чрез публично предлагане на дялове, което действа на принципа на разпределение на риска и по искане на притежателите на такива дялове пряко или непряко изкупува обратно своите дялове по цена, основаваща се на нетната стойност на активите му.

9. “Дялове на предприятие за колективно инвестиране” са ценни книжа, издадени от предприятие за колективно инвестиране, които изразяват правата на техните притежатели върху активите на предприятието за колективно инвестиране.”

18. В чл. 78а, т. 1 се изменя така:

“1. дялове, издадени от колективни инвестиционни предприятия, които не са от затворен тип;”

19. В чл. 91 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 1 се изменя така:

“(1) На основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото потвърждение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия и/или за исканата допълнителна информация и документи в срок до 10 работни дни от получаването на заявлението.”

б) създават се нови ал. 2 и 3:

“(2) Ако съобщението по ал. 1 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(3) Комисията се произнася по заявлението и уведомява заявителя в срок до 10 работни дни от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - от получаването им.”;

в) досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея думите “по ал. 1” се заменят с “по ал. 3”;

г) досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите “ал. 1 и 2” се заменят с “ал. 1”;

д) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея думите “по ал. 1, съответно ал. 2” се заменят с “по ал. 3, съответно ал. 4”;

е) досегашната ал. 5 става ал. 7 и в нея думите “ал. 4” се заменят с “ал. 6”, а думите “Алинея 4” се заменят с “Алинея 6”.

20. В чл. 92ж, ал. 1 думите “чл. 91, ал. 4” се заменят с “чл. 91, ал. 6”.

21. В глава шеста, раздел IV се отменя.

22. В чл. 100е, ал. 1, т. 1 думите „по раздел IV” се заменят с „по глава шеста ”а”.

23. Създава се глава шеста “а”:

“Глава шеста “а”

РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Раздел I

Общи положения

Чл. 100к. (1) С тази глава се уреждат изискванията за разкриване на информация от емитенти, за които Република България е изпращаща държава и които са извършили публично предлагане или чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар.

(2) По смисъла на тази глава:

1. „изпращаща държава” е:

а) за емитент на акции или на дългови ценни книжа с единична номинална стойност по-малко от левовата равностойност на 1000 евро или еквивалентна сума в друга валута, в която са деноминирани ценните книжа към датата на издаването им:

аа) за емитент от държава членка – държавата членка, където е неговото седалище;

бб) за емитент от трета държава - държавата членка, в която емитентът е длъжен да подава на съответния компетентен орган документ, който съдържа или препраща към цялата информация, която е публикувал или предоставил на разположение на обществеността по друг начин през последните 12 месеца съгласно изискванията на чл. 10 от Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и изменяща Директива 2001/34/ЕО;

б) извън случаите по буква „а”- държавата членка, в която е седалището на емитента или в която неговите ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, по избор на емитента; емитентът може да посочи само една изпращаща държава, като изборът му е валиден за период не по-малък от три години, освен ако ценните книжа повече не се търгуват на регулиран пазар в Република България или друга държава членка;

2. „приемаща държава” е държавата членка, в която ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар, когато тази държава е различна от изпращащата държава;

3. „ценни книжа, издавани продължително или периодично” са емисии дългови ценни книжа на един и същ емитент, издавани редовно или поне две отделни емисии ценни книжа от подобен вид и/или клас;

4. „дългови ценни книжа” са облигации или други прехвърлими секюритизирани дългове, с изключение на ценни книжа, еквивалентни на акции в дружества, или такива, които при превръщането им или при упражняване на правата по тях дават право за придобиване на акции или ценни книжа, еквивалентни на акции в дружества.

(3) Решението на емитента за избор на изпращаща държава съгласно ал. 2, т. 1, буква “б” се разкрива публично съгласно чл. 100т.

Чл. 100л. Разпоредбите на тази глава не се прилагат за:

1. за дялове на предприятия за колективно инвестиране, които не са от затворен тип по смисъла на чл. 77ш, ал. 1, т. 8 и 9 или за дялове, придобити или прехвърлени в рамките на такива предприятия за колективно инвестиране;

2. инструменти на паричния пазар с падеж по-кратък от 12 месеца.

Чл. 100м. (1) Отчетите, уведомленията и другата информацията, която се разкрива публично по тази глава следва да съдържат информация, която е необходима на инвеститорите, за да вземат обосновано инвестиционно решение. Тези отчети, уведомления и информация не могат да съдържат неверни, подвеждащи или непълни данни.

(2) Управителният орган на емитента отговаря за съставянето и публичното оповестяване на финансовите отчети.

(3) Членовете на управителния орган на емитента, както и неговият прокурист, са солидарно отговорни за вредите, причинени от неверни, заблуждаващи или непълни данни в отчетите, уведомленията и другата информация, която се разкрива по тази глава. Лицата по чл. 34, ал. 2 от Закона за счетоводството са солидарно отговорни с лицата по изречение първо за вредите, причинени от неверни, подвеждащи или непълни данни във финансовите отчети на емитента, а регистрираният одитор - за вредите, причинени от одитираните от него финансови отчети.

Раздел II

Разкриване на регулирана информация

Чл. 100н. (1) Емитентът е длъжен да разкрива публично годишния финансов отчет за дейността в срок до 90 дни от завършването на финансовата година.

(2) Емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, е длъжен да разкрива публично годишния консолидиран финансов отчет за дейността в срок до 120 дни от завършването на финансовата година.

(3) Емитентът е длъжен да предостави на разположение на обществеността годишния финансов отчет за дейността и годишния консолидиран финансов отчет за дейността за период не по-кратък от 5 години.

(4) Годишният финансов отчет за дейността съдържа:

1. заверен от регистриран одитор финансов отчет по Закона за счетоводството, както и доклад на одитора;

2. годишен доклад за дейността;

3. програма за прилагане на международно признатите стандарти за добро корпоративно управление, определени от заместник-председателя;

4. декларации от лицата, отговорни за съставянето и верността на финансовите отчети по чл. 34, ал. 3 от Закона за счетоводството с посочване на техните имена и функции, удостоверяващи, че:

а) финансовият отчет, съставен съгласно приложимите счетоводни стандарти, отразява вярно и честно информацията за активите и пасивите, финансовото състояние и печалбата или загубата на емитента и на дружествата, включени в консолидация;

б) докладът за дейността съдържа достоверен преглед на развитието и резултатите от дейността на емитента, както и състоянието на емитента и дружествата, включени в консолидация, заедно с описание на основните рискове и несигурности, пред които е изправен;

5. друга информация, определена с наредба.

(5) Ако емитентът е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, годишният консолидиран отчет за дейността е със съдържанието по ал. 4, като финансовият отчет се изготвя съгласно Международните счетоводни стандарти, и се представя заедно с годишния финансов отчет на дружеството майка, изготвен съгласно националното законодателство на държавата членка по седалището на дружеството майка.

(6) Ако емитентът не е длъжен да изготвя консолидиран финансов отчет по ал.

5, одитираният финансов отчет се изготвя в съответствие с националното законодателство на държавата членка по неговото седалище.

(7) Годишният доклад за дейността трябва да включва освен информацията по Закона за счетоводството и информация за:

1. изпълнението на програмата за прилагане на международно признатите стандарти за добро корпоративно управление по ал. 4, т. 3, а когато такава програма не е налице - за причините, поради които не е била изготвена, както и за съответствието на дейността на управителните и контролните органи на емитента през изтеклата година с тези стандарти;

2. причините, поради които дейността на управителните и контролните органи на емитента не е била в съответствие с програмата, съответно със стандартите по т. 1, ако такова несъответствие е налице;

3. мерките, които се предприемат за преодоляване на причините по т. 2 и за изпълнение на програмата за добро корпоративно управление;

4. преценка на програмата и предложения за нейната промяна с цел подобряване прилагането на стандартите за добро корпоративно управление в дружеството;

5. друга информация, определена с наредба.

Чл. 100о. (1) Емитентът е длъжен да разкрива публично тримесечен финансов отчет за дейността в срок до 30 дни от края на всяко тримесечие.

(2) Емитентът, който е задължен да изготвя консолидиран годишен финансов отчет, е длъжен да разкрива публично тримесечен консолидиран финансов отчет за дейността в срок до 60 дни от края на всяко тримесечие.

(3) Емитентът е длъжен да предоставя на обществеността тримесечния финансов отчет за дейността и тримесечния консолидиран финансов отчет за дейността за период не по-кратък от 5 години.

(4) Тримесечният финансов отчет за дейността съдържа:

1. комплект съкратени финансови отчети, съгласно приложимите счетоводни стандарти;

2. междинен доклад за дейността, съдържащ информация за важни събития, настъпили през тримесечието и с натрупване от началото на финансовата година до края на съответното тримесечие, и за тяхното влияние върху резултатите във финансовия отчет, както и описание на основните рискове и несигурности, пред които е изправен емитентът през останалата част от финансовата година; за емитентите на акции докладът трябва да съдържа информация за сключените големи сделки между свързани лица, чието минимално съдържание се определя с наредба;

3. декларации от лицата, отговорни за съставянето и верността на финансовите отчети по чл. 34, ал. 3 от Закона за счетоводството, с посочване на техните имена и функции, удостоверяващи, че:

а) комплектът съкратени финансови отчети, съставени съгласно приложимите счетоводни стандарти, отразяват вярно и честно информацията за активите и пасивите, финансовото състояние и печалбата или загубата на емитента, или на дружествата, включени в консолидацията;

б) междинният доклад за дейността съдържа достоверен преглед на информацията по т. 2;

4. друга информация, определена с наредба.

(5) Ако емитентът е задължен да изготвя консолидиран финансов отчет, консолидираният тримесечен финансов отчет за дейността е със съдържанието по ал. 4, като финансовият отчет се изготвя съгласно Международните счетоводни стандарти, приложими за изготвяне на междинни отчети.

(6) Ако емитентът не е длъжен да изготвя междинен консолидиран финансов

отчет по ал. 5, комплектът съкратени финансови отчети трябва да съдържа най-малко съкратен баланс, съкратен отчет за доходите и подбрани пояснителни приложения; чието съдържание се определя с наредба. При изготвянето на съкратения баланс и на съкратения отчет за доходите се прилагат същите принципи за признаване и отчитане, прилагани при изготвянето на годишния финансов отчет.

(7) Ако междинният финансов отчет е бил заверен от регистриран одитор или му е извършен одиторски преглед при условия и със съдържание, определени в наредба, одиторският доклад, съответно резултатите от прегледа се предоставят на разположение на обществеността заедно с финансовия отчет. Ако финансовият отчет не е заверен или не му е извършен преглед, емитентът посочва това обстоятелство.

Чл. 100п. (1) Изискванията по чл. 100н и 100о не се прилагат за емитенти от трета държава, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му. Условията, при които комисията може да счита, че изискванията на законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му се определят в наредба.

(2) Информацията, която лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват съгласно националното си законодателство, се разкрива при условията и по реда на чл. 100т и 100ф.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват при условията и по реда на чл. 100т и 100ф и информацията, която разкриват съгласно националното си законодателство, включително когато не е регулирана, и която би могла да е от значение за публиката в държавите членки.

(4) Комисията публикува на своята страница в интернет държавите, за които счита, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.

Чл. 100р. (1) Разпоредбите на чл. 100н и чл. 100о не се прилагат за:

1. Република България, регионални или местни органи, публични международни организации, в които членува поне една държава членка, Европейската централна банка, Българската народна банка и централните банки на другите държави членки, независимо от това дали са емитенти на акции или други ценни книжа;

2. емитенти, които издават единствено дългови ценни книжа, допуснати до търговия на регулиран пазар, с номинална стойност не по-малка от левовата равностойност на 50 000 евро, или в случаите на дългови ценни книжа деноминирани във валута, различна от евро, с номинална стойност към датата на издаването им не по-малка от левовата равностойност на 50 000 евро.

(2) Разпоредбите на чл. 100о не се прилагат за банки, чиито акции не са допуснати до търговия на регулиран пазар, и които са емитирали единствено дългови ценни книжа, издавани продължително или периодически от тях, при условие че:

1. общата номинална стойност на дълговите ценни книжа е по-малка от левовата равностойност на 100 000 000 евро;

2. не са публикували проспект съгласно изискванията на Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и изменяща Директива 2001/34/ЕО.

Чл. 100с. (1) Емитентът на ценни книжа, различни от акции, е длъжен незабавно да разкрива публично промените в правата на притежателите на ценни книжа, различни от акции, включително промените в сроковете и условията по тези ценни книжа, които биха могли непряко да засегнат правото на глас, като промяна в сроковете по изплащане на заема или лихвения процент.

(2) Емитентът на ценни книжа е длъжен незабавно да разкрива публично информация за издаване на нова емисия дългови ценни книжа и всички свързани с нея

гаранции и обезпечения. Изречение първо не се прилага за международни институции или други подобни организации, в които членува държава членка.

Чл. 100т. (1) Емитентът или лицето, поискало без съгласието на емитента, допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, е длъжен да разкрива регулираната информация едновременно на комисията и на публиката.

(2) Алинея 1 се прилага и за емитентите, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и не са допуснати до търговия на регулиран пазар в изпращащата държава. В този случай регулираната информация трябва да отговаря на минималните изисквания на Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на изискванията за прозрачност по отношение на информация за емитент, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар и изменяща Директива 2001/34/ЕО.

(3) Регулираната информация се разкрива на публиката по начин, който осигурява разкриването ѝ до възможно най-широк кръг лица, едновременно до всички тях и по начин, които не ги дискриминира. Емитентът е длъжен да използва информационна агенция или друга медия, която може да осигури ефективното разпространение на регулираната информация до публиката във всички държави членки. Изискванията към формата и съдържанието на регулираната информация, както и условията, начините и реда за нейното разкриване се определят с наредба.

(4) Емитентът или лицето, което е поискало допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, не могат да събират такси от инвеститорите за достъп до регулираната информация.

Чл. 100у. (1) Комисията създава и поддържа централизирана база данни за съхраняване на регулираната информация, получена от емитентите, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар и чиято изпращаща държава е Република България.

(2) Информацията по ал. 1 е публична и достъпът до нея е безплатен.

(3) Създаването и поддържането на централизираната база данни за съхраняване на регулираната информация, както и изискванията, на които трябва да отговаря за сигурност на информацията, надеждност на източниците ѝ, време, ред и начин за предоставяне на достъп до нея се определят с наредба.

Чл. 100ф. (1) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар единствено в Република България и Република България е изпращащата държава, регулираната информация се разкрива на български език.

(2) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар едновременно в една или повече държави членки, включително в Република България, и Република България е изпращащата държава, регулираната информация се разкрива на български език и на език, приет от компетентните органи на всяка от приемащите държави, или на език, обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента.

(3) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар едновременно в една или повече държави членки, с изключение на Република България, и Република България е изпращащата държава, регулираната информация се разкрива на език, приет от компетентните органи на тези държави членки, или на език, който е обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента. За целите на осъществяване на надзорните функции на комисията, информацията се разкрива и на български език или на английски език, по избор на емитента.

(4) Когато ценните книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар без съгласието на емитента, изискванията по ал. 1-3 се прилагат за лицето, което е поискало допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

(5) Извън случаите по ал. 1-4, когато ценни книжа с единична номинална

стойност най-малко левовата равностойност на 50 000 евро или дългови ценни книжа с номинална стойност във валута, различна от евро, но най-малко левовата равностойност на 50 000 евро към датата на издаването им, са допуснати до търговия на регулиран пазар в една или повече държави членки, регулираната информация се разкрива на език, приет от изпращащата и приемащите държави членки, или на език, приет за обичаен в сферата на международните финанси, по избор на емитента или на лицето, което е поискало допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар.

Раздел III

Изисквания към емитенти на облигации за предоставяне на информация на притежателите на облигации и други дългови ценни книжа

Чл. 100х. (1) Емитентът на облигации е длъжен да осигури равнопоставеност на намиращите се в еднакво положение облигационери относно всички права, свързани с облигациите.

(2) Облигационерите могат да бъдат представлявани от пълномощник с пълномощно, изготвено съгласно законодателството на държавата, в която е седалището на емитента.

(3) Лицето по ал. 1 е длъжно да:

1. осигури всички необходими условия и информация, за да могат облигационерите да упражняват своите права, както и да гарантира целостта на тази информация;

2. предостави образец на пълномощното по ал. 2 на хартиен носител или чрез електронни средства, ако е приложимо, заедно с материалите за общото събрание или след свикването му;

3. посочи поне една финансова институция, чрез която се извършват плащания по облигациите; видовете финансови институции, чрез които могат да се извършват плащанията се определят с наредба.

(4) Емитентът може да използва електронни средства за предоставяне на информация на облигационерите, ако общото събрание е взело такова решение и са спазени следните условия:

1. използването на електронни средства не зависи от седалището или адреса на облигационерите, или на лицата, които ги представляват;

2. взети са мерки за идентифициране, така че информацията действително да бъде предоставена на облигационерите;

3. облигационерите са заявили изрично писмено съгласие за предоставяне на информацията чрез електронни средства или в 14-дневен срок от получаване на искане от емитента за такова съгласие не са заявили изричен отказ; по искане на лицата по изречение първо емитентът е длъжен по всяко време да им предоставя информацията и на хартиен носител;

4. определянето на разходите, свързани с предоставянето на информация чрез електронни средства, не противоречи на принципа за осигуряване на равнопоставеност по ал. 1.

(5) Алинеи 1-4 се прилагат съответно за предоставянето на информация от емитенти на други дългови ценни книжа на притежателите им.

Чл. 100ц. (1) Емитентът на облигации е длъжен да изпрати на комисията поканата по чл. 214, ал. 1 от Търговския закон най-малко 15 дни преди общото събрание. Освен информацията по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон, поканата за общото събрание трябва да включва информация относно правото на облигационерите да участват в него.

(2) Емитентът на облигации е длъжен да уведоми комисията за:

1. плащането на лихви;
2. решения във връзка с превръщане, замяна, записване или обезсилване на права по облигациите и плащания по тях.

(3) Задължението по ал. 2 се изпълнява до края на работния ден, следващ деня на вземане на решението, а когато то подлежи на вписване в търговския регистър - до края на работния ден, следващ деня на узнаване за вписването, но не по-късно от 7 дни от вписването.

(4) Когато поканата за общо събрание се отнася само до притежатели на облигации с единична номинална стойност най-малко левовата равностойност на 50 000 евро или еквивалентна сума в друга валута, в която са деноминирани облигациите към датата на емитирането им, емитентът на облигациите, за когото Република България е изпращаща държава, може да вземе решение общото събрание да се проведе във всяка една от държавите членки, при условие че в тази държава са осигурени всички необходими условия и информация, за да могат облигационерите да упражняват своите права. В случая по изречение първо, емитентът уведомява комисията за своя избор.

(5) Комисията дава публичност на получената информация чрез водения от нея регистър за публичните дружества и други емитенти на ценни книжа.

(6) Алинеи 1-5 се прилагат съответно за емитенти на други дългови ценни книжа.

Чл. 100ч. (1) Изискванията по този раздел не се прилагат за емитенти от трета държава, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му. Условието, при които комисията може да счита, че изискванията на законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му се определят в наредба.

(2) Информацията, която лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват съгласно националното си законодателство, се разкрива при условията и по реда на чл. 100г и 100ф.

(3) Лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват при условията и по реда на чл. 100г и 100ф и информацията, която разкриват съгласно националното си законодателство, включително когато не е регулирана и която би могла да е от значение за публиката в държавите членки.

(4) Комисията публикува на своята страница в интернет държавите, за които счита, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.

Раздел IV Надзорни изисквания

Чл. 100ш. (1) Емитентът е длъжен да уведомява комисията за:

1. промените в устава си;
2. промените в управителните и контролните си органи;
3. решение за преобразуване на дружеството;
4. други обстоятелства, определени с наредба.

(2) Задължението по ал. 1 се изпълнява от емитента до края на работния ден, следващ деня на вземане на решението или узнаване на съответното обстоятелство, а когато то подлежи на вписване в търговския регистър - до края на работния ден, следващ деня на узнаване за вписването, но не по-късно от 7 дни от вписването.

(3) Комисията дава публичност на получената информация по ал. 1 чрез водения от нея регистър за публични дружества и други емитенти на ценни книжа.

Чл. 100щ. (1) Изискванията относно формата на отчетите и уведомленията по тази глава, редът и начинът на предоставянето им на комисията, както и относно предоставянето на отчетите на разположение на обществеността се определят с наредба.

(2) Обстоятелствата, подлежащи на разкриване от емитент в производство по ликвидация или несъстоятелност, се определят с наредба.

(3) Задълженията на емитента по тази глава се прекратяват с решението на заместник-председателя за отписването му от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор .

(4) Условието и редът за вписване и отписване на емитенти от регистъра по чл. 30, ал. 1, т. 3 от Закона за Комисията за финансов надзор се определят в наредба.

Раздел V Надзор и сътрудничество

Чл. 100ю. (1) За да осигури спазването на разпоредбите на тази глава, освен предвидените в другите части на закона и актовете по прилагането му правомощия, заместник-председателят може да:

1. изисква от одиторите, емитента и от лицата, които го контролират или които са контролирани от него, да предоставят определена информация и/или документи;

2. изисква от емитент да разкрие публично информацията по т. 1 по начин и в срок, определени от него;

3. публикува информацията по т. 1 по собствена инициатива в случаите когато емитентът или лицата, които го контролират или които са контролирани от него, не са изпълнили задължението си по т. 2, и след представяне на обяснение от емитента;

4. изисква от членовете на управителните и контролните органи и прокуристите на емитента да предоставят определена информация по тази глава, а когато е необходимо - и допълнителна информация и документи;

5. спре търговията на регулиран пазар с определени ценни книжа за не повече от 10 дни, ако има достатъчно основания да счита, че разпоредбите на тази глава или на актовете по прилагането ѝ са нарушени;

6. забрани извършването на търговията на регулиран пазар, ако има достатъчно основания да счита, че разпоредбите на тази глава или на актовете по прилагането ѝ са нарушени или могат да бъдат нарушени;

7. задължи емитента да предприеме конкретни мерки за навременно разкриване на информация, така че да се осигури публичен достъп до нея едновременно във всички държави членки, в които негови ценни книжа, са допуснати до търговия;

8. информира обществеността, че определен емитент не спазва задълженията си по този закон или актовете по прилагането му;

9. задължи емитента в определен от него достатъчен срок да отстрани констатираните непълноти и други несъответствия с изискванията на този закон или актовете по прилагането му, включително с Международните счетоводни стандарти, допуснати във финансовите отчети, регистри и други счетоводни документи.

(2) В случаите по ал. 1, т. 1 не се прилагат ограниченията за разкриване на информация, предвидени в закон, подзаконов нормативен акт или договор. Одиторът не носи отговорност за разкриването на информация по ал. 1, т. 1 пред комисията и заместник-председателя.

(3) Комисията може да оповестява всяка приложена принудителна мярка и наложена санкция за нарушаване на разпоредбите по тази глава или актовете по прилагането ѝ, освен ако това би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари или би причинило прекомерни вреди на лицата, за които тази информация се

отнася.

Чл. 100я. (1) Комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи на другите държави членки, когато това е необходимо за осъществяването на нейните правомощия по тази глава, и им оказва съдействие с оглед упражняването на техните функции.

(2) Когато Република България е приемаща държава и комисията установи, че емитентът нарушава закона или актовете по прилагането му, уведомява за това компетентния орган на изпращащата държава.

(3) Ако въпреки приложените от компетентния орган на изпращащата държава мерки или поради това, че тези мерки са се оказали неподходящи, емитентът продължава да извършва нарушения на този закон или на актовете по прилагането му, комисията може, след като уведоми компетентния орган на изпращащата държава да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите. Комисията уведомява Европейската комисия за предприетите мерки в 7-дневен срок от прилагането им.

(4) Когато комисията бъде уведомена от съответния компетентен орган на приемащата държава относно емитент, за когото Република България е изпращаща държава, който нарушава законодателството на държавата членка, на чиято територия негови ценни книжа са допуснати до търговия, комисията, съответно заместник-председателят прилага съответни принудителни административни мерки.”

24. В глава седма раздели I-III се отменят.

25. Създават се чл. 110б и 110в:

“Чл. 110б. Публичното дружество е длъжно да осигури равнопоставеност на намиращите се в еднакво положение акционери.

Чл. 110в. Публичното дружество е длъжно да осигури всички необходими условия и информация, за да могат акционерите да упражняват своите права, както и да гарантира целостта на тази информация.”

26. В чл. 111:

а) алинея 6 се изменя така:

“(6) Публичното дружество е длъжно да уведоми комисията за броя собствени акции, които ще изкупи в рамките на ограничението по ал. 5, и за инвестиционния посредник, на който е дадена поръчка за изкупуването. Уведомяването следва да бъде извършено най-късно до края на работния ден, предхождащ деня на изкупуването. Комисията дава публичност на получената информация чрез водения от нея регистър за публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа.”;

б) създават се ал. 8 и 9:

“(8) Публичното дружество, което придобие или прехвърли собствени акции пряко или чрез друго лице, действащо от свое име, но за негова сметка, е длъжно да разкрие информация за броя на гласовете, свързани с тези акции, при условията и по реда на чл. 100г и 100ф незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от придобиването или прехвърлянето, когато броят им достигне, надхвърли или падне под 5 или 10 на сто от правата на глас.

(9) Правата на глас се изчисляват въз основа на общия брой акции, които дават право на глас.”

27. Създава се чл. 111а:

“Чл. 111а. (1) Публичното дружество е длъжно да разкрива при условията и по реда на чл. 100г и 100ф всички промени в правата по отделните класове акции, включително промени в правата по деривативни финансови инструменти, издадени от него, които дават право за придобиване на акции на дружеството.

(2) Публичното дружество е длъжно да уведоми комисията относно всяко решение за издаване на нови акции, включително решения относно разпределение, записване, обезсилване или превръщане на облигации в акции.

(3) Задължението по ал. 1 и 2 се изпълнява до края на работния ден, следващ деня на вземане на решението, а когато то подлежи на вписване в търговския регистър - до края на работния ден, следващ деня на узнаване за вписването, но не по-късно от 7 дни от вписването.

(4) Комисията дава публичност на получената информация чрез водения от нея регистър за публичните дружества и другите емитенти на ценни книжа.”

28. В чл. 112б, ал. 1 думите “чл. 56, ал. 1” се заменят с “чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

29. В чл. 112в думите “чл. 115, ал. 2” се заменят с “чл. 115, ал. 3”.

30. Създава се чл. 112д:

“Чл. 112д. Публичното дружество е длъжно да разкрива при условията и по реда на чл. 100г и 100ф информация за общия брой акции с право на глас и размера на капитала към края на всеки месец, в рамките на който е настъпило увеличение или намаление. Информацията се разкрива за всеки отделен клас акции.”

31. В чл. 115:

а) създава се нова ал. 2:

“(2) Освен информацията по чл. 223, ал. 4 от Търговския закон, поканата за общото събрание трябва да включва информация относно общия брой на акциите и правата на глас в общото събрание, както и правото на акционерите да участват в общото събрание.”;

б) досегашните ал. 2, 3, 4 и 5 стават съответно ал. 3, 4, 5 и 6.

32. Създава се нов чл. 115а:

“Чл. 115а. Публичното дружество може да използва електронни средства за предоставяне на информация на акционерите, ако общото събрание е взело такова решение и са спазени следните условия:

1. използването на електронни средства не зависи от седалището или адреса на акционерите или на лицата по чл. 146, ал. 1, т. 1-8;

2. взети са мерки за идентифициране, така че информацията действително да бъде предоставена на акционерите или лицата, които имат право да упражняват правото на глас или да определят неговото упражняване;

3. акционерите или лицата по чл. 146, ал. 1, т. 1- 5, имащи право да упражняват правото на глас, са заявили изрично писмено съгласие за предоставяне на информацията чрез електронни средства или в 14-дневен срок от получаване на искане от публичното дружество за такова съгласие не са заявили изричен отказ; по искане на лицата по изречение първо публичното дружество по всяко време е длъжно да им предоставя информацията и на хартиен носител;

4. определянето на разходите, свързани с предоставянето на информация чрез електронни средства, не противоречи на принципа за осигуряване на равнопоставеност по чл. 110б.”

33. Досегашният чл. 115а става чл. 115б и в ал. 3 думите „по чл. 115, ал. 3” се заменят с „по чл. 115, ал. 4”.

34. Досегашният чл. 115б става чл. 115в и в него се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 думите “Член 115а, ал. 2” се заменят с “Член 115б, ал. 2”;

б) в ал. 2 накрая на текста се поставя запетая и се добавя “включително да посочи поне една финансова институция, чрез която ще се извършват плащанията. Видовете финансови институции, чрез които могат да се извършват плащанията се определят с наредба.”.

35. В чл. 116:

а) създава се нова ал. 3:

“(3) Публичното дружество е длъжно да предостави образец на писменото пълномощно на хартиен носител или чрез електронни средства, ако е приложимо, заедно с материалите за общото събрание или при поискване след свикването му.”;

б) досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5;

в) досегашната ал. 5 става ал. 6 и в нея в текста преди буква „а” думите “т. 3 на ал. 4” се заменят с “т. 3 на ал. 5”;

г) досегашните ал. 6, 7, 8, 9, 10 и 11 стават съответно ал. 7, 8, 9, 10, 11 и 12.

36. В чл. 119:

а) в ал. 1:

аа) в т. 3, буква “б” думите “при заместник-председателя, ръководещ управление “Надзор на инвестиционната дейност” се заменят с “в комисията”;

бб) създава се т. 4:

“4. при изкупуване на всички акции с право на глас в общото събрание на публичното дружество съгласно чл. 157а.”;

б) в ал. 4 думите “ал. 1, т. 1 или 2” се заменят с “ал. 1, т. 1 или 3”;

в) създава се нова ал. 5:

“(5) В случаите по ал. 1, т. 4 решението за отписване от регистъра се взема по инициатива на заместник-председателя.”

г) досегашните ал. 5, 6 и 7 стават съответно ал. 6, 7 и 8.

37. В чл. 120 думите „глава шеста, раздел IV” се заменят с “глава шеста “а”, раздел IV”.

38. Създава се чл. 120а:

“Чл. 120а. Членове 110б, 110в, 111, ал. 8 и 9, 111а, 112д, 115, ал. 2, 115а, 115в, ал. 2 относно посочването на финансова институция и чл. 116, ал. 3 се прилагат и за емитентите на акции от трета държава, за които Република България е изпращаща държава съгласно чл. 100к, ал. 2, т. 1.

(2) Изискванията по ал. 1 не се прилагат за емитенти от трета държава, за които Република България е изпращаща държава, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му. Условието, при които комисията може да счита, че изискванията на законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му, се определят в наредба.

(3) Информацията, която лицата по ал. 1 са длъжни да разкриват съгласно националното си законодателство, се разкрива при условията и по реда на чл. 100г и 100ф.

(4) Комисията публикува на своята страница в интернет държавите, за които счита, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по този закон и актовете по прилагането му.”

39. В чл. 126б се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 4 се изменя така:

“(4) Лицата по ал. 3 са длъжни да представят на комисията годишен и тримесечен финансов отчет за дейността по глава шеста “а”, раздел II, както и друга информация, определена в наредба. Редът, сроковете и начинът за предоставянето на информацията по изречение първо на комисията, както и относно публичното ѝ разпространение се определят с наредба.”;

б) създава се нова ал. 5:

“(5) Комисията дава публичност на получената информация по ал.1 чрез водения от нея регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор.”;

в) досегашните ал. 5 и 6 стават съответно ал. 6 и 7.

40. В чл. 126г се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 изречение трето се заличава;

б) създава се нова ал. 3:

“(3) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото одобрение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия и/или за исканата допълнителна информация и документи.”;

в) създават се ал. 4 и 5:

“(4) Ако съобщението по ал. 3 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(5) Заявителят се уведомява писмено за взетото решение в 7-дневен срок.”;

г) досегашната ал. 3 става ал. 6.

41. В чл. 127 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 3 изречение второ се заличава.

б) създава се нова ал. 4:

“(4) Централният депозитар не може да:

1. дава заеми или обезпечавя вземания на трети лица;

2. издава облигации;

3. получава заеми при условия, по-неблагоприятни от пазарните за страната.”

в) досегашните ал. 4, 5, 6, 7 и 8 стават съответно ал. 5, 6, 7, 8 и 9.

42. В чл. 131, ал. 1, т. 4 се изменя така:

“4. регулирани пазари, съответно пазарни оператори в случаите, когато са различни лица от регулирани пазари”.

43. В чл. 133, ал. 5:

а) в т.2 точката в края на изречението се заличава и се добавя "и в случаите по чл.71, ал.9 и 10";

б) в т. 2 думите „чл. 71, ал. 6 и 7” се заменят с “чл. 35, ал. 6 и 7 от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

в) създават се точки 3 и 4:

„3. по писмено искане да директора на Националната следствена служба, на Национална служба „Сигурност” или на Национална служба „Полиция” относно дружествата с над 50 на сто държавно и/или общинско участие;

4. по искане на главния прокурор или оправомощен от него заместник при наличие на данни за организирана престъпна дейност или изпиране на пари.”

44. В чл. 136:

а) в ал. 1 думите „по чл. 74г, ал. 1” се заменят с „по чл. 41, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

б) в ал. 3 думите “чл. 54, ал. 3, т. 1” се заменят с “чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

в) в ал. 5 думите „чл. 54, ал. 3, т. 1” се заменят с „чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

45. В чл. 144 думите „глави шеста и седма” се заменят с „глава шеста”.

46. В глава единадесета раздел I се изменя така:

“Раздел I

Разкриване на дялово участие

Чл. 145. (1) Всеки акционер, който придобие или прехвърли пряко и/или съгласно чл. 146 право на глас в общото събрание на публично дружество, е длъжен да уведоми комисията и публичното дружество, когато:

1. в резултат на придобиването или прехвърлянето правото му на глас достигне, надхвърли или падне под 5 на сто или число, кратно на 5 на сто, от броя на гласовете в общото събрание на дружеството;

2. правото му на глас надхвърли, достигне или падне под праговете по т. 1 в резултат на събития, които водят до промени в общия брой на правата на глас и са оповестени съгласно чл. 111а, ал. 1.

(2) Правата на глас се изчисляват въз основа на общия брой акции с право на глас, независимо дали за упражняването на правото на глас е наложено ограничение. Изчисляването се извършва за всеки отделен клас акции.

(3) Когато достигането или преминаването на праговете по ал. 1 е в резултат на пряко придобиване или на прехвърляне на акции с право на глас, задължението по ал. 1 възниква и за Централния депозитар. Формата, съдържанието и реда за извършване на уведомлението се определят с наредба.

(4) Алинея 1 не се прилага за права на глас, свързани с:

1. акции, придобити единствено с цел извършване на клиринг и сетълмент в рамките на обичайния сетълмент-цикъл, който не може да бъде по-дълъг от 3 работни дни от сключването на сделката;

2. акции, държани от попечители, в това им качество, и при условие, че могат да упражняват правата на глас, свързани с акциите, единствено по нареждане на клиента, дадено в писмена или електронна форма.

(5) Не се изисква уведомяване от маркет-мейкър, действащ в това си качество, чието право на глас достигне, надхвърли или падне под 5 на сто от гласовете в общото събрание на дружеството, при условие че:

1. е получил лиценз за извършване на дейност като инвестиционен посредник съгласно Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа;

2. не участва в управлението на дружеството и не упражнява влияние върху дружеството за покупка на акциите или поддържането на цените им.

Чл. 146. (1) Задължението по чл. 145, ал. 1 се отнася и за всяко лице, което има право да придобие, прехвърли или да упражнява правата на глас в общото събрание на публично дружество в един или повече от следните случаи:

1. права на глас, притежавани от трето лице, с което лицето е сключило споразумение за следване на трайна обща политика по управлението на дружеството чрез съвместно упражняване на притежаваните от тях права на глас;

2. права на глас, притежавани от трето лице, с което лицето е сключило споразумение, предвиждащо временно прехвърляне на правата на глас;

3. права на глас, свързани с акции, предоставени като обезпечение на лицето, при условие че може да контролира правата на глас и изрично е декларирало намерението си да ги упражнява;

4. права на глас, свързани с акции, предоставени за ползване на лицето;

5. права на глас, които се притежават или могат да бъдат упражнявани съгласно т. 1-4 от дружество, върху което лицето упражнява контрол;

6. права на глас, свързани с акции, депозирани в лицето, които то може да упражнява по своя преценка без специални нареждания от акционерите;

7. права на глас, притежавани от трети лица от тяхно име, но за сметка на лицето;

8. права на глас, които лицето може да упражнява в качеството му на пълномощник, когато то може да упражнява правата на глас по своя преценка, без специални нареждания от акционерите.

(2) Към правата на глас на дружеството майка на управляващо дружество не се прибавят правата на глас на управляващото дружество, свързани с акции, включени в индивидуален портфейл, управляван от него съгласно чл. 202, ал. 2, т. 1, при условие че управляващото дружество упражнява правата на глас независимо от дружеството майка.

(3) Към правата на глас на дружеството майка на инвестиционен посредник, получил лиценз за извършване на дейност съгласно Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа не се прибавят правата на глас на инвестиционния посредник, свързани с акции, включени в индивидуален портфейл, който той управлява съгласно § 1, т. 7 от допълнителните разпоредби на Закона за пазарите на финансови инструменти, при условие че:

1. инвестиционният посредник има право да извършва управление на индивидуален портфейл съгласно чл. 5, ал. 2, т. 4 от Закона за пазарите на финансови инструменти;

2. инвестиционния посредник може да упражнява правата на глас по акциите само по нареждане, дадено в писмена форма или по електронен начин, или да гарантира, че управлението на индивидуалния портфейл се извършва независимо от други услуги при условия еквивалентни на условията по Директива 85/611/ЕИО на Съвета, чрез прилагане на подходящи мерки;

3. инвестиционният посредник упражнява правата си на глас независимо от дружеството майка.

(4) Алинея 2 и 3 не се прилагат в случаите, когато дружеството майка или друго дружество, контролирано от дружеството майка, е инвестирало в акции с право на глас, включени в индивидуален портфейл, управляван от управляващото дружество, съответно от инвестиционния посредник и управляващото дружество, съответно инвестиционният посредник няма право да упражнява правата на глас по собствена преценка, а може да ги упражнява само в съответствие с преки или непреки указания, дадени му от дружеството майка или от друго дружество, контролирано от дружеството майка.

(5) Алинеи 2-4 се прилагат и за дружества, чието седалище е в трета държава, за които би се изисквал лиценз съгласно чл. 5 от Директива 85/611/ЕИО на Съвета или за управление на индивидуален портфейл съгласно т. 3 от раздел "А" на приложението от Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа, ако имаха седалище в държава членка, или в случаите на инвестиционен посредник - ако главното му управление се намираще в държава членка, при условие че спазват еквивалентни изисквания за независимо упражняване правата на глас или при управлението на портфейл като управляващо дружество, съответно инвестиционен посредник. Условията, при които изискванията се считат за еквивалентни, се определят в наредба.

Чл. 147. Изискванията по чл. 145 и чл. 146, ал. 1 т. 3 не се прилагат за акции, предоставени на или от Европейската централна банка, Българската народна банка или централните банки на другите държави членки при изпълнение на техните функции по осъществяване на паричната политика, включително акции, предоставени на или от тях като обезпечение, при репо сделки или подобни споразумения за осигуряване на ликвидност за целите на паричната политика или в рамките на една платежна система, ако сделките се сключват за кратък период от време и не се упражняват правата на глас, свързани с акциите.

Чл. 148. (1) Уведомлението по чл. 145, ал. 1 и 146, ал. 1 трябва да съдържа най-малко:

1. брой гласове в резултат на промяната;
2. контролираните лица, чрез които лицето упражнява правата на глас, ако е приложимо;
3. датата, на която правата на глас на лицето са достигнали, надхвърлили или паднали под праговете по чл. 145, ал. 1;
4. данни за акционера, независимо дали има право да упражнява правата на глас съгласно чл. 146, ал. 1, и за лицата, които имат право да упражняват правото на глас за сметка на акционера.

(2) Уведомлението се изготвя на български език или на език, обичаен в сферата на международните финанси. Публичното дружество не е длъжно да предоставя превод на уведомлението на езика, приет от комисията или другите компетентни органи.

(3) Задължението за уведомяване по чл. 145, ал. 1 и 146, ал. 1 се изпълнява незабавно, но не по-късно от 4 работни дни от деня, следващ деня, в който акционерът или лицето по чл. 146, ал. 1:

1. узнае за придобиването, прехвърлянето или за възможността да упражнява правата на глас съгласно чл. 146, или на който съобразно конкретните обстоятелства е бил длъжен да узнае, независимо от датата, на която е извършено придобиването, прехвърлянето или е възникнала възможността за упражняване на правата на глас;

2. е уведомен за настъпването на събитията по чл. 145, ал. 1, т. 2.

(4) Задължението за уведомяване по чл. 145, ал. 3 се изпълнява най-късно до края на деня, следващ придобиването или прехвърлянето на акциите.

(5) Изискването по ал. 1 не се прилага за лицето, за което задължението за уведомяване е изпълнено от неговото дружество майка или когато самото дружество майка е контролирано дружество - от неговото дружество майка.

(6) Към уведомлението се прилага декларация за наличието на обстоятелствата по чл. 145 и/или чл. 146.

(7) Формата и редът за извършване на уведомлението, както и допълнителните изисквания към неговото съдържание, случаите, в които се счита, че лицето е било длъжно да узнае за придобиването и прехвърлянето, условията, при които се счита, че упражняването на гласовете, съответно управлението на портфейла от страна на управляващото дружество и инвестиционния посредник са независими, както и мерките за осъществяване на контрол относно спазването на условията за освобождаване от задълженията за уведомяване по този раздел, се определят с наредба.

Чл. 148а. (1) Задължението за уведомяване по чл. 145 се отнася и за лицата, които притежават пряко или непряко финансови инструменти, които им дават право да придобият по тяхна собствена инициатива и въз основа на писмен договор акции с право на глас в общото събрание на публично дружество.

(2) Видовете финансови инструменти по ал. 1, редът за извършване на уведомяването, характерът на договора, съдържанието, срока и формата на уведомлението, както и други изисквания във връзка с извършване на уведомлението се определят с наредба.

Чл. 148б. Публичното дружество е длъжно да разкрие на публиката по реда на чл. 100т промяната в броя гласове на лицата по чл. 145 и 146 в срок 3 работни дни от уведомяването му.

Чл. 148в. (1) За да осигури спазването на разпоредбите на този раздел, освен предвидените в другите части на закона и актовете по прилагането му правомощия, заместник-председателят може да:

1. изисква от публичното дружество, Централния депозитар, акционерите,

лицата, които притежават други финансови инструменти, и лицата по чл. 146 и 148а да предоставят определена информация и документи;

2. изисква от публичното дружество да разкрива публично информацията по т. 1 по начин и в срок, определени от него;

3. публикува информацията по т. 1 по собствена инициатива в случаите, когато публичното дружество не е изпълнило задължението си по т. 2, и след представяне на обяснение от дружеството;

4. изисква от Централния депозитар, акционерите и лицата, които притежават други финансови инструменти, както и от лицата по чл. 146 и 148а да предоставят информацията по този раздел, а когато е необходимо - и допълнителна информация и документи;

5. информира обществеността, че определено публично дружество, акционер или лице, което притежава други финансови инструменти, или лицето по чл. 146 или 148а не спазва задълженията си по този раздел или актовете по прилагането му.

(2) Комисията може да оповестява всяка приложена принудителна мярка и наложена санкция за нарушаване на разпоредбите по този раздел или актовете по прилагането му, освен ако това би застрашило сериозно стабилността на финансовите пазари или би причинило прекомерни вреди на лицата, за които тази информация се отнася.

Чл. 148г. (1) Комисията си сътрудничи и обменя информация със съответните компетентни органи на другите държави членки, когато това е необходимо за осъществяването на нейните правомощия по този раздел, и им оказва съдействие с оглед упражняването на техните функции.

(2) Когато Република България е приемаща държава и комисията установи, че емитент, акционер или притежател на други финансови инструменти, или лицето по чл. 146 нарушава закона или актовете по прилагането му, уведомява за това компетентния орган на изпращащата държава.

(3) Ако въпреки приложените от компетентния орган на изпращащата държава мерки или поради това, че тези мерки са се оказали неподходящи, емитентът, акционерът, притежателят на други финансови инструменти, или лицето по чл. 146 продължава да извършва нарушения на този закон или на актовете по прилагането му, комисията може, след като уведоми компетентния орган на изпращащата държава, да предприеме необходимите мерки за защита на инвеститорите. Комисията уведомява Европейската комисия за предприетите мерки в 7-дневен срок от прилагането им.

(4) Когато комисията бъде уведомена от съответния компетентен орган на приемащата държава по смисъла на чл. 100к, ал. 2, т. 2 относно публично дружество, акционер, притежател на други финансови инструменти или лице по чл. 146, което нарушава законодателството на съответната държава членка, комисията, съответно заместник-председателят прилагат съответни принудителни административни мерки.

Чл. 148д. (1) Този раздел се прилага и за емитентите от трета държава, чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар, за които Република България е изпращаща държава по смисъла на чл. 100к, ал. 2, т. 1.

(2) В случаите по чл. 146, ал. 1, т. 2, когато емитентът е от трета държава, уведомяването се извършва при настъпването на еквивалентни събития, които водят до промени в общия брой на правата на глас.

(3) Изискванията по чл. 148б относно срока за оповестяване не се прилагат за лицата по ал. 1, ако комисията прецени, че законодателството на съответната държава урежда еквивалентни изисквания. Условието, при които комисията може да счита, че законодателството на третата държава са еквивалентни на изискванията по чл. 148б, се определят в наредба.

(4) Комисията публикува на своята страница в интернет държавите, за които счита, че законодателствата им уреждат изисквания, еквивалентни на изискванията по чл. 148б.

Чл. 148е. Разпоредбите на този раздел не се прилагат за:

1. за дялове на предприятия за колективно инвестиране, които не са от затворен тип по смисъла на чл. 77ш, ал. 1, т. 8 и 9 или за дялове, придобити или прехвърлени в рамките на такива предприятия за колективно инвестиране;

2. инструменти на паричния пазар с падеж по-кратък от 12 месеца.”

47. В раздел II се създават чл. 148ж и 148з:

“Чл. 148ж. По смисъла на този раздел “свързани лица” са лицата, които въз основа на изрично или мълчаливо, писмено или устно споразумение с предложителя или дружеството-обект на търгово предложение целят придобиването на контрол върху публичното дружество или възпрепятстване на успешното приключване на търгово предлагане. Лицата, контролирани от друго лице по смисъла на § 1, т. 43 от допълнителните разпоредби, се считат за свързани лица с това лице и помежду си, както и лицата по § 1, т. 12, букви “в” и “г” от допълнителните разпоредби.

Чл. 148з. Този раздел не се прилага за търгови предлаганията относно:

1. ценни книжа, издадени от дружества, чиято цел е колективно инвестиране на средства, набрани чрез публично предлагане на дялове, което действа на принципа на разпределение на риска и по искане на притежателите на дялове пряко или непряко изкупува обратно своите дялове по цена, основаваща се на нетната стойност на активите им;

2. акции, издадени от централните банки на държави членки.”

48. В чл. 149:

а) в ал. 3 думата “предложител” се заменя с “търгов предложител”;

б) в ал. 9 думите “чл. 56, ал. 1” се заменят с “чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

49. В чл. 149а:

а) в ал. 1 думите “Член 149, ал. 3 и 4” се заменят с “Член 149, ал. 3, 4 и 9”;

б) създава се нова ал. 3:

“(3) Ако лицето по чл. 149, ал. 1 и б в 14-дневния срок придобие пряко, чрез свързани лица или непряко по чл. 149, ал. 2 повече от 90 на сто от гласовете в общото събрание на публичното дружество, то изпълнява задължението си по чл. 149, ал. 1 и б и може да упражни правото си по ал. 1, като регистрира едно търгово предложение.”;

в) досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 4 и 5.

50. В чл. 149б, ал. 1 думите “Член 149, ал. 3 и 4” се заменят с “Член 149, ал. 3, 4 и 9”.

51. В чл. 150:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 накрая се добавя “и защита на останалите акционери при придобиване на контрол върху дружеството”;

бб) в т. 2 накрая се поставя точка и запетая и се добавя “при предоставяне становище по търговото предложение, управителният орган на дружеството-обект на търгово предложение посочва мнението си относно последиците от приемането на търговото предложение върху служителите, условията по трудовите договори и мястото на извършване на дейност”;

вв) точка 3 се изменя така:

“3. поведението на управителните органи да е в интерес на дружеството като цяло и да не възпрепятства акционерите от възможността да вземат решение по съществуващото на търговото предложение;”

гг) създават се т. 5 и 6:

“5. отправяне на търгово предложение само след осигуряване на възможност за пълно изплащане, съответно замяна, на акциите на приелите предложението акционери;

б. дружеството-обект на търгово предлагане да не бъде поставяно в положение, което затруднява осъществяваната от него дейност за необосновано продължителен период от време.”;

б) в ал. 2:

аа) в т. 1 думата “предложителя” се заменя с “търговия предложител”;

бб) създава се нова т. 2:

“2. акциите, съответно класа акции, за които се отнася търговото предложение;”

вв) досегашните т. 2 и 3 стават съответно т. 3 и 4;

гг) създава се нова т. 5:

“5. обезщетението за правата на акционерите, които могат да бъдат ограничени съгласно чл. 151а, ал. 4, включително реда и начина за изплащането му и методите за неговото определяне;”

дд) досегашните т. 4, 5 и 6 стават съответно т. 6, 7 и 8;

ее) досегашната т. 7 става т. 9 и се изменя така:

“9. намеренията на предложителя относно бъдещата дейност на дружеството-обект на търгово предложение и на предложителя-юридическо лице, доколкото е засегнат от търговото предложение и относно запазването на състава на управителните органи и на служителите на дружествата, включително съществени промени в условията по трудовите договори, и по-специално, стратегическите планове на предложителя за двете дружества и въздействието, което предложението може да окаже върху служителите и мястото на дейност на дружествата;”

жж) досегашните т. 8 и 9 стават съответно т. 10 и 11;

зз) създава се т. 12:

“12. приложимо право относно договорите между предложителя и акционерите при приемане на търговото предложение и компетентния съд;”;

ии) досегашната т. 10 става съответно т. 13.

в) в ал. 3 думите “т. 2 и 9” се заменят с “т. 3 и 11”;

г) в ал. 6 думите “чл. 150, ал. 2, т. 3” се заменят с “ал. 2, т. 4”;

д) в ал. 7:

аа) в т. 1 в края на текста съюзът “и” се заличава;

бб) точка 2 се изменя така:

“2. средната претеглена пазарна цена на акциите за последните 3 месеца;”

вв) създава се т. 3:

“3. най-високата цена за една акция, заплатена от предложителя, от свързаните с него лица или лицата по чл. 149, ал. 2, през последните 6 месеца преди регистрацията на предложението; в случаите когато цената на акциите не може да бъде определена съгласно предходното изречение, тя се определя като по-високата между последната емисионна стойност и последната цена, платена от търговия предложител.”

е) в ал. 8 след думите “заплатена от предложителя” се поставя запетая и се добавя “от свързаните с него лица или лицата по чл. 149, ал. 2”;

ж) създава се нова ал. 9:

“(9) Ако до изтичането на срока на търговото предложение търговият предложител придобие пряко, чрез свързани лица или непряко по чл. 149, ал. 2 акции с право на глас в общото събрание на дружеството-обект на търгово предложение, на цена, по-висока от предлаганата в търговото предложение, той е длъжен да увеличи предложената цена до тази по-висока цена. В този случай закупуването на акциите се извършва на по-високата цена по отношение на всички акционери, приели предложението преди или след увеличението.”;

з) досегашната ал. 9 става ал. 10;

е) досегашната ал. 10 става ал. 11 и в нея думите “ал. 2, т. 5” се заменят с “ал. 2, т. 7”, а в края на текста се добавя “освен в случаите на отправено конкурентно търгово предложение, когато срокът на търговото предложение се удължава до изтичането на срока за приемане на конкурентното търгово предложение.”

52. В чл. 151:

а) създава се нова ал. 2:

“(2) Алинея 1 не се прилага относно търгово предложение за придобиване и/или замяна на акции с право на глас на дружество, което е със седалище в държава членка и чиито акции са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България, което е одобрено от компетентния орган на държава членка, когато то е подлежало на такова одобрение. В този случай комисията може да изиска от търговия предложител да изготви превод на търговото предложение, както и да включи в него допълнителна информация, която е специфична за пазара в Република България и се отнася до условията за приемането на търговото предложение, получаването на цената на акциите или разменната им стойност, както и до дължими такси във връзка тях.”;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея думата “предложителят” се заменя с “търговият предложител”, а след думите “обект на търгово предложение” се поставя запетая и се добавя “на представителите на своите служители или на служителите, когато няма такива представители”;

в) създава се нова ал. 4:

“(4) Управителният орган на дружеството-обект на търгово предложение предоставя търговото предложение на представителите на своите служители или на служителите, когато няма такива представители.”;

г) досегашната ал. 3 става ал. 5 и се изменя така:

“(5) Управителният орган на дружеството в 7-дневен срок от получаване на предложението представя в комисията, на предложителя и на представителите на служителите или на служителите, когато няма такива представители мотивирано становище по предложената сделка, включително относно последиците от приемането на търговото предложение върху дружеството и служителите и относно стратегическите планове на предложителя за дружеството-обект на търгово предложение и тяхното възможно въздействие върху служителите и мястото на извършване на дейност, както е посочено в търговото предложение съгласно чл. 150, ал. 2, т. 9. Становището трябва да съдържа и информация относно съществуването на евентуални споразумения по упражняване на правото на глас по акциите на дружеството - обект на търговото предложение, доколкото такава е известна на управителния орган, както и сведения за броя акции от дружеството, притежавани от членовете на управителния му орган, и дали те възнамеряват да приемат предложението. Когато управителният орган на дружеството-обект на търгово предложение получи в срока по изречение първо становище от представителите на служителите относно влиянието на търговото предложение върху служителите, това становище се прилага към становището на управителния съвет.”;

д) досегашната ал. 4 става ал. 6 и се изменя така:

“(6) След получаване на предложението по ал. 3 до публикуване на резултатите от търговото предлагане, съответно неговото прекратяване, управителният орган на дружеството – обект на търговото предложение, не може да извършва действия, с изключение на търсене на конкурентно търгово предложение, чиято основна цел е осуетяване приемането на търговото предложение или създаване на значителни затруднения или значителни допълнителни разходи за предложителя, като издаване на акции или сключване на сделки, които биха довели до значителна промяна в неговото

имуществото на дружеството, освен ако действията се извършват с предварителното одобрение на общото събрание на дружеството-обект на търговото предложение”;

е) създава се ал. 7:

“(7) Общото събрание одобрява и всяко решение на управителния орган за предприемане на действия по ал. 6, взето преди получаване на търговото предложение, което не е частично или изцяло осъществено и което не е част от обичайната дейност на дружеството и може да осуети приемането на търговото предложение.”

53. Създава се чл. 151а:

“Чл. 151а. (1) Всички ограничения върху прехвърлянето на акциите с право на глас, предвидени в устава на дружеството-обект на търгово предложение, в споразумения между дружеството-обект на търговото предложение и акционерите или в споразумения между акционерите, не се прилагат по отношение на търговия предводител в рамките на срока за приемане на търговото предложение.

(2) Ограничения върху правото на глас, предвидени в устава на дружеството-обект на търгово предлагане, в споразумения между дружеството-обект на търговото предложение и акционерите или в споразумения между акционерите, не се прилагат при вземане на решение от общото събрание относно предприемане на мерки по чл. 151, ал. 6 и 7.

(3) Когато в резултат на търгово предлагане предводителът придобие повече от 75 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, не се прилагат ограниченията по ал. 1 и 2, както и изключителните права на акционерите, свързани с избор или отстраняване на членове на управителните органи, предвидени в устава на дружеството-обект на търгово предложение.

(4) Предводителът е длъжен да изплати обезщетение на акционерите за ограничаването на правата им по ал. 1-3. Условието и редът за изплащане на обезщетението се определят от предводителът и се посочват в търговото предложение. Спорове във връзка с определения размер на обезщетението се решават по общия ред.

(5) Алинеи 2 и 3 не се прилагат за акции, когато ограниченията в правото на глас са компенсирани с допълнителен дивидент или други парични плащания.

(6) Алинеи 1-4 не се прилагат относно особените права на държавата, свързани с нейното участие в дружеството-обект на търгово предложение.”

54. В чл. 152, ал. 1 се създава изречение трето: “Комисията може да изиска всякаква информация относно търговото предложение, която ѝ е необходима за осъществяване на нейните функции и от членовете на управителния орган на предводител-юридическо лице, дружеството-обект на търгово предложение, акционерите и членовете на управителния орган на дружеството-обект на търгово предложение, както и от свързаните с тях лица.”

55. В чл. 154:

а) в ал. 1 се създава ново изречение второ: “В срока по изречение първо предводителът е длъжен да предостави търговото предложение на представителите на своите служители и на представителите на служителите на дружеството-обект на търгово предложение или на служителите, когато няма такива представители.”, а досегашното изречение второ става изречение трето.

б) създава се ал. 3:

“(3) В случай че акциите на дружеството-обект на търгово предложение са допуснати до търговия на регулиран пазар и в друга държава членка, предводителът е длъжен в срока по ал. 1 да предостави търговото предложение на разположение на акционерите в държавите, където неговите акции са допуснати до търговия. При поискване от компетентен орган от държава членка търговият предводител е длъжен да изготви превод на търговото предложение на езика, приет от съответния компетентен орган, както и да включи допълнителна информация, която е специфична

за съответния пазар и се отнася до условията за приемането на търговото предложение, получаване на цената по акциите или разменната им стойност, или до дължими такси във връзка с тях.”

56. В чл. 155 се правят следните изменения:

- а) в ал. 1 думите „чл. 151, ал. 1 и 2” се заменят с „чл. 151, ал. 1 и 3”;
- б) в ал. 4 думите „ по чл. 150, ал. 10” се заменят с „по чл. 150, ал. 11”;
- в) в ал. 5 думите “Член 151, ал. 2” се заменят с “Член 151, ал. 3”.

57. В чл. 156, ал. 1 и 2 думите “чл. 150, ал. 2, т. 5” се заменят с “чл. 150, ал. 2, т. 7”.

58. В чл. 157 думата “търга” се заменя с “търговото предлагане”.

59. Създава се нов чл. 157а:

“Чл. 157а. (1) Лице, което в резултат на търгово предлагане, отправено до всички акционери с право на глас, придобие пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2, най-малко 95 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество, има право в 3-месечен срок от крайния срок на търговото предложение да изкупи акциите с право на глас на останалите акционери. Член 149, ал. 3, 4 и 9 се прилага съответно.

(2) Предложението за изкупуване се одобрява от комисията.

(3) Предлаганата от лицето по ал. 1 цена трябва да е (най-малко) равна на:

1. цената, предложена по търговото предложение, с което е достигнат прагът по ал. 1, когато отправянето му е било задължително;

2. цената, предложена по търговото предложение, с което е достигнат прагът по ал. 1, когато отправянето му е било доброволно и при условие, че лицето по ал. 1 е придобило не по-малко от 90 на сто от акциите с право на глас, предложени с това търгово предложение;

3. в останалите случаи – цената, определена съгласно чл. 150, ал. 6 и 7.

(4) За издаване на одобрение лицето по ал. 1 представя в комисията предложение за изкупуване, което съдържа данните по чл. 150, ал. 2, т. 1-4, 6, 8, 10, 12 и 13. Член 150, ал. 4 и 5 се прилага съответно.

(5) Комисията се произнася в срок 14 дни от получаване на заявлението за издаване на одобрение. Членове 152 и 153 се прилагат съответно.

(6) В 3-дневен срок от издаване на одобрението лицето по ал. 1 е длъжно да представи предложението на дружеството и регулирания пазар, на които акциите на дружеството са допуснати до търговия, и да го публикува съгласно чл. 154.

(7) Акционерите са длъжни да продадат своите акции на лицето по ал. 1 в едномесечен срок от публикуване на предложението, без да е необходимо тяхното съгласие. Акциите, които не са продадени в срока по изречение първо, се считат за собственост на лицето по ал. 1 към момента на изтичане на срока по изречение първо. Член 156 се прилага съответно.

(8) След изтичането на срока по ал. 7 дружеството по ал. 1 престава да бъде публично.”

60. Създават се чл. 157б-157г:

“Чл. 157б. (1) Всеки акционер има право да изиска от лицето, което е придобило пряко, чрез свързани лица или непряко в случаите по чл. 149, ал. 2, най-малко 95 на сто от гласовете в общото събрание на публично дружество в резултат на търгово предлагане да изкупи неговите акции с право на глас в 3-месечен срок от крайния срок на търговото предложение. Искането трябва да бъде в писмена форма и да съдържа данни за акционера и за притежаваните от него акции. В този случай чл. 157а, ал. 3 се прилага съответно.

(2) Лицето по ал. 1 е длъжно да изкупи акциите в срок 30 дни от получаване на искането.

Чл. 157в. (1) Комисията осъществява надзор върху търговите предлагания, когато дружеството-обект на търгово предложение е със седалище в Република България и издадените от него акции са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България или в трета държава.

(2) Комисията осъществява надзор върху търговото предлагане и в случаите, когато акциите на дружеството-обект на търгово предложение са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България, но не са допуснати до търговия на регулиран пазар в държавата-членка по неговото седалище.

(3) Когато акциите на дружеството-обект на търгово предлагане по ал. 2 са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и в друга държава членка, надзорът върху търговото предлагане се осъществява от комисията, ако акциите на дружеството са допуснати за първи път до търговия на регулиран пазар в Република България.

(4) Когато акциите на дружеството-обект на търгово предложение по ал. 2 са допуснати до търговия на регулиран пазар в Република България и друга държава членка едновременно, надзорът върху търговото предлагане се осъществява от комисията, ако дружеството я е определило като компетентен орган, който да осъществява надзора върху търговото предлагане. Дружеството уведомява за решението си комисията и другите компетентни органи на държавите членки, в които акциите на дружеството са допуснати до търговия на регулиран пазар, както и съответните регулирани пазари на първия ден за търговия.

(5) Комисията оповестява публично решението по ал. 4, с което е определена да осъществява надзор върху търговото предлагане.

(6) В случаите по ал. 2-4, по въпросите относно цената и/или разменната стойност на търговото предложение, решението на предложителя за отправяне на търгово предложение, съдържанието на търговото предложение и неговото публикуване, се прилага този закон и актовете по прилагането му, а по въпросите относно информацията, която се предоставя на служителите на дружеството-обект на търгово предложение, и относно дружественото право, включително случаите, при които възниква задължение за отправяне на търгово предложение и при които това задължение не се прилага, както и обстоятелствата, при които дружеството-обект на търгово предложение може да предприема действия, които могат да осуетят търговото предлагане, се прилага законодателството на държавата членка, където е седалището на дружеството-обект на търгово предложение.

Чл. 157г. (1) Комисията си сътрудничи и обменя информация с компетентните органи на другите държави членки, особено в случаите по чл. 157в, ал. 2-4.

(2) Компетентните органи на другите държави членки са компетентните органи, които осъществяват надзор за спазването на законодателството относно търговите предлагания съгласно Директива 2004/25/ЕО относно търговите предлагания, както и определените от държавите членки органи да осъществяват надзор върху капиталовите пазари съгласно Директива 93/22/ЕИО на Съвета относно инвестиционните услуги в областта на ценните книжа, Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно пазарните злоупотреби, Директива 2003/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и изменяща Директива 2001/34/ЕО и Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на изискванията за прозрачност по отношение на информация за емитент, чиито ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар и изменяща Директива 2001/34/ЕО.

(3) Комисията може да поиска от компетентните органи на другите държави членки съдействие за връчването на определени документи, с оглед привеждане в изпълнение на издадени от нея актове във връзка с търгово предлагане, както и други действия с оглед установяване на извършени или предполагаеми нарушения по този

закон или актовете по прилагането му.

(4) По искане на компетентен орган на държава членка комисията връчва определени документи с оглед привеждане в изпълнение на издадени от него актове във връзка с търгово предлагане, както и други действия с оглед установяване на извършени или предполагаеми нарушения на законодателството на съответната държава членка във връзка с търговите предлагания.”

61. Досегашният чл. 157а става чл. 157д и в него в ал. 2 в края на текста се добавя “и изкупуването на акции с право на глас по чл. 157а и 157б”.

62. Глава дванадесета се отменя.

63. В чл. 164б се създава ал. 3:

„(3) Допълнителни изисквания към условията, на които трябва да отговарят инструментите на паричния пазар по ал. 1 и ценните книжа по ал. 2, както и определяне на активите по чл. 195, които се считат за ликвидни финансови активи се въвеждат с наредба.”

64. Член 167 се изменя така:

“Чл. 167. (1) Лице, което е избрано за член на управителен орган на инвестиционно дружество, трябва:

1. да притежава професионална квалификация и опит, необходими за управление на дейността на инвестиционното дружество ;

2. да не е осъждано за умишлено престъпление от общ характер;

3. да не е било член на управителен или контролен орган или неограничено отговорен съдружник в дружество, за което е открито производство по несъстоятелност, или в прекратено поради несъстоятелност дружество, ако са останали неудовлетворени кредитори;

4. да не е обявявано в несъстоятелност или да не се намира в производство за обявяване в несъстоятелност;

5. да не е съпруг или роднина по права или по съребрена линия до трета степен включително или по сватовство до трета степен с друг член на управителен или контролен орган на дружеството;

6. да не е лишено от право да заема материалноотговорна длъжност.

(2) Лице, което е избрано за член на контролен орган на инвестиционно дружество, трябва да отговаря на изискванията на ал. 1, т. 2, 3, 4, 5 и 6.

(3) Изискванията на ал. 1 и 2 се отнасят и за физическите лица, които представляват юридически лица - членове на управителните и контролните органи на инвестиционното дружество.

(4) Изискванията на ал. 1 се отнасят и за всички други лица, които могат да сключват самостоятелно или съвместно с друго лице сделки за сметка на инвестиционното дружество.

(5) Обстоятелствата по ал. 1, т. 3 - 6 се удостоверяват с декларация.”

65. В чл. 168, ал. 5 думите “чл. 61” се заменят с “чл. 12 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

66. В чл. 172, ал. 1 думите „ценни книжа” се заменят с „финансови инструменти”

67. В чл. 173 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думите „ценни книжа” се заменят с „финансови инструменти”, а думите „регистъра на Централния депозитар” се заменят с „депозитарна институция”;

б) в ал. 2, т. 2 и ал. 7 думите „ценни книжа” се заменят с „финансови инструменти”.

68. В чл. 177:

а) в ал. 2 думите „Член 69” се заменят с „Член 23 от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

б) в ал. 3 изречение трето се заличава;

в) създават се нови ал. 4 и 5:

“(4) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на исканото разрешение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата допълнителна информация и документи.

(5) Ако съобщението по ал. 4 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.”

г) досегашните ал. 4 и 5 стават съответно ал. 6 и 7.

69. В чл. 177а, ал. 7 думите „ценни книжа” се заменят с „финансови инструменти”, а думите „регистъра на Централния депозитар” се заменят с „депозитарна институция.

70. В чл. 179 думите „и глава единадесета, раздел I” и думите „раздел II” се заличават.

71. В заглавието на глава четиринадесета думите “лиценз на договорен фонд” се заменят с “разрешение за организиране и управление на договорен фонд”.

72. В чл. 180:

а) алинея 4 се изменя така:

“(4) Въз основа на представените документи комисията установява доколко са спазени изискванията за издаване на лиценз, съответно разрешение. Ако представените данни и документи са непълни или нередовни или е нужна допълнителна информация или доказателства за верността на данните, комисията изпраща съобщение и определя срок за отстраняване на констатираните непълноти и несъответствия или за представяне на допълнителна информация и документи, който не може да бъде по-кратък от 1 месец и по-дълъг от 2 месеца.”;

б) създават се ал. 5, 6 и 7 :

“(5) Ако съобщението по ал. 4 не бъде прието на посочения от заявителя адрес за кореспонденция, срокът за представянето им тече от поставянето на съобщението на специално определено за целта място в сградата на комисията. Последното обстоятелство се удостоверява с протокол, съставен от длъжностни лица, определени със заповед на председателя на комисията.

(6) Комисията се произнася по заявлението в срок до 3 месеца от получаването му, а когато са били поискани допълнителни сведения и документи - от получаването им, съответно от изтичането на срока по ал. 4, изречение второ. Едновременно с издаването на лиценз на инвестиционно дружество от отворен тип и разрешение на управляващо дружество за организиране и управление на договорен фонд комисията потвърждава проспекта на инвестиционното дружество и договорния фонд.

(7) Заявителят се уведомява писмено за взетото решение в 7-дневен срок.”

73. В чл. 185, ал. 3 думите „чл. 68, ал. 2 и 3 и чл. 69” се заменят с „чл. 20, ал. 2 и 3 и чл. 23 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

74. В чл. 187, ал. 3 думите „се прилага чл. 98а” се заменят със „заместник-председателят определя достатъчен срок за отстраняването им по реда на чл. 212.”

75. В чл. 191:

а) алинея 1 се изменя така:

“(1) Инвестиционното дружество и управляващото дружество на договорния фонд са длъжни да представят на комисията:

1. годишен и междинен финансов отчет;
2. месечен счетоводен баланс;
3. друга информация, определена с наредба.”

б) създават се нови ал. 2, 3 и 4:

“(2) Изискванията относно съдържанието на информацията по ал. 1, редът, сроковете и начинът за предоставянето ѝ на комисията, както и относно публичното ѝ разпространение се определят с наредба.

(3) Комисията дава публичност на получената информация по ал. 1 чрез водения от нея регистър по чл. 30, ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор.

(4) За представянето на годишния или междинен отчет, както и за мястото, времето и начина за запознаване с него лицата по ал. 1 публикуват съобщение в един централен ежедневник, в 7-дневен срок от представянето им на комисията. Съобщението по изречение първо се публикува и в официалния бюлетин на комисията.”;

в) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 5 и 6;

г) досегашната ал. 4 става ал. 7 и се изменя така:

“(7) Одиторът на инвестиционното дружество и договорния фонд уведомява незабавно комисията за всяко обстоятелство, което му е станало известно при извършване на одита и което се отнася до дейността на инвестиционното дружество и договорния фонд и съставлява съществено нарушение на този закон или на актовете по прилагането му, или може да повлияе неблагоприятно върху осъществяването на дейността им, или представлява основание за отказ за изразяване на мнение, основание за изразяване на резерви или основание за изразяване на отрицателно мнение.”;

д) създават се ал. 8 и 9:

“(8) Одиторът на инвестиционното дружество и договорния фонд уведомява комисията и за всяко обстоятелство по ал. 7, което му е станало известно при извършване на одит на свързано лице с инвестиционния посредник.

(9) В случаите по ал. 7 и 8 не се прилагат ограниченията за разкриване на информация, предвидени в закон, в подзаконов нормативен акт или в договор.”

76. В чл. 193, ал. 8, т. 1 думите „на ценни книжа” се заличават.

77. В чл. 195, ал. 1, т. 1 и 2 думите “по чл. 7” се заменят с “по чл. 73 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

78. В чл. 196, ал. 15, изречение второ думите „Член 177, ал. 3 и 4” се заменят с „Член 177, ал. 3-6”.

79. В чл. 197, ал. 2, изречение второ думите „Член 177, ал. 3 и 4” се заменят с “Член 177, ал. 3-6”.

80. В чл. 200 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 и 2 думите „на ценни книжа” се заличават;

б) ал. 3 думите „, по чл. 177, ал. 5” се заменят с „, по чл. 177, ал. 7”.

81. В чл. 201, ал. 5, изречение трето думите „Член 177, ал. 3 и 4” се заменят с „Член 177, ал. 3-6”.

82. В чл. 202 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 2 навсякъде думите „ценни книжа” се заменят с „финансови инструменти”;

б) в ал. 3 думите „разпоредбите на закона относно инвестиционните посредници” се заменят с „чл. 24, ал. 1-3, 7 и 8, чл. 27, ал. 3-5, чл. 28, чл. 29, чл. 32, ал. 6, чл. 33 и чл. 34 от Закона за пазарите на финансови инструменти.”;

в) в ал. 8 думите “чл. 54, ал. 2, т. 2” се заменят с “чл. 5, ал. 2, т. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

г) в ал. 10 думите „и/или ценни книжа” се заменят с „и/или финансови инструменти”, а думите „в ценни книжа” се заличават;

д) алинея 11 се изменя така:

„(11) Комисията може да издаде лиценз за извършване на дейност като управляващо дружество на територията на Република България чрез клон на юридическо лице от трета държава при условие, че лицето има право по националното си законодателство да извършва такава дейност и органът, контролиращ капиталовият пазар в държавата, където лицето е регистрирано, упражнява надзор върху него на консолидирана основа. Когато е предвидено в международен договор, по който страна е Република България, комисията може да признае лиценза за извършване на дейности и услуги по чл. 202, ал. 1 и 2, издаден на юридическо лице от трета държава. Лицето от трета държава има правата и задълженията на местно управляващо дружество, доколкото в закона не е предвидено друго.”

83. В чл. 203 ал. 8 се изменя така:

“(8) За членовете на управителните и контролни органи на управляващите дружества чл. 167 се прилага съответно. Управляващото дружество се управлява и представлява съвместно най-малко от две лица, отговарящи на изискванията по чл. 167, ал. 1. Лицата по изречение първо могат да упълномощават трети лица за извършване на отделни действия.”

84. В чл. 204 се правят следните изменения:

а) в ал. 2, т. 5 думите „ценни книжа” се заменят с „финансови инструменти”

б) в ал. 4 думите “чл. 63” се заменят с “чл. 180, ал. 4-7”;

85. В чл. 205, ал. 1 т. 2 се изменя така:

“2. някое от лицата по чл. 203, ал. 8 не може да заема длъжността поради нормативна забрана или не отговаря на изискванията на този закон.”

86. В чл. 208 ал. 1 се изменя така:

“(1) Комисията отнема издадения лиценз, ако:

1. управляващото дружество не започне да извършва дейността по чл. 202, ал. 1 и 2 в срок 12 месеца от издаването на лиценза, изрично се откаже от издадения лиценз или не е извършвал дейността по чл. 202, ал. 1 и 2 повече от 6 месеца;

2. управляващото дружество е представило неверни данни, които са послужили като основание за издаване на лиценза;

3. управляващото дружество престане да отговаря на условията, при които е издаден лицензът;

4. управляващото дружество престане да отговаря на изискванията за капиталова адекватност и ликвидност, установени с наредба, и не предложи в 5-дневен срок от възникване на несъответствието оздравителна програма за привеждането му в съответствие с тези изисквания или оздравителната програма не бъде одобрена от комисията в 14-дневен срок от предлагането ѝ или не изпълнява одобрената от комисията оздравителна програма;

5. управляващото дружество е в трайно влошено финансово състояние и не може да изпълнява задълженията си;

6. управляващото дружество и/или лица по чл. 203, ал. 8 са извършили и/или са допуснали извършването на нарушение по чл. 161а, чл. 214, ал. 2 от този закон, чл. 35, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти и по чл. 11, ал. 1 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти или друго грубо нарушение, или системни нарушения на този закон, на Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти или на актовете по прилагането им.”

87. В чл. 209 думите „чл. 69” се заменят с “чл. 23 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

88. В чл. 210, ал. 5 думите „чл. 70, ал. 1, чл. 71, чл. 74, ал. 1 и 2, чл. 74а-74в, чл. 76 б и чл. 191, ал. 2 и 3” се заменят с „чл. 9, чл. 25, чл. 26, чл. 27, ал. 2, чл. 35, чл. 39, чл. 40, чл. 42 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

89. В чл. 211а, ал. 4, изречение второ думите „Член 177, ал. 5” се заменят с „Член 177, ал. 6”.

90. В чл. 211г думите „в съответствие с правото на Европейската общност” се заменят със „съгласно Директива 85/611/ЕИО на Съвета”.

91. В чл. 211е, ал. 3 думите „чл. 74, ал. 1 и 2” се заменят с „чл. 39, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

92. В чл. 211з, ал. 1, в текста преди т. 1 думите „отговаряща на изискванията на правото на Европейската общност” се заменят с „получила разрешение за извършване на дейност съгласно Директива 85/611/ЕИО на Съвета”.

93. В чл. 211к, ал. 1, в текста преди т. 1 думите “в нейното управляващо дружество” се заменят с “нейното управляващо дружество”.

94. В чл. 212 се правят следните изменения:

а) в ал. 1, в текста преди т. 1 думите “на правилника или други одобрени от заместник-председателя вътрешни актове на регулираните пазари на ценни книжа” се заличават;

б) в ал. 4 думите “чл. 65, ал. 2 ЗБ” се заменят с “чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции”.

в) в ал. 5 думата “разрешението” се заменя с “лицензът”;

г) ал. 6 се отменя.

95. В чл. 216 се правят следните изменения:

а) точка 1 се отменя;

б) в т. 2 думите “инвестиционен посредник” се заличават.

96. В чл. 217, ал. 2 в текста преди т. 1 думите “чл. 60, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 6” се заменят с “чл. 167, ал. 1, т. 1, 2, 3 и 6”.

97. В чл. 221 се правят следните изменения:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1: думите “член 33, ал. 4, чл. 51, ал. 3, чл. 73, ал. 1 и 2, чл. 74, ал. 2 и 3, чл. 75, ал. 4, чл. 76, чл. 76а” се заличават; а думите “чл. 96, чл. 98, ал. 1, чл. 98а, чл. 114б, ал. 2” се заменят с “член 100ш, ал. 1 и 2, чл. 114б, ал. 2, чл. 191, ал. 4, 7 и 8”;

бб) в т. 2: думите “23, ал. 4, изречение второ, чл. 32, чл. 34, ал. 3, чл. 40, ал. 3, чл. 50, чл. 54, ал. 8, чл. 66, ал. 1, чл. 71, ал. 3, чл. 73, ал. 3, чл. 74, ал. 1, чл. 74а, ал. 1, чл. 74б, ал. 1 и 2, чл. 74в, ал. 1 и 2, чл.” се заличават; думите “чл. 94, чл. 95, чл. 95а, чл. 99, ал. 1 чл. 103, чл. 104, ал. 1-5, чл. 109, ал. 4, чл. 110, ал. 6, изречение второ и ал. 9, чл. 111, ал. 6, чл. 112б, ал. 12, чл. 115, ал. 1, изречение първо, ал. 2, 3 и 4, чл. 115б, ал. 2 и 3, чл. 116, ал. 4, 5, 6 и 10, чл. 117, ал. 1, чл. 122, ал. 3, чл. 142, чл. 151, ал. 3” се заменят с “член 100к, ал. 3, чл. 100н, чл. 100о, чл. 100п, ал. 2 и 3, чл. 100с, чл. 100т, чл. 100х, ал. 3 и 5, чл. 100ц, ал. 1, 2, 3, 5 и 6, чл. 100ч, ал. 2 и 3, чл. 110, ал. 6, изречение второ и ал. 9, чл. 110в, чл. 111, ал. 6, изречение първо и второ, чл. 111а, ал. 1-3, чл. 112б, ал. 12 чл. 115, ал. 1, изречение първо, ал. 2-5, чл. 115б, ал. 2, чл. 115в, ал. 2 и 3, чл. 116, ал. 3, 5-7 и 11, чл. 117, ал. 1 чл. 120а, ал. 1-3, чл. 122, ал. 3, чл. 142, чл. 151, ал. 3-6, чл. 151а, ал. 4, чл. 154, ал. 1 и 3, чл. 155, ал. 5, чл. 157, чл. 157а, ал. 7 и 8;

вв) в т. 3: думите “член 21, ал. 1 и 3, чл. 23, ал. 2, 6 и 7, чл. 33, ал. 1, чл. 34, ал. 1, чл. 35, ал. 4, чл. 38, чл. 44, ал. 1 и 3, чл. 51, ал. 1, чл. 52, чл. 53, ал. 2, чл. 54, ал. 7, чл. 57, ал. 1, чл. 68б, ал. 1 и 4, чл. 69а, ал. 1, 5 и 6, чл. 69б, ал. 1, 4 и 5, чл. 69ж, ал. 2, чл. 69з, ал. 1, чл. 70, ал. 1, 3, 4 и 5, чл. 71, ал. 1 и 5, чл. 75, ал. 1, 2, изречение първо и ал. 5” се заличават; а думите “чл. 77н, ал. 1, 4 и 11, чл. 77ч, чл. 80, ал. 1 и 3, чл. 85, ал. 1 и 2, чл. 89, ал. 1, изречение второ, ал. 2, чл. 92а, ал. 7, изречение второ и ал. 8, чл. 92в, ал. 2 и 5, чл. 100ж, ал. 1 и 2, чл. 101, ал. 2, чл. 102, ал. 2, чл. 105, ал. 2, чл. 107, чл. 108, ал. 1,

чл.111, ал. 2, чл. 112б, ал. 3, изречение първо и ал. 8, чл. 115б, ал. 5, чл. 116б, чл. 116г, ал. 1 и 5, чл. 119, ал. 5, изречение второ и ал. 6, чл. 126, ал. 2, чл. 126е, ал. 4, чл. 126ж, ал. 1, чл. 127, ал. 4, чл. 133, ал. 1, изречение второ и ал. 3, чл. 135, ал. 1, чл. 141, ал. 1 и 2, чл. 145, ал. 1 и 4, чл. 146, чл. 148, чл. 164, ал. 2, чл. 168, ал. 3, чл. 170, ал. 1, чл. 173, ал. 1, изречение първо и ал. 5, чл. 177а, ал. 6 и 8, чл. 187, ал. 3, изречение първо, чл. 190, чл. 191, ал. 1, изречение второ, чл. 193, ал. 9, чл. 196, ал. 13” се заменят с “член 77а, ал. 3 и 4, чл. 77н, ал. 1, 2, 4 и 11, чл. 77ч, чл. 80, ал. 1 и 3, чл. 85, ал. 1 и 2, чл. 89, ал. 1, изречение второ, ал. 2 и 4, чл. 92а, ал. 7, изречение второ и ал. 8, чл. 92в, ал. 2 и 5, чл. 100ж, ал. 1 и 2, чл. 111, ал. 2 и 8, чл. 112б, ал. 3, изречение първо и ал. 8, чл. 112д, чл. 115в, ал. 5, чл. 116б, чл. 116г, ал. 1, 3 и 5, чл. 119, ал. 6, изречение второ и ал. 7, чл. 126, ал. 2, чл. 126е, ал. 4, чл. 126ж, ал. 1, чл. 127, ал. 3 и 4, чл. 133, ал. 1, изречение второ и ал. 3, чл. 135, ал. 1, чл. 141, ал. 1 и 2, чл. 145, ал. 1 и 3, чл. 146, ал. 1, чл. 148, ал. 1-4 и 6, чл. 148а, ал.1, чл. 148б, чл. 148в, ал. 1, чл. 164, ал. 2, чл. 168, ал. 3, чл. 170, ал. 1, чл. 173, ал. 1, изречение първо и ал. 5, чл. 177а, ал. 6 и 8, чл. 187, ал. 3, изречение първо, чл. 190, чл. 191, ал. 1 и ал. 4, изречение първо, чл. 193, ал. 9, чл. 197, ал. 3”;

гг) в т. 4 думите “68а, ал. 1 и 2, чл. 68б, ал. 2, чл. 72, ал. 1 и 3, чл.” се заличават; думите “чл. 93а, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2, 3 и 4, чл. 114, ал. 2, чл. 114а, ал. 1, чл. 114б, ал. 1, чл. 115, ал. 5, чл. 116а, ал. 3, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 3, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2 и 4, чл. 149б, ал. 2” се заменят с “чл. 100м, ал. 1 и 2, чл. 100г, ал. 2, 3 и 4, чл. 114, ал. 2, чл. 114а, ал. 1, чл. 114б, ал. 1, чл. 115, ал. 6, чл. 116а, ал. 3, чл. 126б, ал. 4, чл. 128, ал. 3, чл. 134, ал. 1 и 2, чл. 139, ал. 2 и 4, чл. 149, ал. 1, 2, 6 и 8, чл. 149а, ал. 2, 3 и 5, чл. 149б, ал. 2, чл. 150, ал. 9, чл. 157б, ал. 2”.

б) в ал. 5 думите „чл. 26, ал. 5 и 6, чл. 54, ал. 5, чл. 69, ал. 1, чл. 71, ал. 2 и 4” се заличават.

98. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) точки 5, 6, 7, 16, 18, 19 се отменят;

б) в т. 1, буква “б” се заличава;

в) точка 2 се изменя така:

“2. финансови инструменти са финансови инструменти по смисъла на чл. 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти.”

г) в т. 9 се създава изречение второ: “В случаите на депозитарни разписки за ценни книжа емитент е лицето, което е издало базовите ценни книжа.”

д) създават се т. 40-47:

“40. „Регулирана информация” е информацията, която емитентът или лицето, което е поискало без съгласие на емитента допускане на ценните книжа до търговия на регулиран пазар, се изисква да разкриват по реда на глава шеста „а”, раздел II, глава единадесета, раздел I и по чл. 12 от Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти и актовете по прилагането им.

41. „Електронни средства” са устройства за електронна обработка, включително цифрово компресиране, съхранение и пренос на данни чрез кабел, радиовълни и оптически или други електромагнитни средства.

42. „Акционер” по смисъла на глава осма и единадесета, раздел I е лице, което пряко или непряко притежава:

а) акции на емитента от свое име и за своя сметка;

б) акции на емитента от свое име, но за сметка на друго лице;

в) депозитарни разписки, в който случай притежателите на депозитарните разписки се считат акционери на базовите акции, за които депозитарните разписки са издадени.

43. „Контролирано дружество” по смисъла на глава шеста „а” и единадесета, раздел I е дружество, в което едно лице:

а) притежава, включително чрез дъщерно дружество, повече от половината от гласовете в общото събрание;

б) има право да определя повече от половината от членовете на управителния или контролния орган и едновременно е акционер или съдружник в това дружество; в случая по изречение първо към гласовете на контролираното лице се прибавят и гласовете на дружествата, върху които то упражнява контрол, както и гласовете на лицата, които действат от свое име, но за негова сметка или за сметка на контролирано от него лице;

в) е акционер или съдружник и контролира самостоятелно по силата на споразумение с други акционери или съдружници в това дружество повече от половината от гласовете в общото събрание;

г) има право да упражнява или реално упражнява решаващо влияние върху дружеството.

44. „Маркет-мейкър” е лице, което присъства трайно на финансовите пазари с цел да търгува за собствена сметка чрез закупуване и продажба на финансови инструменти срещу свои собствени средства по определени от него цени.

45. „Търгово предложение” е публично предложение, отправено от търговия предводител по негова преценка или по силата на закона за закупуване и/или замяна на всички или на част от акциите с право на глас в общото събрание на публично дружество, което е резултат или има за цел придобиване на акции с право на глас в общото събрание на дружеството-обект на търгово предложение над посочените в закона прагове за отправяне на търгово предложение.

46. „Дружество-обект на търгово предложение” е дружество, чиито акции са предмет на търгово предложение.

47. „Търгов предводител” е физическо или юридическо лице, което отправя търгово предложение.”

99. Параграф 1б от допълнителните разпоредби се изменя така:

“§ 1б. Разпоредбите на дял трети, глава девета се прилагат съответно и относно финансови инструменти.”

100. В § 1в от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) точки 2 и 5 се отменят;

б) създават се т. 6 и 7:

“6. Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и Съвета за хармонизация на изискванията за прозрачност по отношение на информацията за емитентите, чиито ценни книжа да допуснати до търговия на регулиран пазар;

7. Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно търговите предлагания.

101. В преходните и заключителните разпоредби се създава § 10б:

“§ 10б. (1) Когато към датата на влизане в сила на чл. 157в акциите с право на глас на дружеството-обект на търгово предлагане по чл. 157в, ал. 1, т. 2 са били допуснати до търговия едновременно на регулиран пазар в Република България и друга държава членка, комисията и компетентните органи на тези държави членки определят съвместно кой от тях да осъществява надзор върху търговото предлагане в срок от 4 седмици от влизането му сила. Ако компетентните органи на държавите членки не определят кой от тях да осъществява надзор върху търговото предлагане, дружеството-обект на търгово предложение, определя този орган в първия ден за търговия, следващ изтичането на срока по изречение първо.

(2) Комисията оповестява публично решението по ал. 1, с което е определена да осъществява надзор върху търговото предлагане.”

§ 8. В Закона срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти (обн., ДВ, бр. 84 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 6, ал. 4 думата “приетите” се заменя с “признатите”.

2. В чл. 12:

а) в ал. 1 думите “уведомява комисията” се заменят с “разкрива публично по реда на чл. 100т от Закона за публичното предлагане на ценни книжа”;

б) в ал. 3 думите “уведомяване” се заменят с “разкриване”;

в) алинея 4 се отменя;

г) в ал. 6 думите “уведоми комисията за” се заменят с “разкрие по реда на ал. 1”, а изречение второ се заличава.

3. В чл. 13 се правят следните изменения:

а) в ал. 1 думата “предоставянето” се заменя с “разкриването”, а думите “и нейното публично огласяване” се заличават;

б) в ал. 4 думите “да предостави на комисията вътрешната информация” се заменят с “да разкрие вътрешната информация съгласно чл. 12, ал. 1”.

4. В чл. 16:

а) в ал. 1 думите “когато за срок от една година стойността на тези сделки надхвърля 5 000 лв. в рамките на една календарна година” се заменят с „в срок 5 работни дни от сключването на сделката”, а изречение второ се заличава.

б) създава се нова ал. 3:

“(3) Задължението за уведомяване не се прилага, когато общата сума на сделките, сключени от лице, което изпълнява ръководни функции в емитента и лицата, тясно свързани с него, не превишава 5 000 лв. в рамките на една календарна година. Стойността на сделката е пазарната стойност на финансовите инструменти към деня на сключване на сделката, а при сделките с деривативни инструменти - пазарната стойност на базовия актив.”

в) досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея след думата “съгласно” се добавя “чл. 77ш, ал. 6 от”.

5. В чл. 20, ал. 5, т. 3 след думите “юридическо лице” се добавя “е маркет-мейкър или”. 6. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите “чл. 12, ал. 1, 4, 5 и 7” се заменят с “чл. 12, ал. 1, 3, 5 - 8”.

§ 9. В Закона за Комисията за финансов надзор (обн., ДВ, бр. 8 от 2003 г.; изм., бр. 31 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 67 от 2003 г.; изм., бр. 112 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 85 от 2004 г., бр. 39 и 103 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 56 и 59 от 2006г.; изм. и доп., бр. 84 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 1, ал. 2, т. 1 накрая се добавя „и Закона за пазарите на финансови инструменти”.

2. В чл. 12, т. 2 накрая се добавя „и Закона за пазарите на финансови инструменти”.

3. В чл. 15:

а) в ал. 1:

аа) в т. 2 и 3 след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се добавя „и Закона за пазарите на финансови инструменти”;

бб) в т. 4 след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се добавя „и дял четвърти, раздел I от Закона за пазарите на финансови инструменти”;

вв) точка 5 се изменя така:

„5. в случаите по чл. 212, ал. 4 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа и чл. 118, ал. 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти прави предложение пред Българската народна банка за прилагане на мерките по чл. 103, ал. 2 от Закона за кредитните институции или прилага мерките по чл. 212, ал. 1, т. 1 от

Закона за публичното предлагане на ценни книжа и чл. 118, ал. 1, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти спрямо банка, извършваща дейност като инвестиционен посредник и/или депозитар;”

гг) в т. 6 и т. 7 след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се поставя запетая и се добавя „Закона за пазарите на финансови инструменти”;

дд) в т. 15 след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се поставя запетая и се добавя „Закона за пазарите на финансови инструменти”;

б) в ал. 2, буква „а” и „б” след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се добавя „и Закона за пазарите на финансови инструменти”.

4. В чл. 24, ал. 5, в текста преди т. 1 думите „Информацията, представляваща професионална тайна” се заменят със „С изключение на случаите, когато лицето предоставило информация, представляваща професионална тайна, е дало изрично съгласие тя да бъде използвана и за други цели, информацията”.

5. В чл. 25:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1 думите „по установения в закона ред” се заменят с „при образувано наказателно производство, а пред съда, ликвидатора и синдика в граждански и търговски производства в случаите на ликвидация или несъстоятелност на поднадзорно лице, ако с информацията не се засягат интересите на трети лица”;

бб) в т. 3 думите „Националното гаранционно бюро” се заменят с „Гаранционния фонд”;

вв) създава се нова т. 4:

„4. пред клирингови къщи или други лица, които съгласно закона извършват клиринг или сетълмент на пазарите на финансови инструменти в Република България, доколкото е необходимо за изпълнение на функциите им при неизпълнение или възможно неизпълнение от участниците на пазара;”

гг) досегашните т. 4 и 5 стават съответно т. 5 и 6.

б) в ал. 3 накрая се добавя „и да я използват за целите, за които им е предоставена, с изключение на случаите, когато комисията е дала изрично съгласие тя да бъде използвана и за други цели”;

в) създава се нова ал. 5:

„(5) Комисията може да предоставя информация, представляваща професионална тайна, при условие че е осигурено същото равнище на поверителност на предоставената информация, на:

1. органите на държава членка, които осъществяват надзор върху дейността на кредитни институции, във връзка с изпълнение на техните надзорни функции;

2. органите на държава членка, които участват в процедури по ликвидация, несъстоятелност или други подобни процедури на инвестиционни посредници, застрахователи, колективни инвестиционни схеми и техните управляващи дружества и депозитари, във връзка с изпълнение на техните надзорни функции;

3. лица от държава членка, които отговарят за предвидените от закон одити на отчетите на инвестиционни посредници, кредитни институции, застрахователи и други финансови институции, във връзка с изпълнение на техните надзорни функции;

4. органите от държава членка, които управляват схеми за компенсиране на инвеститорите или фондове за обезпечаване на застрахователни вземания, във връзка с изпълнение на техните функции.”;

г) досегашната ал. 5 става съответно ал. 6 ;

д) досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „по реда на ал. 5” се заменят с „по реда на ал. 1, т. 1 в случаите на ликвидация или несъстоятелност, т. 2, т. 3 и ал. 6”.

6. В чл. 13, ал. 1, т. 4, 5, 6, 10, 11 и ал. 2, чл. 18, ал. 1, т. 1 и 6, ал. 3, чл. 19, ал. 2, т. 1, чл. 24, ал. 5, т. 1 и чл. 27, ал. 1, т. 1 след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се добавя „Закона за пазарите на финансови инструменти”.

7. В приложението към чл. 27, ал. 2 се правят следните изменения:

а) в т. 1.4, буква “а” числото “200” се заменя с “300”;

б) точка 2.3. се изменя така:

„2.3. За застрахователен брокер:

а) такса за изпит – 300 лв.

б) такса за издаване на сертификат – 60 лв.

в) такса за вписване в регистъра – 5000 лв.”

§ 10. В Закона за Българската народна банка (обн., ДВ, бр. 46 от 1997 г.; доп., бр. 49 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 153 от 1998 г.; изм., бр. 20 от 1999 г.; доп., бр. 54 от 1999 г.; изм., бр. 109 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 45 от 2002 г., бр. 10 от 2005 г.; доп., бр. 39 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 37 и 59 от 2006 г.) в чл. 39, ал. 3 думите „инвестиционни посредници по смисъла на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, получили разрешение за инвестиционно посредничество с държавни ценни книжа” се заменят с „първични дилъри на държавни ценни книжа, на лица, поддепозитари на държавни ценни книжа и на други лица, определени от министъра на финансите и управителя на Българска народна банка по реда на наредбата по чл. 36, ал.1 от Закона за държавния дълг.”.

§ 11. В Закона за данък върху добавената стойност (обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г., изм., бр. 86 от 2006 г., доп., бр. 105 от 2006 г., изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.) в чл. 46, ал. 1, т. 6 думите “относно ценни книжа” се заличават, а след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се добавя „и Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 12. В Закона за допълнителния надзор върху финансовите конгломерати (обн. ДВ, бр. 59 от 2006 г.) в § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 3 думите „по чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят с „по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

2. В т. 19, буква „в” думите „на чл. 56, ал. 6” се заменят с „на чл. 8, ал. 6 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

3. В т. 20, буква „в” след думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се добавя „и Закона за пазарите на финансови инструменти”, а думите “прилагането му” се заменят с “прилагането им”.

§ 13. В Закона за дружествата със специална инвестиционна цел (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г.; изм., бр. 109 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 107 от 2004 г.; изм., бр. 34, 80 и 105 от 2006 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 13:

а) в ал. 1 изречение второ се заличава;

б) в ал. 3, изречение първо думите „чл. 56, ал. 1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят с „чл. 8, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

2. В чл. 29, ал. 1, изречение второ думите „Член 28, ал. 2 и 3” се заменят с „Член 177, ал. 4 и 5”.

§ 14. В Закона за кредитните институции (обн., ДВ, бр. 59 от 2006 г.; доп., бр.105 от 2006г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл.2, ал.3:

а) след думата „придобиването” се добавят думите „регистрирането, сетълмента;

б) създава се изречение второ: „Търговията с държавни ценни книжа, осъществявана на регулирани пазари на финансови инструменти и на многостранни системи за търговия, се извършва по реда на Закона за пазарите на финансови инструменти”.

2. В чл. 89:

а) досегашният текст става ал. 1;

б) създава се ал. 2:

„(2) В обхвата на надзора на консолидирана основа съгласно този закон се включват и управляващите дружества по начина и в степента, в която са включени финансовите институции.”

3. Навсякъде в закона думите „чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят с „чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 15. В Закона за отнемане в полза на държавата на имущество, придобито от престъпна дейност (обн., ДВ, бр. 19 от 2005г.; изм., бр. 86 и 105 от 2005 г., бр. 33 и 75 от 2006 г.) в чл. 19, думите „по чл. 71” се заменят с „по чл. 35, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 16. В Закона за сделките с компенсаторни инструменти (обн., ДВ, бр. 47 от 2002 г., изм. и доп., бр. 71 от 2003 г.) в чл. 8, ал. 1 думите „Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят със „Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 17. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд на РБ от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г.; изм., бр. 1 от 2001 г.; доп., бр. 35 от 2001 г.; изм., бр. 41 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2002 г.; изм., бр. 10 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 45 и 74 от 2002 г.; доп., бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 119 от 2002 г.; доп., бр. 120 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 8 от 2003 г.; доп., бр. 42 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 67 от 2003 г.; доп., бр. 95 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2003 г.; изм., бр. 114 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2004 г.; изм., бр. 21 от 2004 г.; доп., бр. 38 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 52, 53 и 69 от 2004 г.; изм., бр. 70 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 112 от 2004 г.; изм., бр. 115 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 38 от 2005 г.; изм., бр. 39 и 76 от 2005 г., бр. 102 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 103, 104 и 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 30, 34 и 80 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм., бр. 82 и 95 от 2006 г. доп., бр.102 от 2006г.; изм. и доп., бр.105 от 2006г) в чл. 123в, ал. 4 думите „ценни книжа с лице, което отговаря на изискванията на чл. 61” се заменят с „финансови инструменти, с лице, което отговаря на изискванията на чл. 12 от Закона за пазарите на финансови инструменти ”.

§ 18. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г., изм., бр. 30 от 2006 г., бр. 33 от 2006 г., изм. и доп., бр. 34 от 2006 г., бр. 80 от 2006 г., изм., бр. 59 от 2006 г., изм. и доп., бр. 63 от 2006 г., доп., бр. 73 от 2006 г., изм., бр. 82 от 2006 г., изм. и доп., бр. 86 от 2006 г., изм., бр. 95 от 2006 г. изм. и доп.,бр.105 от 2006г.) в чл. 143, ал. 4 думите “чл. 71и” се заменят с “чл. 35, ал. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 19. В Закона за ипотечните облигации (обн. ДВ, бр. 83 от 2000 г., изм., бр. 59 от 2006 г.) в чл. 13 думите “Държавната комисия по ценните книжа” се заменят с “Комисията за финансов надзор”.

§ 20. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.) в § 1 от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

а) в т. 21 думите “Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят със “Закона за пазарите на финансови инструменти”;

б) в т. 26, буква “в” след думата “посредници” се добавя “по Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 21. В Закона за данъците върху доходите на физически лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.) в § 1, т. 11, буква “а” от допълнителните разпоредби думите “Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят със “Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 22. В Закона за държавния бюджет за 2007 г. (обн., ДВ, бр. 108 от 2006 г.) в § 25, ал. 7 от преходните и заключителните разпоредби думите “по чл. 54, ал. 2 и 3 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа” се заменят с “по чл. 5, ал. 2 и 3 от Закона за пазарите на финансови инструменти”.

§ 23. В Закона за държавния дълг (обн., ДВ, бр.93 от 2002г.; изм., бр.34 от 2005г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл.35:

а) досегашният текст става ал.1 и в него:

аа) т.1 се изменя така:

„1. изгражда и организира система за провеждане на аукциони и подписки за продажба на държавни ценни книжа, участниците в която се определят с наредбата по чл.36, ал.1”;

бб) създава се нова т.3:

„3. изгражда и организира система за сетълмент на държавни ценни книжа, в която участват трима или повече членове, които могат да бъдат първични дилъри, поддепозитари на държавни ценни книжа и други лица, определени от министъра на финансите и управителя на Българска народна банка по реда на наредбата по чл. 36, ал. 1, с общи правила, гарантиращи изпълнението на задълженията, свързани с участието в системата на основата на споразумение, като:

а) нареждане за регистриране на прехвърляне, изпратено към системата в съответствие с нейните правила, не може да бъде отменено след момента, посочен в правилата на системата за сетълмент. Действия, извършени от участник в системата или от трето лице след този момент, които имат за цел да оттеглят или отменят това нареждане за прехвърляне, са невалидни;

б) отнемане на лиценз на банка или на клон на чуждестранна банка за извършване на банкова дейност в страната, както и откриването на производство по несъстоятелност спрямо друг участник в системата за сетълмент не засяга задължението на системата да обработи и извърши сетълмент на подадените от този участник нареждания за регистриране на прехвърляне, както и валидността и противопоставимостта спрямо трети лица на такива нареждания, ако те са били приети от системата в съответствие с нейните правила.”

вв) досегашната т.3 става т.4 и се изменя така:

„4. съвместно с Министерството на финансите може да извършва подбор на първични дилъри и на други участници на пазара на държавни ценни книжа, както и да предприема мерки за въздействие спрямо тях при нарушения - въз основа на критерии и правила, утвърдени от министъра на финансите и управителя на Българската народна банка;

г) досегашните т. 4 и 5 стават съответно 5 и 6;

б) създава се ал.2:

„(2) Поддепозитари на държавни ценни книжа, емитирани на вътрешния пазар, могат да бъдат само кредитни институции по чл.2, ал.5 от Закона за кредитните институции, чиито лиценз включва дейността по чл.2, ал.2, т.4 от Закона за кредитните институции.”

2. В чл.36:

а) в ал.1 след думата „придобиване” се добавя „регистриране”, а на края се добавя „с изключение на търговията на регулирани пазари на финансови инструменти и на многостранни системи за търговия”.

б) в ал. 2 накрая се добавят думите ”с изключение на тези, извършвани на регулирани пазари на финансови инструменти и на многостранни системи за търговия”

в) създава се нова ал.3:

„(3) Българската народна банка издава наредба за сетълмент на държавни ценни книжа, която урежда воденето на сметки за държавни ценни книжа в Българската народна банка и в лицата по чл.35, ал.2.”

г) алинея 3 става 4 и се изменя така:

„(4) Наредбите по ал. 1, 2 и 3 се обнародват в „Държавен вестник”.

§ 24. В Закона за мерките срещу изпирането на пари (обн., ДВ, бр. 85 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2001 г.; изм., бр. 102 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2003 г.; изм., бр. 103 и 105 от 2005г., бр. 30 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 54 от 2006 г.; изм., бр. 59, 82 и 108 от 2006г.) в чл. 3, ал. 2, т. 12 се изменя така:

“12. пазарен оператор и/или регулиран пазар”

§ 25. Комисията за финансов надзор приема наредби по прилагането на закона.

§ 26. Приетите подзаконовни нормативни актове по приложението на ЗППЦК до приемането на Закона за пазарите на финансови инструменти, се прилагат, доколкото не противоречат на този закон.

§ 27. Този закон влиза в сила от 1 ноември 2007 г. с изключение на § 7, т. 6, т. 7, т. 8, т. 17, т. 18, т. 21-23, т. 25-27, т. 29-39, т.43, буква”а”, т. 46, т. 47, т. 48, буква. „а”, т. 49-61, т. 66, т. 67, т. 69, т. 70, т. 71, т. 74, т. 75, т. 76, т. 82, букви “а” и “г”, т. 84, буква “а”, т. 90, т. 92, т. 93, т. 97, буква „а”, подбуква „аа”, изречение второ, подбуква „бб”, изречение второ, подбуква „вв”, изречение второ и подбуква „гг”, изречение второ, т. 98, буква „г” и “д”, т. 100, буква “б” и т. 101, § 8, § 9, т. 4, т. 5 и т. 7, § 14, т. 1 и § 19, които влизат в сила 3 дни след обнародването на закона в “Държавен вестник”.

Приложение към чл. 36, ал. 1

Професионални клиенти

Раздел I

Клиенти, които се считат за професионални клиенти по отношение на всички инвестиционни услуги, инвестиционни дейности и финансови инструменти

1. Лица, за които се изисква издаването на разрешение за извършването на дейност на финансовите пазари или чиято дейност на тези пазари е регулирана по друг начин от националното законодателство на държава-членка, независимо от това дали е съобразено с Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, както и лица, получили разрешение за извършване на тези дейности или по друг начин регулирани от законодателството на трета държава, както следва:

- а) кредитни институции;
- б) инвестиционни посредници;
- в) други институции, които подлежат на лицензиране или се регулират по друг начин;
- г) застрахователни дружества (компани)
- д) предприятия за колективно инвестиране и техните управляващи дружества;
- е) пенсионни фондове и пенсионноосигурителните дружества;
- ж) лицата, които търгуват по занятие за собствена сметка със стоки или деривативни финансови инструменти върху стоки

з) юридически лица, които предоставят инвестиционни услуги или извършват инвестиционни дейности, които се изразяват единствено в търгуване за собствена сметка на пазарите на финансови фючърси или опции или други деривативни финансови инструменти на паричния пазар единствено с цел хеджиране на позиции на пазарите на деривативни финансови инструменти или които търгуват за сметка на други участници на тези пазари или определят цени за тях и които са гарантирани от клирингови членове на същите пазари, когато отговорността за изпълнението на договорите, сключени от такива лица се поема от клирингови членове на същите пазари ;

и) други институционални инвеститори.

2. Големи предприятия, които отговарят поне на две от следните условия:

- а) балансово число - най-малко левовата равностойност на 20 000 000 евро;
- б) чист оборот – най-малко левовата равностойност на 40 000 000 евро;
- в) собствени средства - най-малко левовата равностойност на 2 000 000 евро.

3. Национални и регионални органи на държавна власт, държавни органи, които участват в управлението на държавния дълг, централните банки, международни и наднационални институции като Световната банка, Международният валутен фонд, Европейската централна банка, Европейската инвестиционна банка и други подобни международни организации.

4. Други институционални инвеститори, чиято основна дейност е инвестиране във финансови инструменти, включително лица, които извършват секюритизация на активи или други финансови трансакции.

Раздел II

Клиенти, които могат да бъдат считани по тяхно искане за професионални клиенти

1. Идентификационни критерии:

Клиентите по чл. 37, ал. 1 трябва да отговарят най-малко на два от следните критерия:

а) лицето е сключвало последната година средно за тримесечие по 10 сделки със значителен обем на съответен пазар;

б) стойността на инвестиционния портфейл на лицето, който включва финансови инструменти и парични депозити, е повече от левовата равностойност на 500 000 евро;

в) лицето работи или е работило във финансовия сектор не по-малко от 1 година на длъжност, която изисква познания относно съответните сделки или услуги.

2. Процедура

Клиентите по чл. 37 могат да поискат да бъдат третираны като професионални клиенти, при спазване на следната процедура:

а) клиентите трябва да поискат писмено пред инвестиционния посредник да бъдат третираны като професионални клиенти общо или във връзка с определени инвестиционни услуги или сделки или с определен вид сделки или инвестиционен продукт;

б) инвестиционният посредник е длъжен да предупреди в писмен вид клиента, че той няма да се ползва от съответната защита при предоставяне на услуги и извършването на дейности от инвестиционния посредник, както и от правото да бъде компенсиран от фонда за компенсиране на инвеститорите във финансови инструменти;

в) клиентът трябва да декларира, че е уведомен за последиците по буква “б”.

г) преди да вземе решение клиентът по чл. 37 да бъде третиран като професионален клиент, инвестиционният посредник трябва да предприеме необходимите действия, за да осигури, че клиентът отговаря на изискванията по т. 1.